

KONTRA

Αισχρή κοροϊδία για κατώτατο μισθό

**Η Αχτσιόγλου εφαρμόζει
το μνημονιακό νόμο
Βρούτση!**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Η δημαγωγία για τις
συντάξεις φερετζές του
μετα-Μνημονίου**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Μητσοτάκης στη ΔΕΘ

**Στη γραμμή της
κινεζοποίησης, όπως ο
Τσίπρας**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Νέα προκλητική αναβολή
της υπόθεσης για τις
περιβόητες Οικιστικές
Πυκνώσεις από το ΣτΕ!**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Με πρόσχημα τις αντιπυρικές ζώνες

**Ζητούν ξεπατώματα
δασών!**

ΣΕΛΙΔΑ 12

Υπεράσπιση «Καιάδα»

**Αποκαλύπτονται τα
αδιέξοδα και ο πανικός
της νεοναζιστικής
συμμορίας**

ΣΕΛΙΔΑ 11

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 976 - 22 Σεπτέμβρη 2018

www.eksegersi.gr

Δέκα χρόνια από την κατάρρευση της Lehman Brothers

**Οι κρίσεις δε θα ξεπεραστούν όσο
υπάρχει καπιταλισμός (2)**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Μόνο ο ταξικός αγώνας μπορεί να μας
βγάλει από το μνημονιακό βάλτο**

Scripta... Verba...

Τζάμπα μάγκας είναι ο κ. Καμμένος, που λέει ότι δεν θα ψηφίσει τη συμφωνία αλλά στηρίζει την κυβέρνηση που τη φέρνει.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλι...

Στην Αθήνα πλέον αναμένεται ο Udo Bullmann να τονίσει από την πλευρά των ευρωπαϊκών σοσιαλδημοκρατών την επιτακτική ανάγκη για συμπίεση και σύγκλιση με τις δυνατότητες της Αριστεράς και της πολιτικής οικολογίας, για να διαμορφωθεί σε κλίμακα Ευρώπης ο προοδευτικός πόλος.

Νίκος Βούτσος

Το σύνθημα «αλλάζουμε την Ευρώπη», που φώναζε ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τις αρχές του 2015, έγινε «ζήτη η συμμαχία με τη σοσιαλδημοκρατία».

Οι ηγεσίες των κομμάτων έδειξαν να αντιλαμβάνονται στο βήμα της ΔΕΘ τη σημασία αυτού του γεγονότος. Ο πρωθυπουργός εμφανίστηκε μετριοπαθής (...) ενώ ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης εξέπεμψε ένα μήνυμα ενότητας, υπογραμμίζοντας ότι δεν υπάρχουν αριστερές και δεξιές λύσεις, αλλά λύσεις.

Τα Νέα (editorial)

Τα συμφέροντα της μπουρζουαζίας είναι υπεράνω κομματικών αντιπαράθεσεων.

Γιατί κάποιοι, έστω και λίγοι από την ιστορική αριστερά, διεκδικούν μέρος της κληρονομιάς του ΠΑΣΟΚ; Τι σχέση μπορεί να έχει η σύγχρονη ανανεωτική και ριζοσπαστική αριστερά με τον αρχηγικό αυταρχισμό, την έλλειψη δημοκρατικών διαδικασιών, την αταξική προσέγγιση και τον «αυριανισμό» ως μέθοδο άσκησης πολιτικής;

3 από τους 53 του ΣΥΡΙΖΑ

Όταν κάποιοι περνούν όλους τους υπόλοιπους για ηλίθιους και μετατρέπουν το δεδομένο σε ερώτημα.

Κρατώντας στα χέρια σημαίες και λάβαρα, υπό τους ήχους τρομπετών και ταμπούρων, οι διαδηλωτές έκαναν πορεία στο κέντρο της πρωτεύουσας της Χιλής για να καταγγείλουν το σημερινό σύστημα, το οποίο ελέγχεται από τους Διαχειριστές των Συνταξιοδοτικών Ταμείων και χορηγεί συντάξεις ύψους 285 ευρώ τον μήνα κατά μέσο όρο.

Ναυτεμπορική, 23.4.18

Καλά, τον Καραγκούννη και τον Κούλη τους ρώτησαν αυτοί και διαδελώνουν ενάντια στο Ασφαλιστικό του Πινοσέτι;

Δεν υπάρχει καμία περίπτωση, να συμφωνήσω και να συμφωνήσει η ΝΔ σε οποιοδήποτε είδους μεγάλο συνασπισμό που να συμπεριλαμβάνει τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες...

ΡΙΠΕΣ

♦ Το σύνθημα της καμπάνιας του Ομπάμα το 2008 ήταν «Yes, we can» ♦ Οι συμβουλάτορες του Μητσοτάκη το μετέφρασαν («Μπορούμε») και το έκαναν κεντρικό σλόγκαν της ΝΔ ♦ Ο Κούλης ως Ομπάμα! ♦ Η απόλυτη γκάφα στο επίπεδο του image making ♦ Ρε σεις, ο άλλος είναι ηθοποιάρα που μαγνητίζει το κοινό ♦ Ενώ ο Κούλης γουρλώνει τα μάτια και προκαλεί γέλιο μέχρι δακρύων ♦ Αμ' εκείνη η ξινίλα στο μούτρο, λες και πάσχει από μόνιμη δυσκοιλιότητα; ♦ Περιττεύει να πούμε ότι τον λένε Μητσοτάκη και υπήρξε πρωτοκλασάτος υπουργός του Σαμαρά, επιφορτισμένος με τις απολύσεις δημόσιων υπάλληλων ♦ Πράγμα που σημαίνει ότι ξεκινά έχοντας φάει γκολ από τα αποδυτήρια ♦ Το «μπορούμε» μπορεί να το πει μόνο ένα νέο, άγνωστο, άφθαρτο πολιτικό προϊόν, όχι ο Κούλης που ζέχνει μπα-

γιατίλα ♦ Α, να μην το ξεχάσω, έκανε δήλωση on camera και ο Καραμανλής ♦ Και τι είπε; ♦ Κάτι μεγαλοφυές, ως συνήθως ♦ Οτι στηρίζει την παράταξη, όπως όλοι! ♦ Τελικά, έκανε δουλίτσα η «πρέσα Μαρινάκη» ♦ Για όσους δεν παρακολουθούν τις λεπτομέρειες, αναφέρω πώς εξελίχθηκε το κόλπο ♦ Ο «ειδικών αποστολών» Παπαχρήστος άρχισε να τα χώνει από τα «Νέα» στον δάμαλο για υπόγειες σχέσεις με το Τσιπραϊκό ♦ Ετσι, ο δάμαλος επέλεξε να κάνει δήλωση κι ο Κούλης την έβαλε στο καλάθι της «ενότητας» ♦ Ο Πολάκης την έπεσε στον Συνολάκη ♦ Χρήσιμο για τον ΣΥΡΙΖΑ του 4% ♦ Για το ευρύτερο ακροατήριο, μάλλον κύρος παίρνει ο Συνολάκης ♦ Το να σου την πέφτει ο Πολάκης δεν είναι γενικά κακό ♦ Φυσικά και αισθανόμαστε αλληλέγγυοι προς τον γίγαντα Καβαδέλλα ♦ Ζητάς, ρε πορτιέρη της ΔΕΘ, εισιτήριο

από κοτζάμ Καβαδέλλα; ♦ Και μη μου πεις ότι δεν τον ήξερες ♦ Ποιος άλλος βουλευτής κυκλοφορούσε με Πόρσε κάμπριο; ♦ Κι εσύ Βούτση μην κάνεις το κορόιδο ♦ Ελαβες επιστολή από τον βουλευτή ♦ Έχεις υποχρέωση να προβείς στις δέουσες ενέργειες, όπως σου ζήτησε ♦ Ενωση Κεντρώων και τα μυαλά στα κάγκελα, ρε ♦ Ο θείος Πάνος με τα γήπεδα εμφανίστηκε στη Θεσσαλονίκη ♦ Μετά τον ΠΑΟΚ χάρισε γήπεδο και στον Αρη ♦ Καλά, η Νοτοπούλου τι κάνει; ♦ Αφήνει να της φάει τη μπουκιά ο χοντρός; ♦ Ή μήπως είναι κι αυτό κανονισμένο στο πλαίσιο της «συμφωνίας κορυφών»; ♦ «Το έθνος του Ισραήλ είναι έτοιμο ανά πάσα στιγμή να απαντήσει σε οποιαδήποτε πρόκληση» (Ξανα)δήλωσε ο Νετανιάχου ♦ Και (Ξανα)βομβάρδισε τη Γάζα ♦ Με τον οποίο Νετανιάχου ο Τσίπρας έχει χτίσει συμμαχία... σταθερότητας

και ειρήνης στη ΝΑ Μεσόγειο! ♦ «Ο Τραμπ έχει την ωριμότητα ενός οκτάχρονου αγοριού, και την ανασφάλεια ενός κοριτσιού στην εφηβεία» δήλωσε ο Τζον Κέρι ♦ Και φυσικά, η δήλωση σκόρπισε ενθουσιασμό στους αντι-Τραμπ τουιτιστές ♦ Μ' εκείνο το σκάνδαλο Novartis τι γίνεται; ♦ Αφέθηκε στην κριτική των τρωκτικών ή θα δούμε «κάτι» πριν από τις εκλογές; ♦ Αν τζογάραμε, θα ποντάραμε στο δεύτερο ♦ Μεγάλη πλάκα έχουν οι γάμοι με τους «μαϊμού» παπάδες ♦ Νόμιμοι για το κράτος, παράνομοι για το δεσποταριάτο ♦ Επειδή δεν πήρε τη «νόμιμη μοίρα» από τα... γαμησιάτικα, προφανώς ♦ Ελπίζουμε να μην πιαστεί κανα ζευγάρι κορόιδο και πάει να ξαναπαντρευτεί με «κανονικό» παπά ♦ Για να είναι... αποτελεσματικό το μυστήριο ♦ Αφού χεσ@#@@ το έχουν όλοι το μυστήριο ♦ Το πόσο μετράει κι αυτό έγινε ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Τσίπρας: «Συνεπώς, θα επαναλάβω αυτό που είπα. Στόχος και στρατηγική της κυβέρνησης είναι η ολοκλήρωση της τετραετίας και οι εκλογές τον Οκτώβρη του 2019». Δημοσιογράφος: «Άρα, αποκλείετε το σενάριο των τριπλών εκλογών το Μάιο;». Τσίπρας: «Δεν αποτελεί στόχο, ούτε στρατηγική, ούτε επιθυμία μας να έχουμε τριπλές εκλογές». Νόμιμη συμπλήρωση: «Μπορεί όμως να μας προκύψουν, αλλά δε θα φταίμε εμείς»...

Κ «Την περασμένη εβδομάδα άλλο ένα τοτέμ της μεταπολίτευσης θάφτηκε στο σχετικό “νεκροταφείο”. Ο λόγος για τον αντιαμερικανισμό, που είναι ένα από τα δομικά στοιχεία της μυθολογίας μας μετά την πτώση της χούντας και την τουρκική εισβολή στην Κύπρο. Μερικές φορές οι εικόνες μετράνε περισσότερο από τα λόγια. Σκεφθείτε σε αντιδιαστολή την απέχθεια δεκαετιών για τον ελλμενισμό

του Εκτου Στόλου και την πανηγυρική παρουσία της ναυαρχίδας του στη Θεσσαλονίκη». Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί, μα η χαρά δεν την αφήνει. Ο Alexis χαίρεται για την πρόοδο του Αλέξη. Καλό το μπράζ αμερικανοδουλείας στη Θεσσαλονίκη, που τόσο τον χαροποίησε, όμως ο Παπαχελάς προειδοποιεί να μην οικοδομούνται υπερβολικές προσδοκίες. «Θα χρειασθεί χρόνος για να έλθουν πραγματικοί Αμερικανοί επενδυτές, χωρίς

μάλιστα να επαναληφθούν τα πρόσφατα φιάσκα... Λογικό είναι κάποιοι να ρωτούν “where is the beef?” (πού είναι το ψητό;). Αυτό θα φανεί τους επόμενους μήνες».

Κ Εμπρακτική απάντηση σε όσους αμφισβητούν ότι θα είναι ο αυριανός πρωθυπουργός έδωσε ο Κούλης στη Θεσσαλονίκη. Φόρεσε τα γυαλιά της virtual reality και την είδε ολοζώντανη μπροστά του την

πρωθυπουργία. ΥΓ. Ευτυχώς γι' αυτόν, ο Δρακουμέλ πρόλαβε να πεθάνει...

Κ Μετά το ΠΑΣΟΚ, ήρθε η ώρα να δικαιώσει και τη Δεξιά ο Τσίπρας. Η σχετική ατάκα, στην πρόσφατη παρουσία του στο Ευρωκοινοβούλιο, πέρασε ξώφαλτσα. Αξίζει να τη θυμηθούμε. «Δείτε απλά ότι δυστυχώς, δυστυχώς το λέω, μια παράταξη η οποία τόσα πολλά έχει προσφέρει στην Ελλάδα, όπως η συντηρητική παράταξη, γιατί θέλω να είμαι δίκαιος και ακριβοδίκαιος, δυστυχώς αρχηγοί στην παράταξη αυτή γίνονται τα τέκνα κάποιων πετυχημένων προηγούμενων ή

μη πρωθυπουργών! Μήπως να συγγράψει μια πραγματεία περί της τεράστιας προσφοράς της Δεξιάς στην Ελλάδα; Για να μάθουμε κι εμείς οι... ανιστόρητοι, βρε αδερφέ.

Κ «Πιστεύω ότι και στα ψηφοδέλτια μας θα δείτε μια σημαντική διεύρυνση προς τον κόσμο του Κέντρου, της Κεντροαριστεράς, και γιατί όχι, της Αριστεράς», είπε ο Κούλης στη Θεσσαλονίκη. Έχει κάτι «αριστερό» έτοιμο (πέρα από τη Μάρκου, που για ευνόητους λόγους δεν ανήκει σ' αυτή την κατηγορία) ή έτσι το είπε, για να κάνει «εφέ»; Τίποτα δεν πρόκειται να μας εκπλήξει.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η χώρα μπορεί να αναπτυχθεί στα επόμενα δέκα χρόνια με μέσο ρυθμό 4%, το χρέος να μειωθεί δραστικά και μέσα στην επόμενη πενταετία να δημιουργηθούν 700.000 νέες θέσεις εργασίας, δίνοντας το μήνυμα στους Έλληνες του εξωτερικού να γυρίσουν στην Ελλάδα.

Κυριάκος Μητσοτάκης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

22/9: Ημέρα για πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, Μάλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 22/9/1942: Η ΠΕΑΝ ανατινάζει τα γραφεία της φιλοναζιστικής ΕΣΠΟ, νεκροί 43 Γερμανοί-Ιταλοί και 29 στελέχη της ΕΣΠΟ 22/9/1964: Ανακοινώνεται ότι ο γάμος Κωνσταντίνου - Άννας-Μαρίας κόστισε 9.000.000 δραχμές στο ελληνικό δημόσιο 22/9/1969: Βόμβες (ΚΕΑ) στο δεύτερο όροφο δημαρχείου Αθήνας και μέσα στο κεντρικό ταχυδρομείο 23/9: Ημέρα αμφισεξουαλικότητας, Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενότητας (1932) 23/9/1974: Νομιμοποίηση ΚΚΕ μετά από 27 χρόνια παρανομίας 23/9/2003: Θανάσιμος πυροβολισμός 18χρονου Αλβανού Βούλνιτ Μπίτιτσι από συνοριοφύλακες

στην Κρυσταλλοπηγή 24/9: Ημέρα καρδιάς 24/9/1943: 150 ταγματασφαλίτες επιτίθενται στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, δύο νεκροί φοιτητές και δέκα τραυματίες 24/9/1990: Η Ανατολική Γερμανία αποχωρεί από το Σύμφωνο της Βαρσοβίας 25/9: Ρουάντα: Ημέρα συνέλευσης-κυβέρνησης 25/9/1972: Βόμβες (ΔΑ και ΔΑΣ) στα διυλιστήρια Εσσο Πάππας και στα γραφεία ΓΣΕΕ 25/9/1973: Διαδήλωση χιλίων φοιτητών στο κέντρο της Αθήνας, βίαιη διάλυσή της στο ύψος της Κλαυθμώνος και συλλήψεις 25/9/1974: Επανακυκλοφορεί νόμιμα μετά από 27 χρόνια η εφημερίδα «Ριζοσπάστης» 26/9: Ημέρα αντισύλληψης, ημέρα ναυτιλίας, ημέρα γλωσσών, Υεμένη: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1944: Υπογραφή συμφωνίας Καζέρτα 26/9/1945: Αι-

ματηρές συμπλοκές ΕΑΜιτών και μοναρχικών σε Αθήνα και Πειραιά 26/9/1968: Βόμβα κεντροαριστερής οργάνωσης “Δημοκρατική Ενωση” έξω από διεύθυνση υπουργείου Εξωτερικών την ώρα που ο Παπαδόπουλος μιλούσε στους ξένους ανταποκριτές για το χουντικό σύνταγμα 26/9/1968: Φωτεινά “όχι” ανάβουν στο λόφο της Καισαριανής και στην πλατεία Καραϊσκάκη 27/9: Ημέρα τουρισμού 27/9/1946: Επιστροφή Γεωργίου Β' στην Ελλάδα, ένταση διώξεων αριστερών 27/9/1988: Εκτέλεση Παύλου Μπακογιάννη (17Ν) 28/9: Ημέρα κατά λύσσας, ημέρα Ινδιάνων Αμερικής 28/9/1864: Ίδρυση Πρώτης Διεθνούς 28/9/1941: Συγκρότηση ΕΑΜ 28/9/1970: Αποχώρηση Αλβανίας από το Σύμφωνο της Βαρσοβίας.

Μητσοτάκης στη ΔΕΘ

Στη γραμμή της κινεζοποίησης, όπως ο Τσίπρας

Ήταν έκδηλη η αγωνία του Μητσοτάκη στη Θεσσαλονίκη να αποδείξει ότι έχει διαφορετικό πρόγραμμα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, όμως, με δεδομένο ότι και η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ κινούνται αυστηρά μέσα στο πλαίσιο της μνημονιακής πολιτικής, όπως αυτή καθορίζεται από το μετα-Μνημόνιο, το ενδιαφέρον της «κοινής γνώμης» (δηλαδή των εκλογέων), κατά συνέπεια και το δημοσιογραφικό ενδιαφέρον, δεν εστιάζεται στη φλυαρία και τον... ποιητικό οίστρο των λογογράφων των πολιτικών αρχηγών, αλλά εστιάζεται αποκλειστικά στα **συγκεκριμένα** μέτρα πολιτικής που εξαγγέλλονται.

Σ' αυτόν τον τομέα, λοιπόν, ο Μητσοτάκης υπήρξε ένα αντίγραφο του Τσίπρα. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο Τσίπρας υπήρξε αντίγραφο του Μητσοτάκη, όμως ο Τσίπρας μίλησε πρώτος, ενώ από την άλλη είναι πρωτογενής, επομένως έχει τη δυνατότητα να υποστηρίξει κάποια από τα οριακά μέτρα που εξήγγειλε και να παραστήσει τον μάγκα. Γι' αυτό και ο Μητσοτάκης φρόντισε να δηλώσει -με βαριά καρδιά είν' αλήθεια, καθώς αρχικά προσπάθησε ν' αποφύγει την απάντηση- ότι αυτά τα μέτρα θα τα ψηφίσει.

Πέταξε όμως και τη μπηχτή του: «Θα περιμένουμε κατ' αρχάς να δούμε τι μέτρα θα έρθουν στη Βουλή. Διότι αν ερμηνεύσω σωστά τη διαρροή του ανώτατου κυβερνητικού παράγοντα, δηλαδή, του κ. Τσακαλώτου, κατάλαβα ότι ο κ. Τσίπρας παρουσίασε ένα μενού μέτρων, για τα οποία έχει συμφωνήσει μόνο την κοστολόγησή τους με τους δανειστές μας. Αρα, **κρατάτε λίγο μικρό καλάθι**. Σε κάθε περίπτωση, μέτρα τα οποία θα είναι ευθυγραμμισμένα με τη δική μας λογική και τα οποία ξεκάθαρα ο κ. Τσίπρας

αντιγράφει από εμάς, δεν έχουμε λόγο να μην τα ψηφίσουμε».

Τι γίνεται, όμως, με τα δικά του μέτρα, που δε διαφέρουν απ' αυτά του Τσίπρα; Πώς είναι σίγουρος ότι μπορούν να εφαρμοστούν; Επειδή θα γουρλώσει τα μάτια μπροστά στους εκπροσώπους των «θεσμών» κι αυτοί θα χεστούν από το φόβο τους; Όχι, ο Μητσοτάκης δεν παριστάνει τον... ανάρτη, όπως ο Τσίπρας το 2014-15. Ούτε ενάντια στη Μέρκελ ξιφουλκεί, ούτε τον... αρκουδιάρη με αρκούδες τις «αγορές» παριστάνει. Κάτι τέτοιο δεν ταιριάζει ούτε με την παράδοση της ΝΔ, ούτε με την παράδοση του μητσοτακικού, ούτε με το προφίλ του Κούλη και των στενών συνεργατών του. Κι ύστερα, είναι κάτι που το 'χει «κάψει» ο Τσίπρας με όσα έγιναν το πρώτο εξάμηνο του 2015.

Ο Κούλης, λοιπόν, παίρνει το ύφος του σπασίικλα μαθητή που γλείφει τους καθηγητές: «Πιστεύω ότι έχουμε τη δυνατότητα να πείσουμε τους θεσμούς για την ορθότητα της πολιτικής μας (...) Αλλά για να μπορέσουμε να κερδίσουμε την αξιοπιστία που χρειάζεται η χώρα και **να διεκδικήσουμε την εμπιστοσύνη, όχι μόνο των θεσμών, αλλά και των αγορών**, θα πρέπει να είμαστε απολύτως συνεπείς και στο υπόλοιπο σκέλος του μεταρρυθμιστικού μας προγράμματος». Δε διστάζει να τη βγει από τα δεξιά στην τρόικα, κατηγορώντας την ότι έκανε πλάτες στους ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ: «Και επιτρέψτε μου να πω ότι οι θεσμοί στρουθοκαμήλισαν, την ίδια ώρα που δηλώνονταν σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις, οι οποίες είχαν γίνει από προηγούμενες κυβερνήσεις».

Όταν τον ρώτησαν αν έχει κοστολογήσει το πακέτο των φοροελαφρύνσεων που εξήγγειλε και τον ρώτησαν τι θα κάνει «αν έρθουν οι εταίροι και σας πουν

ότι δεν μπορείτε να τα υλοποιήσετε αυτά τα πράγματα», ο Κούλης άρχισε να ψιλορετάρει. Πρώτα μίλησε για τις επενδύσεις, που μόνο αυτός και οι συνεργάτες του ξέρουν πώς θα τις φέρουν (διότι -εν αντιθέσει με τον Τσίπρα και τους συριζαίους- αυτοί διαθέτουν το know how) και επομένως θα υπάρξει ανάπτυξη, θα υπάρξουν φορολογικά έσοδα και κατά συνέπεια... κανένα πρόβλημα (οποία πρωτοτυπία, τα ίδια ακριβώς έλεγε και ο Τσίπρας πριν από μια βδομάδα!). Μετά είπε ότι «ένα μεγάλο κομμάτι του προγράμματός μας είναι αυστηρότατα κοστολογημένο», διότι θα κόψουν δαπάνες (χωρίς να πει ποιες ακριβώς δαπάνες θα κόψουν, μιλούσε μόνο για το... σπάταλο κράτος). Και στο τέλος αναγκάστηκε να το πετάξει: «Και από κει και πέρα, ναι, υπάρχει και ένα κομμάτι του προγράμματος το οποίο **στηρίζεται στη λογική ότι θα μπορέσουμε να πείσουμε τους εταίρους μας να μειώσουμε τα πρωτογενή πλεονάσματα**»!

Μπορεί να υπάρχουν αφελείς που πιστεύουν τέτοιες μπουρδες (οι δεξιοί δημοσιογράφοι, πάντως, φρόντισαν να μην ασχοληθούν μ' αυτά, γνωρίζοντας ότι ελάχιστοι θα τα πιστέψουν), όμως όσοι δεν είναι αφελείς ή «στημένοι» εκείνο που κατάλαβαν είναι πως ο Μητσοτάκης -όπως ακριβώς και ο Τσίπρας- δεν προτίθεται να κινηθεί ούτε πόντο έξω από το μνημονιακό πλαίσιο, όπως αυτό καθορίστηκε με το μετα-Μνημόνιο. Ειδικά ο Μητσοτάκης δεν έχει και λόγο να το κάνει, διότι υπήρξε από τους φανατικότερους μνημονιακούς υπουργούς των Σαμαροβενιζέλων.

Δεν πρόκειται περί ιδεολογίας του Μητσοτάκη (ή του Τσίπρα). Στην οχταετία των Μνημονίων διαμορφώθηκε το

καθεστώς της κινεζοποίησης, για το οποίο πάσχιζε επί τουλάχιστον δυο δεκαετίες πρωύτερα η ελληνική αστική τάξη (με κορυφαία περίοδο τον σημερινό «εκσυγχρονισμό»). Αυτό που καθυστέρησε στις δεκαετίες των αργών κοινοβουλευτικών εξελίξεων, επιτεύχθηκε βίαια μέσα σε οχτώ χρόνια. Κανείς, λοιπόν, δε θέλει να το χαλάσει για λόγους προεκλογικής δημαγωγίας. Άλλο μερικά ψιλομερεμέτια, άλλο η φιλανθρωπική πολιτική για τους εντελώς εξαθλιωμένους και άλλο η ανατροπή του καθεστώτος που έχει διαμορφωθεί.

Από την άλλη, την ίδια περίοδο, βάθυνε ο αποικισμός της χώρας από τις ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, πρωτίστως τη Γερμανία. Το χρέος βρίσκεται πλέον στα δικά τους χέρια και δεδομένου ότι το ελληνικό κράτος (και σύμπαν το αστικό πολιτικό προσωπικό) έχει αναλάβει ρητά και δι' υπογραφών την υποχρέωση της εξυπηρέτησής του ad infinitum (στο διηνεκές - τον όρο εισήγαγε ο «πολύς» Βαρουφάκης), είναι επόμενο αυτοί να απαγορεύουν όχι μόνο τη στρατηγική κατεύθυνση, αλλά και το βασικό σχέδιο της ασκούμενης πολιτικής. Οι «αγορές», που σύμφωνα με το σχέδιο θα ξαναπάρουν κάποια στιγμή το χρέος στα δικά τους χέρια (νέος δανεισμός για να αποπληρωνεται ο παλιός), έχουν κάθε λόγο να θέλουν τη διατήρηση αυτής της πολιτικής, που τους εξασφαλίζει την ομαλή συνεχή αφαίμαξη μεγάλου τμήματος του πλούτου που παράγεται στην Ελλάδα.

Αυτή είναι η ουσία των πραγμάτων. Γι' αυτό Τσίπρας και Μητσοτάκης λένε τα ίδια (μείωση φορολογικών συντελεστών, ΕΝΦΙΑ κτλ.), πασχίζοντας με την αερολογία της ρητορικής του να δείξουν ότι εκπροσωπούν διαφορετικές στρατηγικές.

Ανοίγματα (1)

Η αγωνία του Μητσοτάκη να βγάλει από τη ΝΔ τη ρετσινιά του ακροδεξιού κόμματος, που επίμονα και μεθοδικά του έχουν φορέσει οι συριζαίοι, ήταν ολοφάνερη στην εμφάνισή του στη ΔΕΘ. Τόσο φανερό που προσέδιδε στις τοποθετήσεις του αμυντικό χαρακτήρα («Δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει να θεωρείται ακροδεξιά ατζέντα το αυτονόητο», «Και σίγουρα δεν καταλαβαίνω γιατί είναι ακροδεξιά ατζέντα», «Δεν θεωρώ, λοιπόν, ότι αυτή η ατζέντα είναι ούτε δεξιά ούτε κεντρώα, ούτε αριστερή», «Ακροδεξιοί δεν υπάρχουν στη Νέα Δημοκρατία», «ας είναι προσεκτικοί αυτοί οι οποίοι αναζητούν άλλοθι για τη δική τους αποτυχία, χαρακτηρίζοντας αυτή την παράταξη η οποία αποκατέστησε τη Δημοκρατία στη χώρα ως ακροδεξιά», «Είμαστε η μεγάλη φιλελεύθερη, λαϊκή, μετριοπαθής ελληνική Κεντροδεξιά», «ήμουν από τους πρώτους που ξεκάθαρα είπα ότι θα πρέπει να κινηθεί η διαδικασία του άρθρου 7 για την Ουγγαρία, φωτογραφίζοντας ξεκάθαρα και τον κ. Ορμπάν ως έναν πολιτικό ο οποίος ναι μεν σήμερα μπορεί να βρίσκεται μέσα στο Λαϊκό Κόμμα, η συμπεριφορά του όμως δεν συμβαδίζει με τις αξίες και τις αρχές του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος», «Δεν έχουμε κανένα πολιτικό κοινό με τον κ. Σαλβίνι»).

Λογικό ήταν, σαν κερασάκι στην τούρτα, να προσθέσει και το «άνοιγμα»: «Στα ψηφοδέλτιά μας θα δείτε μια σημαντική διευρυνση προς τον κόσμο του Κέντρου, της Κεντροαριστεράς και, γιατί όχι, της Αριστεράς». Το πήγε κι ένα βήμα παραπέρα: «Θα δείτε πρόσωπα και νωρίτερα. Από τη στιγμή που έχουν περάσει από τις σχετικές διαδικασίες και έχουν "προκριθεί" -εντός εισαγωγικών- να είναι υποψήφιοι, δεν βλέπω καμία δυσκολία γιατί δεν μπορούμε να αρχίσουμε να τους ανακοινώνουμε και να μην περιμένουμε μέχρι τελευταία στιγμή μέχρι να προκηρυχθούν και επίσημα οι εκλογές».

Οπότε άρχισε η ονοματολογία, που από πλευράς εν ενεργεία βουλευτών αφορά το Ποτάμι. Ψαριανός και Αμυράς σίγουρα, μπορεί και Μαυρωτάς. Ο Δανέλλης θα πάει στον ΣΥΡΙΖΑ, ο Λυκούδης παίζει έτσι κι αλλιώς σόλο (δηλώνει δημόσια ότι το Ποτάμι έχει κλείσει τον κύκλο του), οπότε με ποιον θα μενίει ο Σταύρακας; Με τον εαυτό του; Σαν το «κόμμα» της Παπακώστα ένα πράμα; Αν του φύγουν σύντομα, όπως υπαινίχτηκε ο Κούλης, με ποιους θα κάνει συνέδριο τον Νοέμβρη; Μ' αυτούς που θα μαζέψει από το facebook; Δεν τον έχουμε για βλάκα. Είμαστε σίγουροι ότι κάνει ήδη στο παρασκήνιο τα κουμάντα του. Μόνο που δεν ξέρουμε με ποιους, με τον ΣΥΡΙΖΑ ή με τη ΝΔ.

Ανοίγματα (2)

Πάντως, ένα από τα ανοίγματα του Μητσοτάκη, η απόδοση του νεοδημοκρατικού χρίσματος για την περιφέρεια Αττικής στον επί σειρά ετών δήμαρχο Περιστερίου Ανδρέα Παχατουρίδη, φαίνεται να οδηγείται σε πρόωρο ναυάγιο. Ο Παχατουρίδης παραπέμπεται με βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών της Αθήνας στο εδώλιο του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, προκειμένου να δικαστεί για παράβαση του νόμου περί «πόθεν έσχες» σε βαθμό κακουργήματος.

Δεν ξέρουμε αν πρόκειται για σύμπτωση ή αν έβαλε το χεράκι του το «σύστημα Παπαγγελόπουλου» για να εκδοθεί τώρα το βούλευμα (πρόκειται για παραπομπή, αφού έχει ασκηθεί δίωξη και έχει ολοκληρωθεί η κύρια ανάκριση). Σημασία έχει ότι πολύ δύσκολα μπορεί να προχωρήσει ο Κούλης με τον Παχατουρίδη. Γιατί οι κατηγορίες είναι σοβαρές και όχι τυπικές (γι' αυτό και παραπέμπεται να δικαστεί σε βαθμό κακουργήματος). Μάλιστα, η ποινική διερεύνηση δεν ξεκίνησε μετά από καταγγελία κάποιου πολιτικού αντίπαλου του Παχατουρίδη, αλλά μετά από δύο έγγραφες καταγγελίες της Eurobank!

Μετά τις καταγγελίες της τράπεζας, ελέγχθηκαν τα «πόθεν έσχες» του Παχατουρίδη και της συζύγου του από το 2007 μέχρι το 2015 και διαπιστώθηκε ότι δεν περιλάμβαναν σημαντικά περιουσιακά τους στοιχεία. Ο Παχατουρίδης έσπευσε να καταθέσει συμπληρωματικές δηλώσεις «πόθεν έσχες», οι οποίες δεν έγιναν δεκτές από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής, διότι θεωρήθηκαν εκπρόθεσμες. Το Συμβούλιο Εφετών δεν παραπέμπει τη σύζυγό του, παραπέμπει όμως τον ίδιο τον δήμαρχο για την παράλειψή του να δηλώσει καταθέσεις, μετοχές, μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων, καθώς και συμμετοχές σε εταιρίες. Πέτρα του σκανδάλου θεωρείται ένα ακίνητο μεγάλης αξίας στις Τρεις Γέφυρες, που ο Παχατουρίδης αγόρασε ενόσω ήταν δήμαρχος, μαζί με συνεργάτη του, παίρνοντας δάνειο από τη Eurobank. Το ακίνητο μεταβίβαστηκε σε εταιρία της οποίας μέτοχος είναι ο Παχατουρίδης, χωρίς η μεταβίβαση να γνωστοποιηθεί στην τράπεζα, η οποία έκανε τις καταγγελίες με υπαινιγμούς για τέλεση αδικημάτων όπως η απιστία, η ηθική αυτοουργία σε απιστία και η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Όπως αντιλαμβάνεστε, τα αδικήματα αφορούν αυτό που ονομάζουν «ηθική υπόσταση του πολιτικού», οπότε ο Μητσοτάκης μάλλον θα πρέπει να διαλέξει μεταξύ Πατούλη και Σγουρού. Εκτός αν κάνει την... έκπληξη.

Εκαναν τη χώρα στρατιωτική μονάδα των Αμερικανών

Ούτε μία, ούτε δύο, αλλά τρεις φρεγάτες του ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού παίρνουν μέρος αυτόν τον καιρό σε επιχειρήσεις ενταγμένες στους στρατιωτικούς σχεδιασμούς του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή. Η «Ελλη» συμμετέχει στο στόλο SNMG2 του NATO, που παρακολουθεί τη ναυτική δραστηριότητα της Ρωσίας στη ΝΑ Μεσόγειο. Η «Νικηφόρος Φωκάς» συμμετέχει στη δύναμη της UNIFILL (το NATO με φερετζέ τον ΟΗΕ), συμμετέχει στον ναυτικό αποκλεισμό του Λιβάνου με αποστολή την αποτροπή της μεταφοράς όπλων στη «Χεζμπολά». Και η «Λήμνος» συμμετέχει στην υπό αμερικανική διοίκηση πολυεθνική άσκηση «Bright Star 2018», ανοιχτά της Αιγύπτου, μαζί με άλλες ελληνικές αεροναυτικές δυνάμεις (τέσσερα αεροπλάνα F-16 και ένα C-130,

τρία επιθετικά ελικόπτερα AH-64 και Ομάδα Ειδικών Επιχειρήσεων του Πολεμικού Ναυτικού).

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (όπως και οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις) έχει θέσει τη χώρα στην υπηρεσία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και του NATO, που ανταγωνίζεται άγρια με τη Ρωσία στην περιοχή της ΝΑ Μεσογείου. Γι' αυτό το λόγο προωθεί περισσότερες πολεμικές δαπάνες και νέα εξοπλιστικά σχέδια (όπως π.χ. νέες φρεγάτες, περισσότερα ελικόπτερα, εκσυγχρονισμό των αεροπλάνων F-16 κτλ.). Και βέβαια, από πλευράς ΝΔ και ΚΙΝΑΛ δεν ακούγεται «κιχ» γι' αυτή την πολιτική, η οποία πέραν των κινδύνων από την εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς, συνεπάγεται και ένα

τεράστιο κόστος για τον κρατικό προϋπολογισμό, που φορτώνεται στις πλάτες του ελληνικού λαού με τη γνωστή δημοσιονομική πολιτική της σκληρής λιτότητας.

Πριν από μερικές μέρες, στη Θεσσαλονίκη, ο Τσίπρας προέβη σε μια γλοιώδη εκδήλωση αμερικανοδουλείας, μιλώντας για τις «κοινές αξίες» με τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Εντυσε αυτή την εμφάνισή του με μπόλικες δόσεις αναπτυξιολογίας (είναι το «νερό του Καματερού» που σερβίρεται στον ελληνικό λαό). Πίσω από την αναπτυξιολογία, όμως, που στην περίπτωση των Αμερικανών δεν έχει άξιο λόγο πρακτικό αντίκρισμα, κρύβεται η συμμετοχή στους πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς και το αβάστακτο παρασιτικό κόστος των πολεμικών δαπανών.

Συνεχίζεται η παρέλαση ιμπεριαλιστών στα Σκόπια

Μετά τη Μέρκελ, τον Στόλτενμπεργκ, τον Κουρτς, τη Μογκερίνι, που πήγαν στα Σκόπια για να στηρίξουν την προεκλογική εκστρατεία του Ζάεφ, έφτασε η ώρα να παρελάσει και το... Ιππικό. Οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές δεν αρκέστηκαν στον υφυπουργό Εξωτερικών, αρμόδιο για θέματα Ευρώπης (και αρχιτέκτονα της Συμφωνίας των Πρεσπών), Γουές Μίτσελ, αλλά έστειλαν αυτοπροσώπως το «Τρελό Σκυλί». Δεν πρόκειται για αρχηγό κάποιας ινδιάνικης φυλής, αλλά για τον στρατηγό Τζέιμς Μάτις, υπουργό Αμυνας της διοίκησης Τραμπ, που «κέρδισε με το σπαθί του» το προσωνύμιο Mad Dog, όταν ως στρατηγός των πεζοναυτών σκόρπιζε τον όλεθρο στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ (είναι αυτός που οργάνωσε και διηύθυνε το μακελειό στη Φαλούτζα). Και μη φανταστείτε ότι θεωρεί προσβλητικό το παρτσούκλι. Με καμάρι το φέρει. Ο ίδιος ο Τραμπ, όταν τον πρότεινε για υπουργό Αμυνας, είχε γράψει στο Twitter: «Ο στρατηγός Τζέιμς “Τρελό Σκυλί” Μάτις, που προορίζεται για υπουργός Αμυνας, ήταν πολύ εντυπωσιακός χθες. Ένας πραγματικός στρατηγός των στρατηγών».

Ο Μάτις, λοιπόν, συνοδευόμενος από τη Λόρα Κούπερ, αρμόδια στο Πεντάγωνο για τη Ρωσία και την Κεντρική Ευρώπη, άρχισε τη δουλειά από το αεροπλάνο, δηλώνοντας εν πτήση στους δημοσιογράφους που τον συνόδευαν, ότι το «ναι» στο δημοψήφισμα «είναι πολύ σημαντικό (...) για εκείνους η ζωή των οποίων μπορεί να αλλάξει από τις οικονομικές ευκαιρίες και την ασφάλεια στους κόλπους 30 δημοκρατικών κρατών» (αυτά είναι τα κράτη του ΝΑΤΟ). Με το που πάτησε το πόδι του στο αεροδρόμιο των Σκοπίων δήλωσε: «Θα μπειτε σε μια συμμαχία, όπου οι χώρες, μεγάλες και μικρές, δουλεύουν μαζί για να εφαρμόσουν τις κοινές αρχές της εθνικής ανεξαρτησίας, εδαφικής ακεραιότητας και ελευθερίας από κάθε πίεση!»

«Διεκδικούμε πολιτικές ενότητας των πολιτικών κομμάτων στο θέμα. Καλούμε σε ενότητα για την επίτευξη των στρατηγικών μας στόχων για τους πολίτες μας, δηλαδή την ένταξη στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ» δήλωσε ο λακές Ζάεφ, φανερά τρακαρισμένος δίπλα στο «Τρελό Σκυλί». Ο Μάτις δεν περιορίστηκε μόνο σε δημόσιες εκκλήσεις προς τους πολίτες να ψηφίσουν «ναι». Ερίξε αμέσως στην πολιτική πιάτσα της γείτονος και... «ρωσική εμπλοκή στο δημοψήφισμα της 30ής Σεπτεμβρίου!» «Δε θέλουμε να δούμε τη Ρωσία να κάνει εδώ αυτό που έχει προσπαθήσει να κάνει σε τόσες πολλές χώρες», σημείωσε υπογραμμίζοντας ότι τον ανησυχεί η παρέμβαση της Μόσχας καθώς «δεν υπάρχει καμία αμφιβολία» ότι χρηματοδότησε πολιτικές ομάδες που αντιτίθενται στο δημοψήφισμα». Η βολή κατά του προέδρου Ιβάνοφ (με τον οποίο συναντήθηκε ο Μάτις) και του VMRO-DNEPR ήταν ευθεία.

Ο επικεφαλής του Πενταγώνου κατήγγειλε την «ρωσική εκστρατεία επιρροής», όπως την χαρακτήρισε, στα Σκόπια, όπου η Μόσχα προσπαθεί, σύμφωνα με τον ίδιο, να ξεγελάσει τους ψηφοφόρους. Η Λόρα Κούπερ «εξήγησε» ότι η Μόσχα πληρώνει ψηφοφόρους για να απέχουν από το δημοψήφισμα και στηρίζει οικονομικά φιλωρωσικές οργανώσεις. «Αυτή τη στιγμή επιτίθενται με παραπληροφόρηση και άλλες μορφές ολέθριας επιρροής για να προσπαθήσουν να πείσουν τους πολίτες της ΠΓΔΜ να αλλάξουν γνώμη», τόνισε απευθυνόμενι σε επιλεγμένους δημοσιογράφους.

Ο λακές Ζάεφ είπε ότι δεν έχει ενδείξεις για ρωσική ανάμιξη και χαρακτήρισε τη Ρωσία «φίλη». «Πηγές» της κυβέρνησής του, όμως, επιβεβαίωναν τις φήμες, μιλώντας γενικόλογα για άτομα που παρακολουθούνται από τις αρχές (χωρίς να δίνει λεπτομέρειες). Επαναλαμβάνεται δηλαδή και στη Μακεδονία η ιστορία που έγινε εδώ με τους ρώσους διπλωμάτες που απέλασε ο Κοτζιάς, μετά από αμερικανική υπόδειξη.

Βλέποντας τον ντόρο που έκανε η επίσκεψη Μάτις, η Μέρκελ αποφάσισε να στείλει και τον γερμανό υπουργό Εξωτερικών στα Σκόπια. «Η ευκαιρία για μια συμφωνία στη διένεξη για το όνομα μεταξύ Ελλήνων και Μακεδόνων είναι σε απόσταση αναπνοής. Θα ήταν σημαντικό βήμα για τα Σκόπια και την Αθήνα, καθώς και για τη σταθερότητα στην περιοχή», δήλωσε ο Χάικο Μάας αναχωρώντας από το Βερολίνο.

Στο μεταξύ, τα τελευταία γκάλοπ δείχνουν το «ναι» να προηγείται οριακά του «όχι». Μάλλον δημιουργούν δραματικό κλίμα, για ν' αυξήσουν τη συμμετοχή στο δημοψήφισμα της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Συρία

Επιβεβαιώνει την κυριαρχία της η Ρωσία

Λίγες μέρες μετά τη φαινομενική αποτυχία της τριμερούς συνόδου κορυφής Ρωσίας-Ιράν-Τουρκίας και ενώ ο ΟΗΕ μιλούσε για την επερχόμενη ανθρωπιστική κρίση στη συριακή επαρχία Ιντλίμπ, ενόψει της επίθεσης των συριακών στρατευμάτων στους αντικαθεστωτικούς αντάρτες που έχουν συγκεντρωθεί εκεί, με μια θεαματική κίνηση Πούτιν και Ερντογάν ανακοίνωσαν ότι κατέληξαν σε συμφωνία που αποτρέπει τον πόλεμο.

Πριν μπει στη ντάτσα του Σότσι για τη συνάντησή του με τον Πούτιν, ο Ερντογάν είπε στους δημοσιογράφους ότι «η δήλωση που θα κάνουμε θα εμπεριέχει νέα ελπίδα για την περιοχή». Μετά τη συνάντηση, ανακοινώθηκε ότι Ρωσία και Τουρκία συμφώνησαν να εγκαθιδρύσουν μια αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη πλάτους 15-20 χιλιομέτρων μεταξύ των ανταρτών και των συριακών κυβερνητικών δυνάμεων, στην οποία Ρωσία και Τουρκία θα πραγματοποιούν «συντονισμένες περιπολίες». Τα βαριά όπλα θα πρέπει να αποσυρθούν μέχρι τις 10 του Οκτώβρη,

όμως το ίδιο θα πρέπει να κάνουν και οι αντικαθεστωτικοί αντάρτες που τους υπολογίζουν σε περίπου 60.000 (με τους «ακραίους ισλαμιστές» να αποτελούν αριθμητική μειοψηφία, αλλά να είναι οι πιο οργανωμένοι και πειθαρχημένοι).

Τι δουλειά έχει η Ρωσία να αποφασίζει με την Τουρκία τι θα γίνει στο έδαφος μιας τρίτης, τυπικά ανεξάρτητης χώρας; Χωρίς μάλιστα στις σχετικές συνομιλίες να παρίσταται ο ηγέτης αυτής της χώρας; Ρητορικά είναι τα ερωτήματα. Ο Ασαντ είναι καθαρά πιόνι της Μόσχας. Γι' αυτό και έσπευσε να ανακοινώσει ότι «τάσσεται πάντοτε υπέρ κάθε πρωτοβουλίας που επιτρέπει να αποφευχθεί να χυθεί συριακό αίμα». Παράλληλα, βέβαια, δήλωσε δεσμευμένος να συνεχίσει «τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» και να «απελευθερώσει ολόκληρη τη χώρα» (μένει μόνο η Ιντλίμπ).

Αποφεύχθηκε ο πόλεμος; Αστεία πράγματα. Ή θα βρεθεί τρόπος να αποπλιστούν και να αποχωρήσουν οι αντάρτες ή τα κυβερνητικά στρατεύματα, διοικούμενα από ρώσους

αξιωματικούς και με τη βοήθεια της ρωσικής πολεμικής αεροπορίας, θα επιτεθούν εναντίον τους, αδιαφορώντας για τις «παράπλευρες απώλειες» που θα προκαλέσουν στον άμαχο πληθυσμό, με τον οποίο έχουν ανακατευτεί οι αντάρτες (όπως αδιαφόρησαν στο Χαλέπι και στις άλλες περιοχές που ανακατέλαβε ο Ασαντ).

Προς το παρόν ο Πούτιν παίζει το παιχνίδι της ειρήνης, συνάπτοντας διμερή συμφωνία ανακωχής με μια χώρα-μέλος του ΝΑΤΟ, χωρίς τη συμμετοχή του ίδιου του ΝΑΤΟ ή των αμερικανών και γάλλων ιμπεριαλιστών που έχουν εμπλακεί στον πόλεμο της Συρίας. Φιλοδοξεί να τραβήξει την Τουρκία στη ρωσική σφαίρα επιρροής; Δεν νομίζουμε ότι είναι τόσο αφελής για να πιστεύει ότι μπορεί να καταφέρει κάτι τέτοιο χωρίς πόλεμο. Η Τουρκία είναι πολύ μεγάλη για ν' αλλάξει έτσι εύκολα στρατόπεδο. Όμως με τέτοιες συμφωνίες ο Πούτιν εδραιώνει τη ρωσική παρουσία στη Μέση Ανατολή, σφραγίζοντας στο επίπεδο της διπλωματίας ό,τι έχει κερδίσει στα πεδία του πολέμου.

Τουρκία

Χούντα απέναντι στους εργάτες

Σαν γνήσια στρατιωτική δικτατορία, από αυτές που αποτελούν δεύτερη φύση του τουρκικού κράτους, η κυβέρνηση του «σουλτάνου» Ερντογάν έστειλε τους μπάτσους της με συνοδεία τεθωρακισμένων της στρατοχωροφυλακής, της περιβόητης Τζανταρμά, να καταστείλουν τις κινητοποιήσεις των εργατών που δουλεύουν στις ιδιωτικές εταιρίες που κατασκευάζουν το τρίτο και μεγαλύτερο αεροδρόμιο της Ιστανμπούλ.

Εκατοντάδες μπάτσοι εισέβαλαν στον οικισμό που μένουν οι εργάτες δίπλα στο υπό κατασκευή αεροδρόμιο, τα ξημερώματα της Κυριακής 16 Σεπτεμβρίου, σπάζοντας τις πόρτες των κοιτώνων και συλλαμβάνοντας 540 εργάτες με βάση λίστες που είχαν στην κατοχή τους και που είχε καταρτίσει η εργοδοσία από μαρτυρίες χαφιέδων της, σύμφωνα με την ειδησεογραφική ιστοσελίδα Evrensel.

Οι εργάτες απαιτούν την καταβολή των δεδουλευμένων τους, έχοντας παραμείνει απλήρωτοι για μήνες από τους μεσαίους και μεγάλους ιδιώτες καπιταλιστές που έχουν πάρει εργολαβίες στην κατασκευή του νέου αεροδρομίου, τη βελτίωση των συνθηκών στέγασης, σίτισης και μεταφοράς τους από και προς το εργοτάξιο και τη βελτίωση των σχεδόν ανύπαρκτων συνθηκών ασφάλειας της εργασίας, που έχουν στείλει στον θάνατο 27 εργάτες από το 2015 που ξεκίνησε να χτίζεται το αεροδρόμιο, σύμφωνα με το τουρκικό υπουργείο Εργασίας.

Η σταγόνα που ξεχείλισε το

ποτήρι προκαλώντας την οργή των εργατών και την κάθοδό τους σε κινητοποιήσεις την περασμένη εβδομάδα, ήταν η σύγκρουση δυο λεωφορείων που μετέφεραν δεκάδες εργάτες προς το εργοτάξιο προκαλώντας τον τραυματισμό 17 απ' αυτούς. Παρά τις απειλές της εργοδοσίας και της κυβέρνησης, οι εργάτες αρνήθηκαν να επιστρέψουν στα πόστα τους.

Παρά τις εκατοντάδες συλλήψεις, οι εργάτες δεν έσπασαν την απεργία, προσθέτοντας στη λίστα των αιτημάτων τους την άμεση απειλευθέρωση των συναδέλφων τους, με την κυβέρνηση Ερντογάν να απαντά με τη μετατροπή των κοιτώνων και του εργοταξίου σε στρατοκρατούμενη ζώνη και με απειλές προς τους εργάτες ότι θα προχωρήσει σε περισσότερες συλλήψεις. Στις απειλές της κυβέρνησης ήρθε να προστεθεί η προφυλάκιση 24 από τους συλληφθέντες εργάτες και συνδικαλιστές. Η κλιμάκωση της κρατικής καταστολής και της τρομοκρατίας ήταν τέτοια που ανάγκασε τους απεργούς εργάτες να αναστείλουν προσωρινά τις

κινητοποιήσεις υπό το φόβο της άμεσης φυλάκισής τους σύμφωνα με τον πρόεδρο του συνδικάτου İYİ-SEN.

Εκατοντάδες είναι οι μαρτυρίες εργατών για τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας τους. «Δεν έχουμε καν την άδεια να πάμε στην τουαλέτα. Ούτε ψυγεία έχουμε. Κάνουμε ντους χρησιμοποιώντας νερό από λίκνες κοντά στο εργοτάξιο», καταγγέλλουν. Δεκάδες είναι οι υπερβολάβοι που έχουν πτωχεύσει λόγω της ραγδαίας υποτίμησης της λίρας, έχοντας εγκαταλείψει το έργο και πετώντας εκατοντάδες εργάτες απλήρωτους στο δρόμο.

Τα μεγαλύτερα τουρκικά μίντια έχουν θάψει όχι μόνο τις εργατικές κινητοποιήσεις, αλλά και την κτηνώδη κρατική καταστολή που δέχτηκαν κατά παραγγελία των ιδιωτών καπιταλιστών που διατηρούν αγαστές σχέσεις με τον Ερντογάν, έχοντας μετατρέψει την κατασκευή του αεροδρομίου σε πάρτι δισεκατομμυρίων ευρώ, που θα τους αποδώσει αστρονομικά κέρδη, αφήνοντας παράλληλα τους εργάτες απλήρωτους και φορτώνοντας

στην πλάτη του τουρκικού λαού δυσθεώρητα χρέη από τις τρύπες που θα προκύψουν στα κρατικά ταμεία από τη χρηματοδότησή του.

Μέχρι τώρα, το συνολικό κόστος έχει ξεπεράσει τα 11 δισ. ευρώ. Αν λάβει κανείς υπόψη την πτώση της ισοτιμίας της λίρας κατά 40% από την αρχή του 2018, είναι προφανές ότι το τελικό κόστος αποτελεί κινούμενη άμμο για τα κρατικά ταμεία που τα αποθέματά τους είναι στο τοπικό νόμισμα. Οι εργάτες καταγγέλλουν ότι η κυβέρνηση αποκρύπτει τον πραγματικό αριθμό των νεκρών από τα εργατικά ατυχήματα-δολοφονίες, που ξεπερνούν κατά πολύ τους 27 που έχουν αναγνωριστεί επίσημα και φτάνουν τους 400. Το σωματείο των εργατών έχει καταγγείλει ότι συγγενείς των νεκρών εργατών έχουν δεχτεί απειλές για τη ζωή τους προκειμένου να μην καταθέσουν μηνύσεις.

Το τουρκικό κράτος δε διαστέλλει ούτε στιγμή να απεκδυθεί τον αστικοδημοκρατικό (κατά τα δυτικά πρότυπα) μανδύα του, όταν έχει απέναντί του το λαό και την εργατική τάξη. Το έκανε με χαρακτηριστική ευκολία κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του πάρκου Γκεζί, το έκανε με την τερατώδη καταστολή των πιο πρόσφατων σκιρτημάτων των Κούρδων στις πόλεις του τουρκικού Κουρδιστάν και την περιστολή των πολιτικών δικαιωμάτων μετά το πραξικόπημα-οπερέτα του 2016, το κάνει τώρα με τις κινητοποιήσεις των 36.000 εργατών του υπό κατασκευή αεροδρομίου.

Με αφορμή τα δέκα χρόνια από τη μεγαλύτερη χρεοκοπία στην αμερικάνικη ιστορία, την κατάρρευση της Lehman Brothers, στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στις αιτίες εκείνης της κατάρρευσης και του ντόμινο που ακολούθησε, οδηγώντας στο ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης που ήταν ίσως η μεγαλύτερη μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Οι απαντές χρεοκοπίες οδήγησαν σε αντίστοιχα σχέδια στήριξης, με μπόλικο ζεστό παραδάκι στους καπιταλιστές, το οποίο βγήκε από τους κρατικούς προϋπολογισμούς. Οπως σημειώσαμε στο προηγούμενο φύλλο, 1,5 τρις. δολάρια έδωσε το αμερικάνικο δημόσιο, ενώ άλλα 3 τρις. αποφάσισαν να δώσουν (είτε ως ζεστό χρήμα είτε υπό την παροχή εγγυήσεων) οι υπόλοιπες χώρες του κόσμου. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να διογκωθούν τα κρατικά χρέη, με πρώτο το αμερικάνικο.

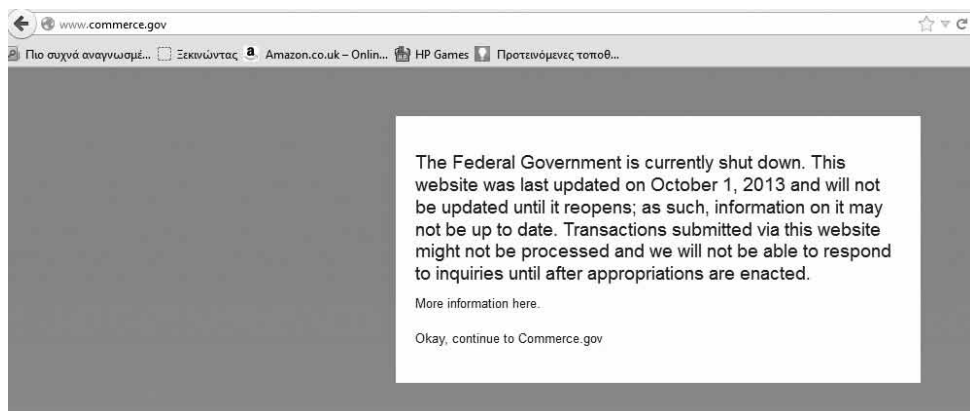
Στο χείλος του γκρεμού

Δεν ήταν λίγες οι φορές που οι ΗΠΑ βρέθηκαν αντιμέτωπες με το λεγόμενο fiscal cliff, που προστέθηκε κι αυτό στη διεθνή ορολογία ως μία... ωρολογιακή βόμβα για το αμερικάνικο κράτος. Πρόκειται για τον «δημοσιονομικό γκρεμό» στον οποίο θα οδηγούνταν το αμερικάνικο δημόσιο, αν το θεσμοθετημένο ανώτατο όριο του δημόσιου χρέους (πρωτοθεσπίστηκε το 1917 για τον έλεγχο του χρέους κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο) δεν αναθεωρούνταν (φυσικά προς τα πάνω). Από τότε, το όριο αυτό έχει αλλάξει δεκάδες φορές. Σύμφωνα με τον Economist (23.6.11), το όριο αυξήθηκε 16 φορές από το 1993, πριν ξεμείνει για πρώτη φορά από λεφτά το υπουργείο Οικονομικών τον Ιούλη του 2011, τότε που ο Ομπάμα απειλούσε τους συνταξιούχους ότι δεν είναι σίγουρο ότι θα πάρουν στα χέρια τους τις επιταγές των συντάξεών τους.

Μιλώντας για το χρέος του αμερικάνικου δημόσιου, θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι αυτό αποτελείται από δύο τμήματα. Το ένα (που είναι και το μεγαλύτερο μέρος του δημόσιου χρέους, τα τρία τέταρτα περίπου) είναι το χρέος σε πιστωτές εκτός κυβέρνησης (αναφέρεται ως debt held by the public - χρέος που κατέχει το κοινό) και το δεύτερο είναι το ενδοκυβερνητικό χρέος (Intragovernmental Holdings), που αποτελείται από ομόλογα τα οποία κατέχουν διάφοροι κρατικοί οργανισμοί, με το μεγαλύτερο μέρος (το μισό) να οφείλεται στο Πιστωτικό Ταμείο Κοινωνικής Ασφάλισης (Social Security Trust Fund) του υπουργείου Κοινωνικής Ασφάλισης των ΗΠΑ. Στο Ταμείο αυτό «επενδύονται» (ως ομόλογα) τα πλεονάζοντα χρήματα από τις εισφορές εργατών και καπιταλιστών,

Δέκα χρόνια από την κατάρρευση της Lehman Brothers

Οι κρίσεις δε θα ξεπεραστούν όσο υπάρχει καπιταλισμός (2)

τα χρήματα δηλαδή που «πρισσεύουν» απ' αυτά που το κράτος πληρώνει κάθε χρόνο στους συνταξιούχους, άνεργους κτλ. Ετσι, το κράτος (μέσω του υπουργείου Οικονομικών) δανείζεται τα χρήματα από τις ασφαλιστικές εισφορές και υπόσχεται να τα δώσει πίσω σε περίπτωση που δημιουργηθεί κάποτε πρόβλημα στο ασφαλιστικό σύστημα. Η ιδιαιτερότητα των ομολόγων αυτών είναι ότι δεν μπορούν να πουληθούν στη δευτερογενή αγορά και ότι το αμερικάνικο κράτος, που ροκανίζει αυτά τα λεφτά, υπόσχεται να τα ξεπληρώσει είτε δανειζόμενο από κάπου αλλού, είτε αυξάνοντας τους φόρους, είτε μειώνοντας άλλες δαπάνες, είτε απλά κόβοντας χρήμα.

Την κλοπή των χρημάτων των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων από τις κυβερνήσεις, τόσο των Δημοκρατικών όσο και των Ρεπουμπλικανών, είχε καταγγείλει ακόμα και ο ρεπουμπλικάνος βουλευτής της Οκλαχόμα, Tom Coburn, δηλώνοντας ότι τα λεφτά έχουν ξοδευτεί για άλλους σκοπούς (βλ. <http://www.wtsp.com/news/local/article/195201/8/Social-Security-Trust-Fund-stolen-by-the-Government>). Ο δε καθηγητής Οικονομικών στο πανεπιστήμιο του Ιλινόις, Allen W. Smith, είχε καταγγείλει ότι το πλεόνασμα των 2,5 τρις. δολαρίων του Ταμείου Κοινωνικής Ασφάλισης είναι εικονικό (αποτελείται δηλαδή μόνο από ομόλογα), γιατί τα χρήματα που πήρε το αμερικάνικο κράτος ξοδεύτηκαν σε προγράμματα άσχετα με την κοινωνική ασφάλιση [βλ. άρθρο του Allen W. Smith, με τίτλο «Αποκαλύφθηκε τελικά η απάτη της Κοινωνικής Ασφάλισης», στο Dissident Voice (Φωνή Διαφωνίας), 24.12.2010 - <http://dissidentvoice.org/2010/12/the-social-security-fraud-has-finally-been-exposed/>].

Shut down

Μπορεί το αμερικάνικο δημόσιο να μην κήρυξε χρεοκοπία, έφτασε όμως στο σημείο

να αναστείλει πολλές από τις λειτουργίες του τον Οκτώβρη του 2013. Ήταν το λεγόμενο shut down (σταμάτημα εργασιών) κρατικών υπηρεσιών, που κράτησε δύο βδομάδες και προκάλεσε παγκόσμια ανησυχία για το τι θα επακολουθήσει. Το κλείσιμο πολλών υπηρεσιών του αμερικάνικου δημόσιου είχε ως αποτέλεσμα να τεθούν σε υποχρεωτική αργία 800.000 δημόσιοι υπάλληλοι για μία εβδομάδα, ενώ για μία ακόμα βδομάδα το αμερικάνικο δημόσιο λειτουργούσε με 500.000 λιγότερους υπαλλήλους. Ετσι, οι δημόσιοι υπάλληλοι πλήρωσαν ξανά τη νύφη, έχοντας υποστεί ήδη μειώσεις στις αποδοχές τους λόγω της λιτότητας με... πόνο ψυχής, που είχε αποφασίσει ο Ομπάμα ήδη από τις αρχές του χρόνου (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/722/Διεθνή/18778.Λιτότητα-με...-πόνος-ψυχής>).

Σαν αιτία για την αναστολή της λειτουργίας ενός μέρους της αμερικάνικης κυβέρνησης παρουσιάστηκε η χρόνια κόντρα του Ομπάμα με τους Ρεπουμπλικάνους για το νόμο για την υγειονομική περίθαλψη (γνωστό ως Obamacare), που είχε ψηφιστεί δυόμισι χρόνια πριν από το shut down. Σύμφωνα με τα παπαγαλάκια του αμερικανού προέδρου, οι «κακοί» Ρεπουμπλικάνοι δε ήθελαν να έχουν ασφάλιση υγείας όλοι οι Αμερικάνοι, γι' αυτό και αντέδρασαν, ενώ ο «καλός» Ομπάμα ήθελε να εξαλειφθούν οι ανασφάλιστοι και να βοηθήσει τους φτωχούς να αποκτήσουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Γι' αυτό οι «κακοί» Ρεπουμπλικάνοι (που έλεγχαν τη Βουλή των Αντιπροσώπων) δε δίστασαν να εκβιάσουν ανοιχτά τον Ομπάμα, ζητώντας του ή να συναινέσει σε μερική αναστολή της εφαρμογής του Obamacare, με αντάλλαγμα να συμφωνήσουν στον προϋπολογισμό του 2014, ή να μη συμφωνήσουν στον προϋπολογισμό και την αύξηση του ορίου δανεισμού, που κρέμονταν σαν Δαμόκλειος σπάθι πάνω από το αμερικάνικο δημόσιο.

Ο «καλός» Ομπάμα όμως δεν μάσησε. Κόψτε το λαιμό σας -τους διεμήνυσε- εγώ δεν κάνω πίσω από το Obamacare! Ετσι, φτάσαμε στο σημείο το αμερικάνικο δημόσιο να κατεβάσει ρολά, μέχρι που βρέθηκε κάποια φόρμουλα και αυξήθηκε το όριο δανεισμού στο παρά πέντε, μία μόλις μέρα πριν το αμερικάνικο δημόσιο ξεμείνει από ρευστό (<http://www.eksegersi.gr/issue/748/Διεθνή/20157.Τέλος-καλό...-όλα-καλά>).

Φυσικά και δεν ήταν το Obamacare (στην απάτη του οποίου έχουμε αναφερθεί αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα - βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/564/Διεθνή/1403.Κοινωνική-κατάκτηση-ή-εμπόριο-ελπίδας>) πίσω από το πρωτοφανές γεγονός του shut down, αλλά το μέγα πρόβλημα της εκτίναξης του δημόσιου χρέους.

Πετσόκομμα δαπανών

Προκειμένου να αντιμετωπιστεί αυτή η εκτίναξη, η κυβέρνηση Ομπάμα αποφάσισε να εφαρμόσει το λεγόμενο sequestration. Ο όρος προκύπτει από τη λατινική λέξη sequestrare που σημαίνει προσωρινή φύλαξη ενός αντικειμένου μέχρι να αποφασιστεί σε ποιον ανήκει. Στην πράξη, αυτό σήμαινε άγριο πετσόκομμα δαπανών (της τάξης του 1,1 τρις. δολαρίων την επόμενη δεκαετία), προκειμένου να τιθασευτεί το δημόσιο χρέος που ολοένα και ανέβαινε. Το αποτέλεσμα του sequestration ήταν οδυνηρό για τους αμερικάνους εργαζόμενους. Σημειώνει το Κέντρο Δημοσιονομικών και Πολιτικών Προτεραιοτήτων: «Τα τρία πέμπτα των εξοικονομήσεων που αποφασίστηκαν προέρχονται από περικοπές και όρια στις δαπάνες ελαστικών προγραμμάτων, εκτός της Αμυνας. Αυτό το μέρος του προϋπολογισμού περιλαμβάνει σειρά τοπικών προγραμμάτων που εκτείνονται από τη δημόσια υγεία, την εκπαίδευση, την επαγγελματική

κατάρτιση και την οικονομική ανάπτυξη, μέχρι τις έρευνες για την υγεία και την επιστήμη, την περιβαλλοντική προστασία, τις μεταφορές και την επιβολή του νόμου (εξαιρούνται υποχρεωτικά προγράμματα όπως Κοινωνική Αφάλιση, Medicare και Medicaid). Τα όρια χρηματοδότησης που έχουν θεσπιστεί -μη συμπεριλαμβανοντας τις περικοπές που θα απαιτηθούν από το 2014 μέχρι το 2021- θα συρρικνώσουν τις δαπάνες (εκτός Αμυνας) ως ποσοστό του ΑΕΠ στο χαμηλότερο επίπεδο από το 1962» (βλ. Center on Budget and Policy Priorities = Κέντρο Δημοσιονομικών και Πολιτικών Προτεραιοτήτων: «Ο «κανόνας Μπρέμερ» για σύνδεση του ορίου δανεισμού με τις περικοπές των δαπανών είναι επικίνδυνη πολιτική», 4.10.13, <http://www.cbpp.org/cms/index.cfm?fa=view&id=3889>).

Αύξηση φόρων για τους εργαζόμενους

Το πάγωμα δαπανών δεν μπορούσε να μη συνοδευτεί από την έκρηξη των φόρων. Οπως γράφαμε τότε (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/798/Διεθνή/22693.Τα-συνήθη-υποζύγια>), ο ετήσιος απολογισμός για το οικονομικό έτος 2014, που δημοσιεύτηκε τον Νοέμβριο του ίδιου έτους από το Γραφείο Προϋπολογισμού του Αμερικάνικου Κογκρέσου (CBO) και αφορά στην περίοδο από το Σεπτέμβριο του 2013 μέχρι το Σεπτέμβριο του 2014, έδειχνε αυξημένα κατά 44% τα έσοδα σε σχέση με το 2009. Εφτασαν στο 17,5% του ΑΕΠ, ποσοστό που ξεπερνούσε τον μέσο όρο των τελευταίων 40 ετών, για πρώτη φορά μετά το 2007 (βλ. <https://www.cbo.gov/sites/default/files/113th-congress-2013-2014/reports/49759-MBR.pdf>).

Τι ήταν αυτό που εκτίναξε τα έσοδα της κυβέρνησης; Οι φόροι, φυσικά, με πρώτο το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων, που αποτελεί και τη μεγαλύτερη πηγή εσόδων (γύρω στο 45%). Ο φόρος αυτός αυξήθηκε κατά 78 δισ. δολάρια (ποσοστό αύξησης 6%), φτάνοντας το 8,1% του αμερικάνικου ΑΕΠ το 2014. Το ποσοστό αυτό, σύμφωνα με το CBO, ήταν το μεγαλύτερο από το 2001. Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του ποσού ήταν οι παρακρατήσεις φόρου στους μισθούς των εργαζόμενων, που αυξήθηκαν κατά 47 δισ. δολάρια (αύξηση 4%), ως αποτέλεσμα - σύμφωνα με το CBO - πρωτίτως της αύξησης των μισθών και

δευτερευόντως της αύξησης των ποσοστών φορολόγησης ορισμένων εισοδημάτων.

Αντίθετα, τα χρήματα που έδιναν οι καπιταλιστές, αν και έχασαν κάποιες από τις φοροαπαλλαγές που είχε θεσμοθετήσει η κυβέρνηση Μπους, ήταν πραγματικά αστεία. Το ποσοστό των φόρων στους καπιταλιστές ισοδυναμούσε μόλις με το 1,9% του ΑΕΠ το 2014. Ποσοστό που μπορεί να ήταν το μεγαλύτερο από το 2008, ήταν όμως μικρότερο από το 2006 και το 2007. Ως ποσοστό του συνόλου των κρατικών εσόδων, οι φόροι των καπιταλιστών μόλις που ξεπερνούσαν το 10%, αποτελώντας περίπου το ένα πέμπτο των φόρων ατομικών εισοδημάτων!

Διαβάζοντας την αντίστοιχη έκθεση του CBO για το 2017 (βλ. <https://www.cbo.gov/system/files?file=115th-congress-2017-2018/reports/53286-mbr.pdf>), διαπιστώνουμε ότι τα κρατικά έσοδα για το οικονομικό έτος 2017 ισοδυναμούσαν με το 17,3% του ΑΕΠ (μειώθηκαν δηλαδή από το 17,5% που ήταν το 2014, πέφτοντας λίγο κάτω από το μέσο όρο των τελευταίων 50 ετών, που ήταν 17,4%), όμως οι φόροι συνέχισαν να ανεβαίνουν. Οχι όμως οι φόροι στους καπιταλιστές, αλλά οι φόροι στους εργάτες! Για τους πρώτους, οι φόροι μειώθηκαν κατά 3 δισ. δολάρια (ή κατά 1%), φτάνοντας μόλις στο 1,5% του ΑΕΠ τον Σεπτέμβριο του 2017. Η μείωση όμως έχει και συνέχεια. Στην πιο πρόσφατη έκθεση του CBO για την οικονομία, που δημοσιεύτηκε στις 7 του περασμένου Αυγούστου (βλ. <https://www.cbo.gov/system/files?file=2018-08/54339-MBR.pdf>), αναφέρεται ότι οι φόροι στους καπιταλιστές μειώθηκαν κατά 28% (!) με το ένα τρίτο της μείωσης να γίνεται μόνο μέσα στον Ιούνιο!

Για τους εργαζόμενους, όμως, οι φόροι αυξήθηκαν κατά 64 δισ. δολάρια (δηλαδή κατά 5%) το 2017! Το CBO εξηγεί την αύξηση στους φόρους των εργαζόμενων με τις αυξήσεις στους μισθούς. Αυτή όμως είναι η μισή αλήθεια. Η άλλη μισή είναι ότι οι αυξήσεις στους φόρους ήταν διπλάσιες από τις αυξήσεις των εργατικών μισθών! Αυτό δεν το βγάζουμε από το κεφάλι μας, προκύπτει από το μηνιαίο δελτίο για το «εργατικό κόστος» (Employment cost index) της ίδιας περιόδου με την έκθεση του CBO (βλ. https://www.bls.gov/news.release/archives/eci_10312017.pdf, Σεπτέμβριος 2017), που δημοσιεύτηκε από το Γραφείο Εργατικής Στατιστικής του υπουργείου Εργασίας των ΗΠΑ. Το δελτίο λοιπόν αναφέρει ότι η ετήσια αύξηση των μισθών το Σεπτέμβριο του 2017 ήταν 2,5%, δηλαδή η μισή από την αύξηση των φόρων που καταγράφει η έκθεση του CBO!

Πρέπει επίσης να έχουμε **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7**

στο ψαχνό

Μόνο ο ταξικός αγώνας

Αυτό που γίνεται στη χώρα μας εδώ κι ένα μήνα θα έπρεπε να εξεγείρει κάθε άνθρωπο με στοιχειώδη ταξική συνείδηση. Δεν είναι μόνο το ότι υποτιμούν τη νοημοσύνη μας και την αξιοπρέπειά μας. Είναι και το ότι μέσα απ' αυτή την υποτίμηση, την οποία περιμένουν να μετρήσουν στις επόμενες κάλπες, επιχειρούν να παγιώσουν την κοινωνική αποδοχή της κινεζοποίησης.

Ιδρωσε ο Μητσοτάκης όταν του ζητήθηκε να αποδείξει ότι αυτά για τα οποία «δεσμεύτηκε» στη ΔΕΘ είναι διαφορετικά από αυτά για τα οποία «δεσμεύτηκε» ο Τσίπρας. Δίνουν μάχες οι «Καψώχες» της συριζαϊκής προπαγάνδας για ν' αποδείξουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ διαφέρει ριζικά από τη ΝΔ, το ίδιο ο Τσίπρας από τον Μητσοτάκη.

Τηρουμένων των αναλογιών, είναι σαν να βρισκόμαστε στον Ιούλη-Αύγουστο του 2015. Τότε που ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι ψήφιζαν από κοινού το τρίτο Μνημόνιο και τους πρώτους εφαρμοστικούς του νόμους, με τον γαλάζιο Μπουμπούκο να πρωτοστατεί, χέρι-χέρι με τους Φίληδες και τους Βούτσηδες, στους λεκτικούς τραμπουκισμούς ενάντια στους μετέπειτα λαετζήδες.

Ο Τσίπρας τους την έφερε τότε. Τους διαβεβαίωνε ότι δε θα κάνει εκλογές και τις προκήρυξε αιφνιδιαστικά, υπό το στοργικό βλέμμα της Μέρκελ και του Σόιμπλε, που δήλωναν ότι οι εκλογές είναι «μέρος της λύσης». Αναγκάστηκαν να χωρίσουν τα τσανάκια τους. Αλλά και να μην τους την είχε φέρει ο Τσίπρας θα τα χώριζαν, γιατί «η δημοκρατία δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς κυβέρνηση που κυβερνά και αντιπολίτευση που ελέγχει».

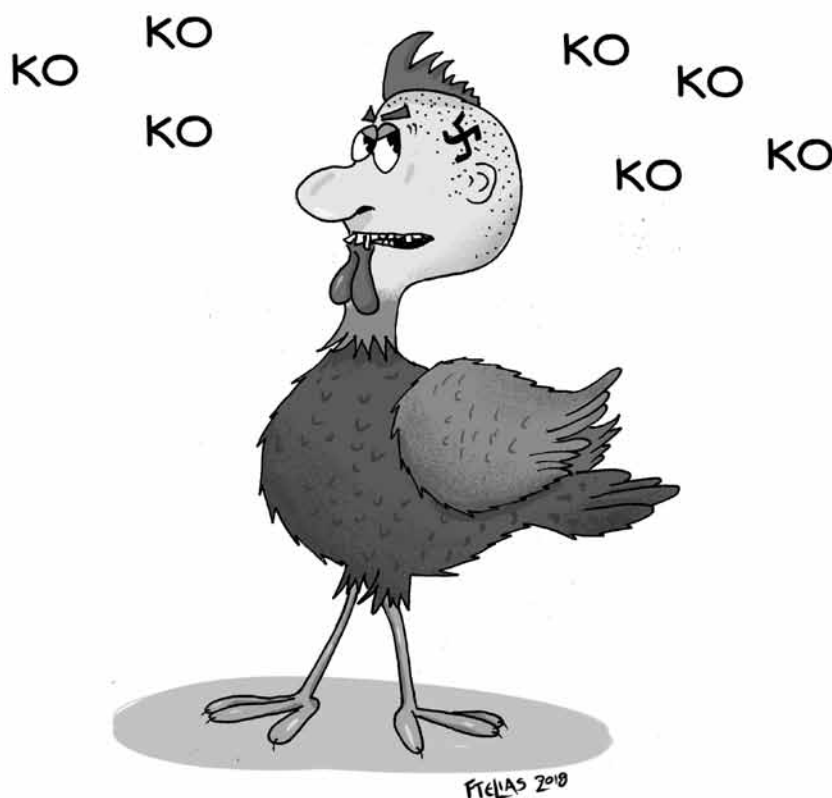
Καθώς όμως μπήκαν και επίσημα στη νέα προεκλογική περίοδο, φαίνεται καθαρά ποιος είναι αυτός που κυβερνά. Κυβερνά το μεγάλο κεφάλαιο, με τους ιμπεριαλιστές δανειστές ως απόλυτους επικυρίαρχους και τα όργανά τους (τρίκα, Eurogroup κτλ.) σε ρόλο υπερκυβέρνησης.

Θα προσπαθήσουμε να πείσουμε τους «θεσμούς» και θεωρώ ότι θα τα καταφέρουμε, λέει ο Τσίπρας. Τα ίδια ακριβώς ο Μητσοτάκης. Για τι να τους πείσουν; Για κάποιες αλλαγές στο μείγμα της μνημονιακής πολιτικής, που σε καμιά περίπτωση δε θα διαταράσσουν το στόχο για «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ ετησίως.

Δε θα έμπαιναν καν σ' αυτή την αναζήτηση, αν δε βρισκόμασταν σε προεκλογική περίοδο. Κάτι πρέπει να υποσχεθούν στο πόπολο για να τους ψηφίσει. Οσο κι αν προσπαθούν, όμως, να βρουν κάτι που θα διαφοροποιήσει το ένα κόμμα από το άλλο, αποτυγχάνουν και καταλήγουν να λένε τα ίδια ακόμα και στις λεπτομέρειες! Με την επισήμανση ότι δεν πρόκειται να ενεργήσουν μονομερώς και ότι θα επιδιώξουν να έχουν τη σύμφωνη γνώμη των ιμπεριαλιστών δανειστών!

Το 2015 ενώθηκαν για να υπερασπιστούν το Μνημόνιο. Το 2018 παριστάνουν τους διαχωρισμένους, αλλά αποκαλύπτεται ότι είναι ενωμένοι στην υπεράσπιση του μετα-Μνημονίου. Το βασικό τους σλόγκαν, άλλωστε, είναι το «όχι επιστροφή στο παρελθόν».

Η διατήρηση της κινεζοποίησης, με φιλανθρωπίες και φιλομερεμέτια που δε θα θέσουν σε διακινδύνευση αυτά που έχει κατακτήσει το κεφάλαιο, είναι ο κοινός στόχος σύμπασας της αστικής πολιτικής. Αυτή την προεκλογική περίοδο φαίνεται πιο καθαρά από ποτέ τα προηγούμενα οχτώ χρόνια, ότι η έξοδος από το μνημονιακό βάλτο δεν είναι υπόθεση εκλογών και κυβερνήσεων. Είναι υπόθεση της ταξικής πάλης. Αλλιώς δε θα υπάρξει.

KONTRES

Εύγλωττη (μη) απάντηση

Στη συνέντευξη που έδωσε στο «Euronews», ο Τσίπρας ρωτήθηκε αν θα έβλεπε τον Μοσκοβισί «ως πιθανό υποψήφιο για την Προεδρία της Κομισιόν, ακόμη κι αν είναι με τους Σοσιαλδημοκράτες και όχι με το κόμμα της Αριστεράς»; Ιδού η -εύγλωττη- (μη) απάντηση που έδωσε:

«Νομίζω ότι αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία, πριν πάμε στα πρόσωπα, είναι να δούμε τις πολιτικές. Ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτή τη στιγμή, μπορεί να παίξει έναν κρίσιμο ρόλο. Ρόλο καταλύτη στη δημιουργία ενός ευρύτερου πλαισίου σύγκλισης προσδευτικών, δημοκρατικών δυνάμεων από τον χώρο της Αριστεράς, από τον χώρο της Σοσιαλδημοκρατίας, αλλά και από τον χώρο της Οικολογίας. Σε αυτή την κατεύθυνση εργαζόμαστε, χωρίς να αλλάζουμε πολιτική οικογένεια. Αλλά θεωρώ ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι εδώ και τρία χρόνια βρίσκομαι στην καρδιά της συνεννόησης, προσκεκλημένος κάθε φορά με τον ρόλο του παρατηρητή, γιατί εγώ το έχω επιλέξει, στις συναντήσεις των σοσιαλιστών ηγετών και βρίσκεται ο ΣΥΡΙΖΑ και εγώ προσωπικά πολύ κοντά σε αυτές τις διεργασίες. Διότι θεωρώ ότι είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί κάτι καινούργιο για την Ευρώπη και για τις δυνάμεις που υπερασπίζονται την κοινωνική πλειοψηφία».

Παιχνίδι με τις λέξεις

Από την ίδια συνέντευξη. Ρωτά η δημοσιογράφος: «Αρα, λέτε ότι εάν πετύχετε τους στόχους δεν θα κόψετε τις συντάξεις. Μπορείτε να το πείτε καθαρά αυτό?».

Απαντά ο Τσίπρας: «Το λέω καθαρά. Αν πετύχουμε τους στόχους, στο βαθμό που πετυχαίνουμε τους στόχους, θεωρώ ότι θα καταφέρουμε να αποφύγουμε ένα μέτρο, το οποίο και αχρείαστο είναι και αντιαναπτυξιακό είναι, αλλά και μη διαρθρωτικό είναι».

Μέσα στην καθαρότητα και τη σαφήνεια ο τύπος: «αν», «στο βαθμό που», «θεωρώ ότι θα καταφέρουμε»! Μ' άλλα λόγια, ό,τι πουν οι ιμπεριαλιστές, τους οποίους

προσπαθεί να μην προκαλέσει με τίποτα.

Απλοί υπολογισμοί

«Απολύτως πεπεισμένος ότι θα υπάρξει προεδρική πλειοψηφία στην επόμενη Βουλή», εμφανίστηκε ο Κούλης στη συνέντευξη Τύπου στη ΔΕΘ. Όταν όμως ρωτήθηκε αν θα ψηφίσει τον Προκόπη Παυλόπουλο (ήταν ο μοναδικός βουλευτής της ΝΔ που δεν ψήφισε τον Παυλόπουλο το 2015), κράτησε πεισιχάρι τον Κούλη να μην απαντήσει: «έχω πολύ καλή θεσμική συνεργασία με τον κ. Παυλόπουλο».

Απλοί λογαριασμοί: αν ο Κούλης είναι πρωθυπουργός, τότε θα ξεχάσει την αρνητική του ψήφο το 2015 και θα προτείνει ο ίδιος τον Παυλόπουλο, για να αφαιρέσει κάθε πρόσχημα από τον ΣΥΡΙΖΑ να χρησιμοποιήσει ξανά την προεδρική εκλογή για να προκαλέσει βουλευτικές εκλογές. Αν δεν είναι πρωθυπουργός και θέλει ο ίδιος να προκαλέσει εκλογές, τότε θα καταψηφίσει τον Παυλόπουλο, αν τον προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Και όμως, μίλησε

Πιστός καραμανλικός ο Μ. Κωττάκης, βγήκε μπροστά (με άρθρο στη «Δημοκρατία») να υπερασπιστεί τον Καραμανλή για τη σιωπή του. Και τα χώνει στη ΝΔ και τους νεοδημοκράτες, από τους οποίους ο Καραμανλής έχει δει μόνο σιωπή, ακόμα και όταν οι συνεργάτες του απαλλάσσονται δικαστικά για την εμπλοκή τους σε διάφορα σκάνδαλα. Το πήγε και παραπέρα ο αρθρογράφος: «Και τι είδε αργότερα [ο Καραμανλής]; Τους διώκτες του και τους διώκτες της παράταξης να στρογγυλοκάθονται μέσα στα γραφεία του κόμματος ως στελέχη της! Και, μετά ταύτα, εμφανίζεται σήμερα ο πάσα ένας και κατηγορεί τον Καραμανλή επειδή τάχα σιωπά». Στο τέλος το χόντρυνε, με ύφος καθαρά απειλητικό: «Ένα μόνο σας λέω! Να κάνετε τον σταυρό σας που ο Καραμανλής δεν μιλά. Να προσεύχεστε να μη μιλήσει ποτέ. Δι-

ότι, αν αποφάσιζε ποτέ να μιλήσει -δεν θα το κάνει, γιατί κολλά αφίσες γι' αυτή την παράταξη από τα 19 του-, κάποιος δεν θα μπορούσαν να κυκλοφορήσουν στον δρόμο. Εύχομαι να είναι η τελευταία φορά που γράφω γι' αυτό το θέμα. Ειλικρινά. Διότι, αντί να ασχολούμαστε με τα χάλια του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είναι ο αληθινός αντίπαλος, καθόμαστε και ασχολούμαστε με τις απρέπειες ορισμένων».

Η πλάκα είναι πως την ώρα που τυπωνόταν το άρθρο του, ο Καραμανλής μιλούσε on camera στη Θεσσαλονίκη. Δεν έχει σημασία τι είπε (τη συνηθισμένη παπάρα υπέρ της ενότητας του κόμματος και της πίστης στην προοπτική της νίκης επανέλαβε), αλλά ότι «έσπασε τη σιωπή του» (την προηγούμενη δήλωση την είχε κάνει πριν από δέκα μήνες, στο συνέδριο της ΝΔ και την αμέσως προηγούμενη πριν από τρία χρόνια, στις παραμονές του τσιπραϊκού ψευδοδημοψηφίσματος).

Σπεκουλάντες

Πολύς «Παύλος Φύσσας» μας ενέσκηψε το προηγούμενο δεκάημερο. Και άφθονη φιλολογία για τη Χρυσή Αυγή και την εν εξελίξει δίκη. Ήταν βλέπετε τα πέντε χρόνια από τη δολοφονία του αντιφασίστα αγωνιστή και όλοι έσπευσαν να κάνουν τη σπέκουλά τους. Από τα αστικά κόμματα μέχρι διάφορες εξωκοινοβουλευτικές ομάδες και από τις συριζοφυλλάδες μέχρι τις μεγάλες αστικές φυλλάδες.

Σε λίγες μέρες όλοι αυτοί θα έχουν ξεχάσει και τον Φύσσα και τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Οι φυλλάδες θα εξακολουθήσουν να μην έχουν συντάκτες στη δίκη και οι πολιτικές οργανώσεις θα συνεχίσουν να ασχολούνται με άλλα, χωρίς ν' αφιερώνουν ούτε περιοδικά την προσοχή τους σ' αυτό το ζήτημα. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να βγάλουν πολιτική υπεραξία με μια ολιγοήμερη επετειακή σπέκουλα.

Μιλημένα

Θα κάνω το παν για να μη φτάσει η συμφωνία των Πρεσπών στη Βουλή, (ξανα)δήλωσε ο Πάνος Καμμένος, κερδίζοντας μια ακόμα μέρα στους τίτλους των ραδιοτηλεοπτικών δελτίων ειδήσεων και στην ειδησεογραφία του Ιντερνετ. Κι ο Τσίπρας; Ακούει απαθής τον υπουργό του να δηλώνει ότι θα ρίξει την κυβέρνηση, ακυρώνοντας τη σημαντικότερη ίσως πρωτοβουλία της στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, η οποία μάλιστα φέρει τη σφραγίδα του ίδιου του πρωθυπουργού που από ένα σημείο και μετά ενεπλάκη προσωπικά στη διαπραγμάτευση; Κι όχι μόνο τον ακούει απαθής να δηλώνει ότι θα ρίξει την κυβέρνηση και θα ακυρώσει την πρωθυπουργική πρωτοβουλία, αλλά στον πρόσφατο ανασχηματισμό τον αντάμειψε κιόλας, δίνοντας στο κόμμα του ένα ακόμα υφυπουργείο;

Δε χρειάζεται να ψάχνουμε για ερμηνείες, γιατί μάλλον δεν υπάρχουν. Μιλημένα τα έχουν όλα, Τσίπρας και Καμμένος.

Εμμονές...

Πριν προλάβει να αποσώσει την κουβέντα του ο Καμμένος, βγήκε ο βουλευτής, γραμματέας και κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ Παπαχριστόπουλος να επαναλάβει τη δική του θέση. Πόσο καλή είναι η Συμφωνία των Πρεσπών και πόσο άργησε να λυθεί το ζήτημα. Ευγενής καθώς είναι, δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει τον Καμμένο που τον έκανε βουλευτή, γραμματέα, κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο. Κάποιοι το εξέλαβαν αυτό ως αποχαιρετισμό. Εννοείται πως δεν έκαναν λάθος. Ο Παπαχριστόπουλος πρέπει να κοιτάξει το πολιτικό του μέλλον. Ο διακαής του πόθος να γίνει υφυπουργός («ποιος στραβός δε θέλει το φως του») συντρίφτηκε στις μυλόπετρες του «Μακεδονικού». Δικαιούται, όμως, να διεκδικήσει την επανεκλογή του στη Βουλή. Από τις λίστες του ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά, γιατί σ' αυτές των ΑΝΕΛ δεν υπάρχει μέλλον.

Από κοντά κι ο Ζουράρις που δήλωσε ότι «επειδή το θέμα των Σκοπίων είναι ιδρυτικό και ιδρυματικό για τους ΑΝΕΛ, φυσικά και θα καταψηφίσουν τη συμφωνία στη βουλή όταν και αν έρθει», ωστόσο «από τη στιγμή που υπάρχει η πλειοψηφία να ψηφιστεί δεν υπάρχει λόγος να άρει την εμπιστοσύνη του ο κ. Καμμένος προς την κυβέρνηση!» (Κι ακόμα δεν έχει μιλήσει η Κουντουρά...).

Σουσούδες

Ταξίδευε, λέει, πρώτη θέση στο αεροπλάνο η Νοτοπούλου Αθήνα-Θεσσαλονίκη. Και πώς θέλατε να ταξιδέψει, οικονομική θέση, μαζί με την πλέμπα; Το κορίτσι έγινε υφυπουργός στα τριάντα της, δε θα το απολαύσει; Εδώ ο Τσίπρας παίρνει το πρωθυπουργικό Falcon για να πεταχτεί μέχρι τη Θεσσαλονίκη, δεν μπαίνει καν στο αεροπλάνο της γραμμής. Για να μην πούμε για τον Καμμένο που χρησιμοποιεί τα αεροπλάνα και τα ελικόπτερα του στρατού σαν να ήταν ποδήλατα.

Τζάμπα μάγκας

Οι αρμόδιοι υπουργοί, ακόμα και ο Τσίπρας είναι προσεκτικοί όταν αναφέρονται στο ζήτημα του πετσοκόμματος των συντάξεων, που έχει αναγορευτεί σε μείζον ζήτημα της προεκλογικής στρατηγικής του ΣΥΡΙΖΑ. «Θα πείσουμε τους θεσμούς» λένε κάθε φορά που αναφέρονται στο θέμα. Ο Καμμένος, όμως, είναι μάγκας και πολλά βαρύς. Κι όταν παίρνει φόρα γίνεται οδοστρωτήρας: «Δεν έχουμε να συζητήσουμε κάτι με τους δανειστές. Όταν θα βγουν τα στοιχεία του τρίτου τριμήνου, ο Τσακαλώτος θα τους πει “έχουμε τα στοιχεία που δείχνουν ότι το μέτρο δεν χρειάζεται να ληφθεί”». Εχει, βέβαια, την κατάλληλη εσωτερική πληροφόρηση. Ξέρει ότι του το έχουν τάξει του Τσίπρα. Οπότε, θα 'χει να λέει άμα ανακοινωθεί ακόμα και απλή αναστολή του μέτρου. Κι άμα το μέτρο παραμείνει; Δε θα πει τίποτα. Πρώτη φορά θα είναι μήπως;

Της απελπισίας

Δεν ξέρουμε αν το πληροφορηθήκατε, όμως η πρόεδρος Ζωή της «Πλεύσης Ελευθερίας» έδωσε συνέντευξη Τύπου στη Θεσσαλονίκη και ανακοίνωσε ότι θα κατέβει αυτόνομα στις επόμενες εκλογές. «Στις προσεχείς εκλογές θα κατέβουμε αυτόνομα και ανεξάρτητα, χωρίς να κοιτάμε αριστερά ή δεξιά αλλά μπροστά», δήλωσε η πρόεδρος, θεωρώντας προφανώς ότι λέει κάτι πολύ πρωτότυπο, πολύ προχωρημένο. Κι επειδή η πρόεδρος Ζωή παραμένει σταθερή στην αντίληψή της για νομοκοποίηση της πολιτικής, ανακοίνωσε επίσης ότι θα επιδώσει εξώδικη πρόσκληση στον πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον πρωθυπουργό, τον πρόεδρο της Βουλής, τους υπουργούς Οικονομικών και Δικαιοσύνης και τον διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας προκειμένου να διεκδικήσουν τις γερμανικές οφειλές μετά τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. «Το εξώδικο συνιστά επίσημη έννομη όχληση για να πράξουν το καθήκον τους», είπε με το γνωστό ύφος η πρόεδρος, σημειώνοντας με αποτροπαισμό ότι «ο πρωθυπουργός δεν έθεσε το θέμα σε καμία συνάντηση κορυφής» (μιλάμε για ειδησάρα!). Και βέβαια, η εμφάνιση της προέδρου Ζωής στη Θεσσαλονίκη δεν μπορούσε να μην περιλαμβάνει και ολίγη από «Μακεδονικό». «Εκχωρείται ένα κομμάτι της εθνικής κυριαρχίας» είπε για τη Συμφωνία των Πρεσπών!

Γερμανική ιλαροτραγωδία

Στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Γι' αυτό και η Ανγκελα Μέρκελ άκουσε την απαίτηση των σοσιαλδημοκρατών εταίρων της και έδωσε τον Χανς-Γκέοργκ Μάασεν από επικεφαλής της Υπηρεσίας Προστασίας του Συντάγματος (σαν να λέμε η γερμανική ΚΥΠ). Ταυτόχρονα, άκουσε την απαίτηση

των χριστιανοκοινωνιστών εταίρων της και διόρισε τον Μάασεν υφυπουργό Εσωτερικών, για να συνεργάζεται με τον ακροδεξιό Ζεεχόφερ. Οι τελικές αποφάσεις πάρθηκαν σε τριμερή σύσκεψη κορυφής των κομμάτων του «μεγάλου συνασπισμού», με τη συμμετοχή της Ανγκελα Μέρκελ (CDU), της Αντρέα

Νάλες (SPD) και του Χορστ Ζεεχόφερ (CSU).

Ο φίλος των φασιστών Μάασεν, ο άνθρωπος που με τους πράκτορές του βοηθούσε τους νεοναζί της NSU και κατόρθωσε αυτή η δράση να μείνει απόρρητη και να μη φτάσει ποτέ στη δίκη για τη δολοφονία οχτώ Τούρκων και ενός Έλληνα, ο άνθρωπος που (απο-

δεδειγμένα) διέρρηξε τα πάντα στα στελέχη της ακροδεξιάς AfD, ο άνθρωπος που διέψευδε ακόμα και την ίδια τη Μέρκελ για το πρόσφατο πογκρόμ στο Κέμνιτς, ανταμείφθηκε με προαγωγή. Δεν μιλάμε απλά για υποκρισία. Μιλάμε για τις αγαστές σχέσεις της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας με το φασισμό.

Δέκα χρόνια από την κατάρρευση της Lehman Brothers

Οι κρίσεις δε θα ξεπεραστούν όσο υπάρχει καπιταλισμός (2)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

υπόψη μας, ότι οι αριθμοί που αναφέρουν οι προϋπολογισμοί τροποποιούνται προς όφελος των καπιταλιστών. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2012, οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις θα πλήρωναν 435 δισ. δολάρια σε φόρους το 2015. Ο προϋπολογισμός όμως του 2017 αναφέρει ότι πλήρωσαν μόλις 344 δισ. δολάρια, δηλαδή ποσοστό γύρω στο 80% του προϋπολογισθέντος. Τα αντίστοιχα ποσά για τη φορολογία φυσικών προσώπων για το 2015 είναι 1.628 δισ. δολάρια, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2012, και 1.541 δισ. δολάρια, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2017, δηλαδή ποσοστό 95% περίπου του προϋπολογισθέντος. Για την ερχόμενη δεκαετία, η φορολογία των επιχειρήσεων θα κυμαίνεται μεταξύ 1.5% και 2.5% του ΑΕΠ, ενώ των φυσικών προσώπων μεταξύ 9% και 10% του ΑΕΠ (βλ. <https://www.whitehouse.gov/sites/default/files/omb/budget/fy2017/assets/budget.pdf>).

Το χρέος τραβά την ανηφόρα

Παρολαυτά, το χρέος συνεχίζει να μεγαλώνει, όπως φαίνεται σε διαγράμματα του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κογκρέσου (CBO). Το χρέος στους ιδιώτες καπιταλιστές (αυτό που όπως είπαμε παραπάνω ονομάζεται «held by the public») έχει εκτιναχθεί σήμερα στο 78% του ΑΕΠ, ξεπερνώντας κατά 2 τρισ. δολάρια το θεσμοθετημένο με νόμο ανώτατο όριο του συνολικού δημόσιου χρέους (ιδιωτών και ενδοκυβερνητικού), που ήταν 14.3 τρισ. το 2010, και κατά περισσότερα από 6 τρισ. δολάρια το χρέος που το αμερικάνικο δημόσιο όφειλε στους ιδιώτες καπιταλιστές τον Ιούλη του 2011, το οποίο ήταν 9.7 τρισ δολάρια (ή 65% του ΑΕΠ). Δηλαδή, μέσα σε επτά χρόνια, το χρέος στους ιδιώτες εκτινάχθηκε από το 65% στο 78% του ΑΕΠ και σύμφωνα με τα στοιχεία του CBO προβλέπεται να αυξηθεί μέχρι το 98% του ΑΕΠ τα επόμενα δέκα χρόνια! Το εντυπωσιακό είναι ότι αυτή η αύξηση - σύμφωνα με το CBO - θα είναι η μεγαλύτερη μετά από το 1946 (!) και διπλάσια του μέσου όρου αύξησης του χρέους κατά τις πέντε τελευταίες δεκαετίες!

Παράλληλη πορεία εμφανίζει και το λεγόμενο «παγκόσμιο χρέος», δηλαδή το άθροισμα των κρατικών χρεών σε παγκόσμιο επίπεδο. Με όλη την επιφύλαξη που μπορεί κανείς να έχει για διάφορες μετρήσεις, η τάση είναι σίγουρα αυξητική. Σύμφωνα με το <https://www.iif.com/publication/global-debt-monitor/global-debt-monitor-july-2018>, το παγκό-

σμιο χρέος αυξήθηκε περισσότερο από 8 τρισ. δολάρια το πρώτο τρίμηνο του 2018, ξεπερνώντας τα 247 τρισ. δολάρια (318% του παγκόσμιου ΑΕΠ)!

Και τα αρπακτικά πλουτίζουν!

Αντίθετα, τα «αρπακτικά» κεφάλαια, όπως αυτά που επένδυσαν στη χρεοκοπία της Lehman Brothers (αγόρασαν τα ομόλογα της εταιρίας μετά από την κατάρρευσή της σε εξευτελιστικές τιμές), κέρδισαν αμύθητα πλούτη και συνεχίζουν να κερδίζουν από τις συνεχείς αποπληρωμές των ομολόγων, που από τον Μάρτη του 2012 ξεκίνησε να κάνει η χρεοκοπημένη πλέον Lehman Brothers.

Γράφει η Wall Street Journal (https://www.wsj.com/articles/lehman-brothers-to-pay-another-3-8-billion-to-creditors-1475159586?mod=article_inline): «Αφού χρεοκόπησε η τράπεζα, ορισμένοι πιστωτές ξεπούλησαν (σ.σ. τα ομόλογα της τράπεζας που είχαν αγοράσει), μη θέλοντας να περιμένουν να πάρουν πίσω τα λεφτά τους (σ.σ. βάσει της ονομαστικής αξίας των ομολόγων ή πάνω από την τιμή που τα είχαν αγοράσει) με τον κίνδυνο να τα χάσουν όλα. Κερδοσκοπικά κεφάλαια ήταν πρόθυμοι αγοραστές αυτών των ομολόγων, με μεγάλες εκπτώσεις (σ.σ. τα αγόρασαν δηλαδή πολύ φτηνά) ποντάροντας ότι θα κερδίσουν σε αξία αφού καταλαγιάσει ο αρχικός πανικός. Το στοίχημα ήταν προσοδοφόρο. Μετά τη χρεοκοπία, η Lehman ολόενα και αύξανε τις εκτιμήσεις για το πόσους πιστωτές θα ξεπλήρωνε, βοηθώντας τους κερδοσκόπους μάντζερ όπως ο Τζον Πόλσον και ο Πολ Σίνγκερ, που έχουν την Elliott Management, να βγάλουν μεγάλα κέρδη».

Η εφημερίδα συμπληρώνει ότι από το 2008 η Lehman Brothers έχει κάνει έντεκα αποπληρωμές των «τοξικών» της χρεών, φτάνοντας στο αστρονομικό ποσό των 113.6 δισ. δολαρίων! Ενα μεγάλο μέρος αυτού του ποσού (83.6 δισ. δολάρια) έχει πάει σε τρίτους, δηλαδή όχι σε άμεσους πιστωτές της Lehman Brothers (προφανώς, πήγε σε κεφαλαιούχους όπως ο Πόλσον, που αγόρασαν τα ομόλογα της Lehman στη δευτερογενή αγορά). Τα χρήματα προήλθαν από πώληση ακινήτων της τράπεζας καθώς και από διάφορες επενδύσεις σε παράγωγα. Ενα από τα περιουσιακά στοιχεία της Lehman ήταν οι μετοχές της στη Formula-1.

Ατιμωρησία

Τα αμύθητα κέρδη συνοδεύονταν και από ένα κλίμα ατιμωρησίας για τα οικονομικά εγκλήματα του κεφαλαίου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η πε-

ρίπτωση της Goldman Sachs, για την οποία είχε γίνει ντόρος από το μεγάλο πρόστιμο που έφαγε την ίδια μέρα που στο Κογκρέσο ψηφιζόταν η «μεγάλη μεταρρύθμιση» Ομπάμα για τη Γουόλ Στρίτ (Πέμπτη, 15.7.10). Μπορεί το πρόστιμο να παρουσιάστηκε από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (Securities and Exchange Commission - SEC) ως «το μεγαλύτερο πρόστιμο που επιβλήθηκε ποτέ σε αμερικάνικη εταιρία», η αλήθεια όμως γέρνει περισσότερο προς τα λεγόμενα του διευθύνοντα συμβούλου της εταιρίας Stifel, Nicolaus & Co, Κέβιν Κάρον, που έλεγε: «Θα πληρώσουν 550 εκατομμύρια δολάρια και θα πάρουν μονομιάς 800 εκατομμύρια δολάρια από τα κέρδη των μετοχών... φθηνά τη γλίτωσαν! Αν μάλιστα συγκρίνει κανείς το πρόστιμο με τα καθαρά (μετά τον φόρο) ετήσια κέρδη της Goldman (13.39 δισ. δολάρια το 2009), θα διαπιστώσει ότι το καλύπτει η εταιρία μέσα σε... δύο βδομάδες!

Ούτε αυτό το πρόστιμο δε θα έμπαινε, αν δεν ζημιώνονταν άλλοι καπιταλιστές από τη μεγάλη κομπίνια της Goldman Sachs με τα δομημένα ομόλογα (για την οποία γράψαμε στο <http://www.eksegersi.gr/issue/608/Διεθνή/4181>. Μεγάλη-κομπίνια--μικρή-«καμπάνα»). Πάνω από 1 δισ. ήταν η ζημιά των επενδυτών, μεταξύ των οποίων ήταν η ολλανδική τράπεζα ABN Amro (που μετά εξαγοράστηκε από τις Fortis και Royal Bank of Scotland) και η γερμανική τράπεζα IKB, η οποία ήταν η μόνη που αποζημιώθηκε πλήρως.

Ο Τζον Πόλσον (συνονόματος του πρώην υπουργού οικονομικών των ΗΠΑ, Χένρι Πόλσον), ο οποίος όπως αναφέραμε τα κονόμησε χοντρά από τα ομόλογα της χρεοκοπημένης Lehman Brothers και ήταν επίσης χωμένος στις κομπίνες με τα ελληνικά δομημένα ομόλογα, ήταν ο κερδισμένος εκείνης της υπόθεσης με τα δομημένα ομόλογα που πλάσαρε στις ευρωπαϊκές τράπεζες η Goldman Sachs για λογαριασμό του. Κι αυτό γιατί τα δομημένα ομόλογα, για τα οποία ο Πόλσον ζητούσε αντασφάλιση από τις τράπεζες, είχαν φτιαχτεί με τη δέουσα επιμέλεια από τον ίδιο, ώστε τα ενυπόθηκα στεγαστικά δάνεια στα οποία βασίζονταν να φαλιρίσουν την κατάλληλη στιγμή (πράγμα που γνώριζε και η Goldman Sachs), δίνοντας στον Πόλσον πάνω από 1 δισ. δολάρια από τα ασφαλιστρα που πήρε λόγω της χρεοκοπίας των ομολόγων! Αυτό θα πει... υγιής επιχειρηματικότητα!

Στο επόμενο: Η έξοδος από την κρίση και η «ανάκαμψη».

Νέα προκλητική αναβολή της υπόθεσης για τις περιβόητες Οικιστικές Πυκνώσεις από το ΣτΕ!

Νέα αναβολή στην υπόθεση των περιβόητων Οικιστικών Πυκνώσεων (την τόσο δραματικά επίκαιρη μετά τη φονική πυρκαγιά σε Μάτι-Νέο Βουτζά) αποφάσισε ο προεδρεύων του ΣτΕ Αθανάσιος Ράντος μαζί με τον εισηγητή στην υπόθεση σύμβουλο Χρήστο Ντουχάνη, διευκολύνοντας τον δασοκότονο σχεδιασμό της κυβέρνησης. Έτσι, η υπόθεση που στις 4 Μάη του 2018 αναβλήθηκε από την Ολομέλεια του ΣτΕ (με απόφαση που πάρθηκε κατά πλειοψηφία!) για τις 21 Σεπτέμβρη, δε θα εξεταστεί και πάλι.

Το ΣτΕ εφαρμόζει πλέον «το δίκαιο του μονάρχη», όταν εξετάζει υποθέσεις που αφορούν καταπατήσεις και ξεπατώματα του δασικού πλούτου της χώρας. Κι αυτό φάνηκε καθαρά στις 4 του περασμένου Μάη, όταν η Ολομέλεια του ΣτΕ, αντί να επικυρώσει την απόφαση του 1977/2017 του Ε' Τμήματος, που είχε χαρακτηρίσει την Υπουργική Απόφαση για τις Οικιστικές Πυκνώσεις αντισυνταγματική, αποφάσισε να αναβάλει τη συνεδρίαση για τις 21 Σεπτέμβρη, προκειμένου να διευκολύνει την κυβέρνηση. Η ίδια η διαδικασία της αναβολής ήταν διάτρητη, όπως καταγγείλαμε τότε, στηριγμένοι σε αδιάψευστα ντοκουμέντα (τα σχετικά ντοκουμέντα στην ιστοσελίδα μας).

Εκτοτε, επειδή εκτιμούσαμε ότι η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας θα επιδιώξει την αναβολή και της συνεδρίασης της 21ης Σεπτέμβρη, για τον πρόσθετο λόγο ότι είχε μεσολαβήσει η φονική πυρκαγιά, η την εκατόμβη των νεκρών και τις τεράστιες καταστροφές, παρακολουθούσαμε την εξέλιξη της υπόθεσης από την ιστοσελίδα του ΣτΕ.

Την περασμένη Κυριακή, διαπιστώσαμε ότι ο εισηγητής της υπόθεσης Χρ. Ντουχάνης πρότεινε την αναβολή της συνεδρίασης. Την επομένη επικοινωνήσαμε με τον κ. Ντουχάνη, ο οποίος -μεταξύ των άλλων- μας ανέφερε ότι ο κ. Ράντος τον εισηγήθηκε την αναβολή της συζήτησης της υπόθεσης στις 21 Σεπτέμβρη στην Ολομέλεια του ΣτΕ, προκειμένου η υπόθεση να συζητηθεί στη Μείζονα Σύνοψη, αν είχε εκτιμηθεί ως υπόθεση «έως εξαιρετικής σπουδαιότητας».

Δεύτερον, στις 21 Σεπτέμβρη του 2018, ημερομηνία για την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση της υπόθεσης, έχει οριστεί από τον προεδρεύοντα του ΣτΕ να συνεδριάσει η Ολομέλεια και σε Μείζονα

συνεδριάσει η Ολομέλεια σε Μείζονα Σύνοψη. Σε ερώτησή μας αν στον προεδρεύοντα του ΣτΕ Αθ. Ράντο υποβλήθηκε από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ αίτημα αναβολής της συνεδρίασης, ο κ. Ντουχάνης μας απάντησε ότι δεν το γνωρίζει.

Πράγματι, ο πρόεδρος του ΣτΕ, σύμφωνα με την παρ.1γ του άρθρου 14 του ΠΔ 18/1989 (Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για το ΣτΕ), έχει το δικαίωμα να παραπέμψει μια απόφαση Τμήματος του ΣτΕ στην Ολομέλεια με Μείζονα Σύνοψη «όταν κρίνει ότι η υπόθεση έχει όλως εξαιρετικής σπουδαιότητα». Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, η επίκληση της όλως εξαιρετικής σπουδαιότητας είναι -κατά τη γνώμη μας- προσχηματική. Εκείνο που και επιδιώκεται είναι η προσφορά βοήθειας στην κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, που θέλει να νομιμοποιήσει όλες τις περιβόητες Οικιστικές Πυκνώσεις με τις πολυτελείς βίλες μέσα σε δάση.

Εξηγούμε γιατί θεωρούμε προσχηματική την όψιμη επίκληση της «όλως εξαιρετικής σπουδαιότητας» από τον προεδρεύοντα του ΣτΕ:

Πρώτον, η υπόθεση αρχικά είχε εισαχθεί από τον προηγούμενο πρόεδρο του ΣτΕ και είχε συζητηθεί στην Ολομέλεια, όχι σε Μείζονα Σύνοψη, η οποία και αποφάσισε την αναβολή της. Στις 4 Μάη του 2018, συνεδρίασε η Ολομέλεια του ΣτΕ σε Μείζονα Σύνοψη, η οποία εξέτασε διάφορες υποθέσεις. Όταν έφτασε η ώρα να συζητηθεί η υπόθεση των Οικιστικών Πυκνώσεων, «κατέβηκε» η Ολομέλεια σε Μείζονα Σύνοψη για να «ανέβει» η Ολομέλεια. Θα μπορούσε, λοιπόν, η υπόθεση να συζητηθεί την ίδια μέρα στην Ολομέλεια σε Μείζονα Σύνοψη, αν είχε εκτιμηθεί ως υπόθεση «έως εξαιρετικής σπουδαιότητας».

Το ΣτΕ όφειλε, από τις 4 Μάη του 2018 να έχει τελειώσει αυτή την υπόθεση, επιβεβαιώνοντας την απόφαση της Οικιστικής Πυκνώσεως του 1977/2017 του Ε' Τμήματος του, που έκρινε ότι η υπουργική απόφαση για τις περιβόητες Οικιστικές Πυκνώσεις είναι αντισυνταγματική, ώστε να μπει τέλος στο δασοκότονο σχέδιο (που έχει παρελθόν και παρόν και θα έχει και μέλλον) για νομιμοποίηση των Οικιστικών Πυκνώσεων και ευρύτερα για συνύπαρξη οικισμών με το δάσος, όπως προηγείται η περιβόητη Εθνική Στρατηγική για το Δάσος.

Γεράσιμος Λιόντος

Σύνθεση. Κάλιστα, λοιπόν, ο προεδρεύων του ΣτΕ μπορούσε να παραπέμψει την υπόθεση στη Μείζονα Σύνοψη, εφόσον «στο μεταξύ» έκρινε ότι αυτή είναι «όλως εξαιρετικής σπουδαιότητας». Είχε όλο το χρόνο να το κάνει, αλλά δεν το έκανε. Και βέβαια, γνωρίζουμε όλοι ότι «στο μεταξύ» μεσολάβησε η φονική πυρκαγιά. Από τη συνομιλία μας με τον εισηγητή Χρ. Ντουχάνη προέκυψε ότι ο προεδρεύων του ΣτΕ Αθ. Ράντος του γνωστοποίησε την πρότασή του για παραπομπή της υπόθεσης στη Μείζονα Σύνοψη της Ολομέλειας μία από τις μέρες της εβδομάδας μεταξύ 9 και 16 Σεπτέμβρη. Δηλαδή, ο προεδρεύων του ΣτΕ «ανακάλυψε» τη σπουδαιότητα της υπόθεσης των Οικιστικών Πυκνώσεων δέκα περίπου μέρες πριν από την εξ αναβολής εκδίκασή της!

Με αυτή την κίνηση της τελευταίας στιγμής από τον προεδρεύοντα του ΣτΕ διευκολύνεται αφάνταστα η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, που θέλει πάση θυσία να νομιμοποιήσει όλες τις Οικιστικές Πυκνώσεις, γιατί η περιβόητη Εθνική Στρατηγική για το Δάσος (στρατηγική για την επόμενη εικοσαετία) επιδιώκει τη συνύπαρξη των παράνομων Οικιστικών Πυκνώσεων (με τις πολυτελείς βίλες και τις άλλες οικοδομές) με το δάσος και τις δασικές εκτάσεις (στην ιστοσελίδα μας μπορείτε να διαβάσετε τα σχετικά μ' αυτές τις επιδιώξεις άρθρα μας).

Το ΣτΕ όφειλε, από τις 4 Μάη του 2018 να έχει τελειώσει αυτή την υπόθεση, επιβεβαιώνοντας την απόφαση της Οικιστικής Πυκνώσεως του 1977/2017 του Ε' Τμήματος του, που έκρινε ότι η υπουργική απόφαση για τις περιβόητες Οικιστικές Πυκνώσεις είναι αντισυνταγματική, ώστε να μπει τέλος στο δασοκότονο σχέδιο (που έχει παρελθόν και παρόν και θα έχει και μέλλον) για νομιμοποίηση των Οικιστικών Πυκνώσεων και ευρύτερα για συνύπαρξη οικισμών με το δάσος, όπως προηγείται η περιβόητη Εθνική Στρατηγική για το Δάσος.

Γεράσιμος Λιόντος

Ειδικευμένοι στην προπαγάνδα του ψεύδους, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν είχαν κανένα πρόβλημα να βαφτίσουν «αύξηση του κατώτατου μισθού» την ενεργοποίηση του μνημονιακού νόμου Βρούτση (άρθρο 103 του Ν. 4172/2013), σύμφωνα με τον οποίο ο κατώτατος μισθός δεν συμφωνείται μεταξύ των εκπροσώπων εργατών και εργοδωτών, στο πλαίσιο συλλογικών διαπραγματεύσεων (που αν αποτύχουν οδηγούνται στην υποχρεωτική διατησία), αλλά καθορίζεται **μονομερώς** από την κυβέρνηση, μετά από «διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους» και παίρνοντας υπόψη «την κατάσταση της οικονομίας».

Η τροπολογία Αχτσιόγλου **δεν αλλάζει απολύτως τίποτα στο νόμο Βρούτση**. Απλώς προσθέτει μια παράγραφο, με την οποία ορίζονται οι ημερομηνίες εφαρμογής αυτού του νόμου. Ο νόμος Βρούτση προβλέπει ότι η διαδικασία καθορισμού του κατώτατου μισθού ξεκινά κάθε χρόνο το τελευταίο δεκαήμερο του Φλεβάρη και ολοκληρώνεται το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Ιουνίου, με την έκδοση απόφασης από τον υπουργό Εργασίας. Η τροπολογία Αχτσιόγλου προβλέπει, ότι -επειδή ο νόμος θα εφαρμοστεί για πρώτη φορά μετά την 21η Αυγούστου, που υποτίθεται ότι βγήκαμε από τα Μνημόνια- ειδικά για το 2018 οι διαδικασίες που προβλέπει ο νόμος θα ξεκινήσουν το τελευταίο δεκαήμερο του Σεπτέμβρη και θα ολοκληρωθούν με την εισήγηση του υπουργού Εργασίας προς το υπουργικό συμβούλιο το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Γενάρη του 2019. Κατά τα λοιπά, **ο νόμος Βρούτση παραμένει άθικτος**. Το λέει και η τροπολογία: «Το Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι προβλέψεις των παρ. 1 έως 7 του παρόντος άρθρου».

Ποιο είναι το βασικό περιεχόμενο του νόμου Βρούτση; **Οτι ο καθορισμός του κατώτατου μισθού αφαιρείται από το πεδίο των συλλογικών διαπραγματεύσεων μεταξύ εκπροσώπων των εργαζόμενων και των καπιταλιστών εργοδωτών και περνά στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους, που καθορίζει τον κατώτατο μισθό με απόφαση του υπουργού Εργασίας**. Με τη μνημονιακή αυτή ρύθμιση **καταργήθηκε η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ)**, που εδώ και δεκαετίες υπέγραφε η ΓΣΕΕ με τις εργοδοτικές οργανώσεις!

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Οι εργατικοί οργανισμοί, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις, θα πρέπει να υπογράψουν νέα συλλογικά συμβόλαια με τον εργοδότη, που θα καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Η διαδικασία αυτή θα είναι υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους, που έχουν υπογράψει συλλογικές συμβάσεις.

Ζοποίησης.

Ορίστηκε ότι «το ύψος του νομοθετημένου κατώτατου μισθού και νομοθετημένου ημερομισθίου θα πρέπει να καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και τις προοπτικές της ανάπτυξης από την άποψη της παραγωγικότητας, των τιμών, και της ανταγωνιστικότητας, της απασχόλησης, του ποσοστού της ανεργίας, των εισοδημάτων και μισθών».

Ο κατώτατος μισθός, λοιπόν, θα καθορίζεται ανάλογα με τις ανάγκες της καπιταλιστικής οικονομίας. Οχι ανάλογα με τις ανάγκες των εργατών. Οχι ως αποτέλεσμα της ταξικής πάλης. Αλλά με «αποφασίζουμε και

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι- κούς και λοιπούς φορείς», μεταξύ των οποίων είναι η ΤτΕ, η ΕΛΣΤΑΤ, ο ΟΑΕΔ και τα ινστιτούτα των καπιταλιστικών συνδικάτων (ΙΟΒΕ, ΙΝΣΕΤΕ, ΙΝΕΜΥ-ΕΣΣΕ κτλ.). Παίρνει τις εκθέσεις αυτών των «εξειδικευμένων επιστημονικών φορέων», φτιάχνει φάκελο και τον στέλνει στο ΚΕΠΕ (Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών), το οποίο συντάσσει Σχέδιο Πορίσματος Διαβούλευσης «σε συνεργασία με επιτροπή αποτελούμενη από πέντε (5) ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες σε θέματα οικονομίας και κυρίως οικονομίας της εργασίας, κοινωνικής πολιτικής καθώς και εργασιακών σχέσεων». Είναι τόσο... ανεξάρτητοι αυτοί οι εμπειρογνώμονες που ορίζονται **αποκλειστικά από υπουργούς** με ΚΥΑ. Δύο από τον υπουργό Εργασίας, δύο από τον υπουργό Οικονομικών και ένας από τον υπουργό Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας!

Οι... ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες δεν είναι υποχρεωτικό να συμφωνήσουν με τις προτάσεις που υπέβαλαν οι άλλοι φορείς. Αυτοί φτιάχνουν το Πόρισμα που υποβάλεται στον υπουργό Εργασίας, με τη μορφή Γνώμης. Δηλαδή δεν είναι υποχρεωτικό για τον υπουργό, ο οποίος «εισηγείται στο Υπουργικό Συμβούλιο, τον κατώτατο μισθό λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και τις προοπτικές της ανάπτυξης από την άποψη της παραγωγικότητας, των τιμών, και της ανταγωνιστικότητας, της απασχόλησης, του ποσοστού της ανεργίας, των εισοδημάτων και μισθών».

Οι παρατηρητικοί θα πρόσεξαν ότι η Αχτσιόγλου δεν κατέθεσε και ρύθμιση για την κατάργηση του υποκατώτατου μισθού. Δεν έχει τέτοιο δικαίωμα, διότι ο υποκατώ-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι-

«εξειδικευμένους επιστημονικούς ερευνητι- τατος μισθός έχει θεσπιστεί με την 6η ΠΥΣ του 2012. Θα πρέπει να εκδοθεί νέα ΠΥΣ. Αλλά για να γίνει αυτό, θα πρέπει να δώσει την έγκρισή της η τρόικα. Και φαίνεται πως δεν την έδωσε (αν υποθέσουμε ότι ο Τσακλώτος υπέβαλε σχετικό αίτημα). Μάλλον δεν υποβλήθηκε τέτοιο αίτημα, γιατί θα πήγαινε πολύ να ζητούν και κατάργηση της περικοπής των συντάξεων και κατάργηση του υποκατώτατου.

Το σημαντικότερο είναι πως η 6η ΠΥΣ, στο άρθρο 4, προβλέπει ότι «μέχρι το ποσοστό της ανεργίας να διαμορφωθεί σε ποσοστό κάτω του 10%, αναστέλλεται η ισχύς διατάξεων νόμων, κανονιστικών πράξεων, Συλλογικών Συμβάσεων ή Διατητικών Αποφάσεων, οι οποίες προβλέπουν αυξήσεις μισθών ή ημερομισθίων». Ο οδοδείκτης είναι σαφής. Για να υπάρξουν αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα, η ανεργία πρέπει να πέσει κάτω από 10% (αυτή τη στιγμή κινείται -μιλιά για την επίσημη καταγραφή- μεταξύ 19% και 20%). Και ο νόμος Βρούτση, που φροντίζει ως κόρη σφαλμού η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, είναι σαφής: για τον καθορισμό του κατώτατου μισθού λαμβάνεται υπόψη (πέρα από την «παραγωγικότητα» και την «ανταγωνιστικότητα») η απασχόληση και το ποσοστό ανεργίας. Τη λογική την ξέρουμε: όταν υπάρχει υψηλή ανεργία, πρέπει να ρίχνονται στα τάρταρα μισθοί και μερίσματα, για να έχουν... κίνητρο οι καπιταλιστές να κάνουν προσλήψεις!

Επομένως (όπως και οι ίδιοι διαρρέουν) προσανατολίζονται σε μια αύξηση-κοροϊδία 20-30 ευρώ στον κατώτατο μισθό, την οποία μά

Μητσοτάκης στη ΔΕΘ

Θα ιδιωτικοποιήσω τα πάντα στην Παιδεία

Πρωμένος νεοφιλελεύθερος, έχοντας να επιδείξει έργο χιλιάδων διαθεσιμότητων, απολύσεων, καταργήσεων-συγχωνεύσεων δημοσίων υπηρεσιών ως υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης στη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, επικεφαλής ενός κόμματος, που είναι ο καθεαυτός και παραδοσιακός εκφραστής των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου (ο ΣΥΡΙΖΑ διά της πρακτικής του στην κυβέρνηση απέκτησε αυτό το «προνόμιο» τα τελευταία χρόνια), ο Κυριάκος Μητσοτάκης, δε διστάζει να πει με το όνομά τους, αυτά που σχεδιάζει για την Παιδεία, κάτι που όλοι οι άλλοι, συμπεριλαμβανομένων των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, κρύβουν μέσα σε στρογγυλοποιημένες εκφράσεις και καμουφλαρισμένες πρακτικές.

Το πλαίσιο της σκληρής μνημονιακής πολιτικής, η παραίτηση (προσώρας) της εργαζόμενης κοινωνίας από κάθε αντίσταση, η διαμόρφωση των κατευθυντήριων γραμμών, της στρατηγικής και για την εκπαίδευση από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς (ΕΕ, ΟΟΣΑ) και το κεφάλαιο ντόπιο και ξένο (βλέπε παρέμβαση ΣΕΒ, Κόντρα, αρ. φύλ. 904), δίνουν το περιθώριο στον Μητσοτάκη να κινείται όπως το φάρι μέσα στο νερό.

Είπε ο Κυρ. Μητσοτάκης από το βήμα της 83ης ΔΕΘ:

«Η Παιδεία μας έχει ανάγκη από πιο **αυτόνομα** και δημιουργικά σχολεία. **Με πολύ μεγαλύτερη ελευθερία στην οργάνωση, τη διαχείριση πόρων, την επιλογή διδακτικού προσωπικού, την κατάρτιση προγράμματος σπουδών.** Να ξεφύγουμε επιτέλους από την τυραννία του ωρολόγιου προγράμματος. **Με αξιολόγηση παντού,** αλλά κυρίως με νέα αντικείμενα που θα διδάσκουν προγραμματισμό, τη γλώσσα του μέλλοντος, ήδη από το δημοτικό. Να αναπτύσσουν τα παιδιά μας όχι απλά ικανότητα στη στείρα παπαγαλία, **αλλά κυρίως δεξιότητες,** όπως η ομαδική δουλειά. **Και να δεσμευόμαστε για ένα πρότυπο σχολείο σε κάθε περιφερειακή ενότητα της χώρας.** Γιατί η Παιδεία, η δημόσια παιδεία, παραμένει ο βασικός μοχλός κοινωνικής κινητικότητας. Και το παιδί που μεγαλώνει στη Μενεμένη πρέπει να ξέρει, ότι αν δουλεύει σκληρά, θα έχει τις ίδιες ευκαιρίες με αυτό που μεγαλώνει στο Πανόραμα.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση -αφού καταργήσουμε αμέσως την αντιμεταρρύθμιση του ΣΥΡΙΖΑ- θα καθιερώσουμε την **αξιολόγηση όλων των Πανεπιστημίων** από Ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας και **από αυτήν την αξιολόγηση θα εξαρτάται και ένα μέρος της χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων.** Και θα ορίσουμε **ελάχιστο όριο για την είσοδο στην ανώτατη εκπαίδευση** ώστε αυτοί που εισέρχονται να έχουν τα αναγκαία ελάχιστα προσόντα για να μπορούν να φοιτήσουν και να αποφοιτήσουν. Σεβασμό στα χρήματα του φορολογούμενου σημαίνει ότι δεν μπορείς να πηγαίνεις και να γράφεις τρία και να έχεις την απαίτηση να πληρώσει ο Έλληνας φορολογούμενος την παιδεία

σου σε ένα δημόσιο Πανεπιστήμιο» (οι εμφάσεις δικές μας).

Τι εξήγγειλε, λοιπόν, ο Μητσοτάκης;

◆ Τα σχολεία θα είναι «αυτόνομα», χωρίς κεντρικό σχεδιασμό και εποπτεία. Η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας έγινε το αγαπημένο σλόγκαν όλων των οπαδών της ιδιωτικοποίησης της δημόσιας Παιδείας, κρυφών και φανερών, όλων αυτών που επιθυμούν -και υπό το βάρος της κρίσης, όπου κεντρικός στόχος είναι η εμπορευματοποίηση των πάντων και η αποτίμησή τους με μια λογική κέρδους- να απαλλάξουν το αστικό κράτος ακόμη και από τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις του απέναντι στους εργαζόμενους.

Είναι χαρακτηριστικό ότι και οι συριζαίοι, που ανέλαβαν να διαχειριστούν την κρίση προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου και υπηρετούν ασμένως τις εντολές των ιμπεριαλιστών δανειστών, ενέταξαν την «αυτονομία» στους στόχους της «μεταρρύθμισής» τους. Στην «αυτονομία» της σχολικής μονάδας» που αποτελεί «βασική αρχή» και «κεντρική πολιτική επιλογή» και η οποία διακρίνεται σε παιδαγωγική, διοικητική και οικονομική, και αναφέρεται σε διαφοροποιημένα προγράμματα σπουδών και δι-

δακτικές μεθόδους, στην επιλογή του τρόπου αξιολόγησης των μαθητών, στην αποκέντρωση, στη διαχείριση των πόρων και στην αναζήτηση πρόσθετων, αναφέρεται το πόρισμα που συνέταξε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής με επικεφαλής τον Γαβρόγλου, στο πλαίσιο του «εθνικού διαλόγου».

Ο Μητσοτάκης το πήγε ακόμη παρπέρα. Πλην όλων των παραπάνω, μίλησε και για αυτονομία στην επιλογή του διδακτικού προσωπικού.

Τι θα έχουμε, λοιπόν; Θα έχουμε κατηγοριοποιημένα σχολεία, με διαφορετικά προγράμματα σπουδών (ωρολόγιο πρόγραμμα, μαθήματα, περιεχόμενο, σχολικά εγχειρίδια), και κατηγοριοποιημένους μαθητές. Αλλά θα διδάσκονται στο Πανόραμα και άλλα στη Μενεμένη, άλλα στην Κηφισιά και άλλα στο Πέραμα. Η αναφορά στην ίδρυση «πρότυπων» σχολείων για τους «άριστους» σε κάθε περιφερειακή ενότητα, πέρα από μια λογική κατάταξης-κατηγοριοποίησης των μαθητών, είναι ο «φερετζές» του ταξικού μίσους της άρχουσας τάξης και των κομμάτων εξουσίας για τους απόκληρους της καπιταλιστικής κοινωνίας, για την εργατική τάξη και τη νεολαία της.

Διετή Προγράμματα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης: μια φθηνή λύση

Από καιρό τώρα η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει εξαγγείλει και έχει φροντίσει να θεσμοθετήσει τα διετή προγράμματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης κάτω από την ομπρέλα των ΑΕΙ, επιδιώκοντας να φορέσει ένα ιλουστρασιόν περιτύλιγμα σε μια φθηνή λύση για το κεφάλαιο, που θα προσφέρει ως διέξοδο στα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, ώστε να μη συνωστίζονται στις πόρτες των Πανεπιστημίων, δημιουργώντας πονοκεφάλους και ανασφάλειες στη διαιώνιση του εκμεταλλευτικού συστήματος.

Στο πλαίσιο αυτό, ο υπουργός Παιδείας απέστειλε στους πρυτάνεις την Εκθεση - Μελέτη που εκπονήθηκε από μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού (Ε.Σ.Ε.Κ.Α.Α.Δ.), για τον σχεδιασμό και τη μέθοδο υλοποίησης των προγραμμάτων «Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης» (Κ.Ε.Ε.) και των διετών προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης στα Α.Ε.Ι..

Η Εκθεση επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό μας. Προτείνεται ο σχεδιασμός τριών κατηγοριών διετών προγραμμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τον Αναπτυξιακό Νόμο (4399/2016) και το «Ολιστικό Σχέδιο Ανάπτυξης»:

[Διευκρινίζουμε ότι όλοι οι «αναπτυξιακοί νόμοι» διαχρονικά αβαντάρουν το κεφάλαιο, προσφέροντάς του γην και ύδωρ με ενισχύσεις, φοροαπαλλαγές, «ελκυστικές» ρυθμίσεις για επενδύσεις, ήτοι ασυδοσία του κεφαλαίου με καταπάτηση κάθε προστασίας του περιβάλλοντος, των τυχόν ανασχέσεων που επιβάλλει το Σύνταγμα και καταβάρθρωση των εργασιακών σχέσεων. Το δε περίφημο «Ολιστικό Σχέδιο Ανάπτυξης» είναι έκθεση ιδεών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που «συνέταξαν» οι ίδιοι (έτσι τουλάχιστον ισχυρίζονται) και αποτελεί δείγμα τέλει ου εξευτελισμού και συνειδητού ενστερνισμού της μνημονιακής πολιτικής. Σε αυτό επαινείται ο «εντυπωσιακά μεγάλος αριθμός μεταρρυθμίσεων, χωρίς προηγούμενο εύρος», η «δυναμική» των οποίων «έφθασε στον υψηλότερο ρυθμό της από το 2015 και μετά και συμπληρώθηκε από ένα ισχυρό ιστορικό δημοσιονομικών αποτελεσμάτων τα τελευταία τρία χρόνια». Κοντολογίς, αποτελεί το μνημονιακό credo της συγκυβέρνησης και μια βαθιά και σταθερή υπόσχεση στους ιμπεριαλιστές δανειστές ότι θα μείνει προσηλωμένη σ' αυ-

τήν την πολιτική, που οδήγησε την εργαζόμενη κοινωνία σε απίστευτη φτωχοποίηση και απόγνωση].

• Κατηγορία Ι: Προγράμματα «γενικού σκοπού», με στόχευση ποικίλες ειδικότητες στις μικρο-μεσαίες επιχειρήσεις και τη βιομηχανία.

• Κατηγορία ΙΙ: Τοπο-ειδικά προγράμματα, με έμφαση στην πρωτογενή παραγωγή.

• Κατηγορία ΙΙΙ: Προγράμματα εστιασμένα στις νέες τεχνολογίες και την καινοτομία, με προοπτική τον εκσυγχρονισμό των δημοσίων υπηρεσιών, την υποστήριξη του εκπαιδευτικού-ερευνητικού οικοσυστήματος, τις μελλοντικές επενδύσεις στην πράσινη-γαλάζια ανάπτυξη και την παραγωγή προϊόντων με υψηλή προστιθέμενη αξία.

Συνιστάται στα Ιδρύματα να επιλέξουν «ένα λιτό και ισορροπημένο «μείγμα» προγραμμάτων» και τα Κ.Ε.Ε. να επικεντρωθούν στο άμεσο μέλλον στα προγράμματα της κατηγορίας ΙΙ και ΙΙΙ, ώστε επιτέλους να δούμε την «πράσινη-γαλάζια ανάπτυξη».

Γίνεται αναφορά στην «οικονομική δυσπραγία» των ΑΕΙ, την οποία η Εκθεση θεωρεί «δεδομένη». Γι' αυτό συνιστάται στα Πανεπιστήμια, η οργάνωση των προγραμμάτων «να λάβει υπ' όψιν τη σχετική διαθεσιμότητα του προσωπικού τους» και «να αξιοποιηθούν ευφυώς οι διαθέσιμες υποδομές, ώστε να γίνει εφικτή η υλοποίηση του νέου θεσμού χωρίς σημαντικό πρόσθετο κόστος».

Δεδομένης της οικονομικής δυσπραγίας θεωρείται «απαραίτητο η ίδρυση Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στα Πανεπιστήμια να εναρμονιστεί απόλυτα με τον στρατηγικό τους σχεδιασμό» και τα ΑΕΙ «να συνδράμουν προσφέροντας δημοσιονομικώς».

Προκειμένου τα ΑΕΙ να υλοποιήσουν αυτόν το θεσμό, πρέπει, κατά το λαϊκώς λεγόμενο να βγουν στη γύρα, «αναζητώντας επιπλέον χρηματοδότηση, όπως ενδεικτικά βοήθεια από κοινωφελείς οργανισμούς, ώστε να καταστεί εφικτή η στήριξη της νέας πρωτοβουλίας με ελάχιστο επιπλέον κόστος» (αλήθεια, οι κοινωφελείς οργανισμοί με τι ανταλλάγματα θα προσφέρουν χρηματοδότηση;). Δε φθάνει όμως αυτό. «Κρίνεται σημαντικό να εμπλακούν το συντομότερο δυνατόν στη διαδικασία συγκρότησης και

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

λόγηση εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων σε επόμενο χρόνο, αφού πρώτα οι εκπαιδευτικοί αποκτήσουν «κουλτούρα αξιολόγησης»).

◆ Το σχολείο θα έχει στόχο την απόκτηση δεξιοτήτων και όχι τη γενική μόρφωση για όλα τα παιδιά. Η υποταγή στις ανάγκες της αγοράς, οι φθηνοί, «ευέλικοι» και πειθήνιοι στις ορέξεις των καπιταλιστών μελλοντικοί εργαζόμενοι, είναι ο στόχος και της ΝΔ.

◆ Τα Πανεπιστήμια θα αξιολογούνται στη βάση της σκληρής «ανταποδοτικότητάς» τους. Θα εφαρμοστεί η διάταξη του νόμου Διαμαντοπούλου (οι συριζαίοι δεν τον κατήργησαν στο σύνολό του, παρά τις αρχικές υποσχέσεις), σύμφωνα με την οποία μέρος της χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων εξαρτάται από την αξιολόγηση-απόδοσή τους.

Ο Κυρ. Μητσοτάκης έκανε και έμμεση αναφορά στην καθαρή κατάρτιση του πανεπιστημιακού ασύλου (και όχι απλά στη διατήρηση ενός ασύλου-φαντάσματος, που προβλέπει η ψευδεπίγραφη επαναφορά του στο νόμο Γαβρόγλου), επαναφέροντας το ζήτημα της «ανομίας» στους πανεπιστημιακούς χώρους («φοιτητές σε πανεπιστήμια αξιοκρατικά, ανταγωνιστικά, ανοιχτά στον κόσμο. Με ελευθερία πρόσβασης στη γνώση και στις ιδέες, αλλά όχι στην ανομία»).

Η εμμονή του προέδρου της ΝΔ (και του ίδιου του κόμματος) για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, γεγονός που θα αποθώσει τον κάθετο ταξικό διαχωρισμό της κοινωνίας, πολλές φορές έγινε γνωστή. Τη φορά αυτή, στη συνέντευξή του, στο πλαίσιο της ΔΕΘ, ο Μητσοτάκης δήλωσε: «Η Νέα Δημοκρατία δεν πρόκειται να συναινέσει, να μπει σε οποιαδήποτε συζήτηση (αναθεώρησης του συντάγματος), εάν σημαντικά άρθρα, κρίσιμα άρθρα, όπως το άρθρο 16 για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια δεν κριθούν αναθεωρητέα από την κυβερνητική πλειοψηφία. Δεν έχει την πολυτέλεια η χώρα να περιμένει άλλη μία δεκαετία – γιατί αυτό θα συνέβαινε».

◆ Την επιβολή νέων ταξικών φραγμών για την είσοδο στο Πανεπιστήμιο, με την καθιέρωση «ελάχιστου ορίου» βαθμολογίας. Είναι η παραλλαγή της βάσης του 10 της Μαριέττας Γιαννάκου.

Είτε προαναγγέλλεις ένα «νέο Λύκειο» προσανατολισμένο στην ειδικευση, με την τελευταία τάξη-φροντιστήριο, με διπλές ουσιαστικά πανελλαδικές εξετάσεις, ένα Λύκειο απαιτητικό, όπου νομιμοποιούνται οι ταξικές ανισότητες (πρόταση Γαβρόγλου), είτε προαναγγέλλεις ένα διαφορετικό σύστημα ενισχυμένων ταξικών φραγμών (πρόταση Μητσοτάκη), η στόχευση είναι μία: η μείωση της ροής προς τα Πανεπιστήμια, το πλήγμα στην ιστορικά διαμορφωμένη τάξη της νεολαίας της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές, η στροφή των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων στη λεγόμενη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση.

Γιούλα Γκεσούλη

Υπεράσπιση «Καιάδα»

Αποκαλύπτονται τα αδιέξοδα και ο πανικός της νεοναζιστικής συμμορίας

Από τις 12 Σεπτεμβρίου, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών της ΧΑ άρχισαν να καταθέτουν έγγραφα προς ανάγνωση για λογαριασμό των πελατών τους. Την Παρασκευή 14 Σεπτεμβρίου, ο συνήγορος υπεράσπισης Χρ. Τσάγκας κατέθεσε έγγραφο για τον Γ. Γερμενή, τον γνωστό «Καιάδα», που ως γνωστόν είναι από τα στελέχη που βρίσκονται στο στενό περιβάλλον του φίρερ της ΧΑ Ν. Μιχαολιάκου. Ήταν έκδηλη η προσπάθεια του Τσάγκα να παρουσιάσει τον «Καιάδα» ως άκακο αρνάκι και ως... σοβαρό κοινοβουλευτικό άνδρα που δραστηριοποιείται έντονα στη Βουλή. Επιστράτευσε και την απαραίτητη αριθμητική: 14 ομιλίες στην ολομέλεια της Βουλής, 128 ερωτήσεις και δύο επίκαιρες ερωτήσεις από το 2012 μέχρι το τέλος του 2017.

Ας δούμε το ρόλο του «Καιάδα» στη Χρυσή Αυγή, ξεκινώντας από τη δήθεν πλούσια δράση του στη Βουλή.

Ο «Καιάδας» εντάχθηκε στη νεοναζιστική συμμορία σε ηλικία 16 ετών, το 1994. Ως ανταμοιβή για τη δράση του και την αφοσίωσή του στον φίρερ πήρε την άνοδό του στο πολιτικό συμβούλιο της ΧΑ. Ως μέλος της κεντρικής επιτροπής και του πολιτικού συμβουλίου **γνωρίζε τα πάντα για τη φασιστική και εγκληματική δράση του νεοναζιστικού μορφώματος**. Γνώριζε επίσης όλα τα στελέχη και τα μέλη της ΧΑ που ανέπτυσαν δράση στην Αττική.

Προκειμένου να οικοδομήσουν ελαφρυντικά για τον «Καιάδα», ο φίρερ και οι νομικοί υπερασπιστές του σκέφτηκαν να καταφύγουν στην πλούσια κοινοβουλευτική δράση του (δεν είχαν και τίποτ' άλλο από το οποίο να μπορούν να πιαστούν). Η αλήθεια όμως είναι ότι αυτή η δράση αναπτύχθηκε μετά τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, ενταγμένη προφανώς σ' ένα σχέδιο να εμφανιστεί ο «Καιάδας» ως μέλος ενός νομίμου κοινοβουλευτικού κόμματος και ως... εξέχων μέλος της Βουλής. Τα ίδια τα έγγραφα που κατέθεσε ο υπερασπιστής του δεν αφήνουν αμφιβολία γι' αυτό. Στις παρεμβάσεις του «Καιάδα» στην Ολομέλεια της Βουλής και στις ερωτήσεις που κατέθεσε μπορούμε να διακρίνουμε δύο περιόδους, με σημείο διαχωρισμού τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Οι επτά από τις δεκατέσσερις παρεμβάσεις έγιναν από τις 8 Ιουλίου του 2012 μέχρι τις 26 Ιουνίου του 2013, ενώ οι 28 από τις 130 ερωτήσεις υποβλήθηκαν από τον Ιούλιο του 2012 μέχρι τις 16 Σεπτεμβρίου του 2013 (παραμονή της δολοφονίας Φύσσα). Οι υπόλοιπες επτά παρεμβάσεις έγιναν από τις 10 Μάρτη του 2017 μέχρι τις 24 Απρίλη του 2018, ενώ οι υπόλοιπες 102 ερωτήσεις έγιναν από τις 27 Σεπτεμβρίου του 2013 (μετά τη δολοφονία Φύσσα) μέχρι το τέλος του 2017.

Στις 12 Ιούνιο του 2012, το τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής είχε επιτεθεί στους αιγύπτιους ψαράδες στο

Πέραμα. Επρεπε λοιπόν να χτιστεί ένα άλλοθι για τον «Καιάδα» που, εκτός των άλλων, είχε χριστεί από τον φίρερ υπεύθυνος της «πολιτικής δράσης», που ήταν φυσικά η ναζιστική εγκληματική δράση. Ετσι, αυτός άρχισε να παρεμβαίνει στη Βουλή. Κάνει επτά ομιλίες στην Ολομέλεια και καταθέτει 28 ερωτήσεις. Σημειωτέον ότι οι ερωτήσεις βουλευτών δεν συζητούνται. Απευθύνονται σε υπουργούς, οι οποίοι αν θέλουν απαντούν.

Η δεύτερη περίοδος της «έντονης κοινοβουλευτικής δραστηριότητας» του «Καιάδα» αρχίζει μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και συνεχίζεται μέχρι το 2017. Υποβάλλει οχτώ ερωτήσεις το 2013 (μετά την δολοφονία Φύσσα, δεκατρείς το 2014, 39 το 2015 και έξι το 2017. Όσο για τις επτά ομιλίες στην Ολομέλεια, ο «Καιάδας» αρχίζει στις 10 Μάρτη του 2017 και κάνει πέντε το 2017 και δύο το 2018.

Παρά την προσπάθεια του συνηγόρου του, τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι ο «Καιάδας» φοράει το κοστούμι του «δραστήριου κοινοβουλευτικού άνδρα» όταν χρειάζεται να χτίσει άλλοθι και για τον εαυτό του και για τη νεοναζιστική συμμορία.

Το επόμενο επιχείρημα του «Καιάδα» και του υπερασπιστή του είναι πραγματικά για γέλια, κι αν δείχνει κάτι είναι η απελπισία που έχει καταλάβει τα γκεσέμια της εγκληματικής συμμορίας και τους νομικούς τους παραστάτες. Ο «Καιάδας», λένε, δε θα μπορούσε να είναι **ένας από τους**

εκπαιδευτές των μελών της ΧΑ που συμμετείχαν στα τάγματα εφόδου, διότι ο ίδιος ήταν... ανεκπαιδευτος, καθόσον στο στρατό υπηρέτησε ως διαβιβαστής.

Δε χρειάζεται βέβαια να επιχειρηματολογήσουμε επί του ότι δε χρειάζεται να έχει πάρει εκπαίδευση στο στρατό για να γνωρίζεις από όπλα και στρατιωτικές πρακτικές. Αυτό είναι απλή λογική και κοινή πείρα. Πέραν αυτού, όμως, είναι γνωστό (ειδικά σε όσους έχουν υπηρετήσει στο στρατό), ότι και οι διαβιβαστές παίρνουν εκπαίδευση στα όπλα, συμμετέχουν στις πενήνήμερες ασκήσεις που γίνονται έξω από τις μονάδες και αν το θελήσουν μπορούν να εκπαιδευτούν όσο και οι τυφεκιοφόροι. Περιττεύει, βέβαια, να θυμίσουμε ότι ειδικότητα διαβιβαστή δεν παίρνει όποιος έχει επαναστατική και αντικαπιταλιστική δράση (ο ίδιος ή η οικογένειά του).

Και αυτό το «επιχείρημα» του «Καιάδα» και του υπερασπιστή του αποδεικνύεται παραμύθι, δείχνοντας την πλήρη ένδεια υπερασπιστικού λόγου που τους καταπλάκωνει.

Αξίζει τον κόπο να διαβάσει κανείς την απολογία-ποταμό που έδωσε ο «Καιάδας» στην ανακρίτρια Ι. Κλάπα-Χριστοδουλέα, στις 11 Γενάρη του 2015 (έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα μας ekseggersi.gr). Πρόκειται για μνημείο ψεύδους, δειλίας και θράσους. Αυτός που είναι μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου της ΧΑ και βρίσκεται στην «αυλή» του φίρερ Μιχαολιάκου,

εμφανίζεται να μην γνωρίζει τίποτα και καταδικάζει συνεχώς τη βία και τις δολοφονικές και λοιπές εγκληματικές ενέργειες των ταγμάτων εφόδου και των βουλευτών της ΧΑ, δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι δε γνωρίζει τους δράστες αυτών των ενεργειών. Σέρνεται σαν σκουλήκι, επιδιώκοντας να χτίσει ελαφρυντικά για τον εαυτό του.

Και αυτή η προσπάθεια, όμως, αποδεικνύεται ατελέσφορη. Ο «Καιάδας» δηλώνει πολέμιος της βίας, όμως την ίδια στιγμή τον καίει ο κατηγορούμενος Τσακανίκας σε τηλεφωνική συνομιλία που είχε με τον Δεβελέκο (προσωπικό οδηγό του φίρερ για ένα διάστημα). Παραθέτουμε ένα μεγάλο απόσπασμα απ' αυτή τη συνομιλία, που έχει περιληφθεί και στο παραπεμπτικό βούλευμα 215/2015, και στην οποία ο... μη βίαιος «Καιάδας» περιγράφεται να έχει ξαπλώσει κάτω έναν άνθρωπο και να τον πατάει στο κεφάλι:

«Ιδιαίτερα χαρακτηριστική όμως όσον αφορά τη βιαιότητα και την επιθετικότητα που χαρακτηρίζει και μάλιστα ιδιαίτερα έντονα, τον εν λόγω κατηγορούμενο (σ.σ. τον «Καιάδα») είναι και το **περιεχόμενο τηλεφωνικής συνομιλίας μεταξύ των Γεωργίου-Χρήστου ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ και Σωτηρίου ΔΕΒΕΛΕΚΟΥ**, που κατεγράφη νομίμως σε εκτέλεση της σχετικής παραγγελίας του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών (αριθ. Συνομ. 8742/ΖΙ 337352112, 16-9-2013 και ώρα 09:51:50), δηλ. μία μόλις ημέρα πριν την δολοφονία του Παύλου ΦΥΣΣΑ, η οποία στο κρίσιμο σημείο της έχει ως εξής:

ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ: Ναι. Εγώ χάρηκα τον «Καιάδα» πιο πολύ.

ΔΕΒΕΛΕΚΟΣ: Γιατί τι έκανε;

ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ: Γιατί ξεσάλωσε. Αυτός, πώς μου τον είπε ο Γιάννης, ο Χάμος, ένας Χάμος.

ΔΕΒΕΛΕΚΟΣ: Ναι, τον γύφτο, τον κωλο-Χάμο. Ναι τον διώξαν.

ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ: Όχι, δεν τον διώξαν. **Τον σκότωσε στο ξύλο ο Καιάδας** ρε μαλάκα. **Του τράβηξε και ο ΛΑΓΟΣ**

ένα-δύο μπουνίδια. Ο ΛΑΓΟΣ απαξι-οί και να κτυπήσει. Τέτοια φάση... **Ο Καιάδας όμως ρε μαλάκα, τον είχε ξαπλώσει και του πάταγε το κεφάλι κάτω, έτσι, νταν, νταν, νταν. Τούριχνε ρε μαλάκα, ξεσάλωσε ο Καιάδας...**» (οι εμφάνσεις των συντακτών του βουλεύματος).

Να θυμίσουμε και το περιστατικό με τον δήμαρχο Αθηναίων Γ. Καμίνη, τον οποίο ο... μη βίαιος «Καιάδας» προσπάθησε να γρονθοκοπήσει στις 2 Μάη του 2013, επειδή ο Δήμος απαγόρευσε το συσσίτιο «μόνο για Έλληνες», που διοργάνωνε η ΧΑ στην πλατεία Συντάγματος. Τη γροθιά του «Καιάδα» δεν τη δέχτηκε ο Καμίνης, αλλά ένα δωδεκάχρονο κορίτσι. Όταν όμως οι σωματοφύλακες του Καμίνη έπεσαν πάνω στον «Καιάδα», διαπίστωσαν ότι ο... ανεκπαιδευτος προσπαθούσε να πιάσει το πιστόλι που έφερε, και του φώναζαν «Ασ' το όπλο στη θέση του, στη θέση του!»

Ο Τσακανίκας, στέλεχος στην Τοπική Οργάνωση της Νίκαιας, στέλεχος στο τάγμα εφόδου της Νίκαιας και εκπαιδευτής, ξεσκεπάζει τον Καιάδα που στην απολογία του έσπευσε να απαρνηθεί τα πάντα και σερνόμενος και γλείφοντας σαν σαλίγκαρος να καταδικάσει όλη τη φασιστική δράση της ΧΑ, δηλώνοντας ότι δε γνωρίζει πρόσωπα και καταστάσεις.

Πάνω στον πανικό του, του ξέφυγαν μερικά πράγματα κατά τη διάρκεια της απολογίας του στις 11 Γενάρη του 2014. Εμμέσως πλην σαφώς ομολόγησε ότι η ΧΑ είχε σχέσεις με την αστυνομία, ενώ «έκαψε» τον Λαγό για το ρόλο του στην δολοφονική επίθεση της ΧΑ ενάντια στα μέλη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ.

Ρωτήθηκε ο «Καιάδας» από την εφέτη-ανακρίτρια Χριστοδουλέα-Κλάπα: «Σε μια συνέντευξή σας στον κ. Θέμο Αναστασιάδη στην εκπομπή «ΟΛΑ» είχατε πει ότι πήγατε ως νεο-λαία της Χρυσής Αυγής να αδειάσετε ένα διαμέρισμα από Πακιστανούς στην οδό Λέλας Καραγιάννη όπου διέμεναν 15 Πακιστανοί μετά από σχετικό αίτημα του ιδιοκτήτη».

Απάντησε: «Δεν θυμάμαι να έχω πει κάτι τέτοιο, αλλά παρόλα αυτά οι καταγγελίες ήταν χιλιάδες. **Κόσμος έπαιρνε στα αστυνομικά τμήματα και οι αστυνομικοί έλεγαν πάρτε τηλέφωνο στη Χρυσή Αυγή...**»!

Τι άλλο ομολογεί ο «Καιάδας», εκτός του ότι οι νεοναζιστές της ΧΑ είχαν πλήρη κάλυψη από τα αστυνομικά τμήματα και πλήρη συνεργασία μ' αυτά;

Ρωτήθηκε ακόμα ο «Καιάδας» τι γνωρίζει για την επίθεση των χρυσαυγιτών ενάντια στα μέλη του ΠΑΜΕ και απάντησε: «Σαν συμβάν το γνωρίζω, αλλά δεν γνωρίζω τα υπόλοιπα. Σας το λέω από τα βάθη της καρδιάς μου. Προφανώς ο βουλευτής του Πειραιά (σ.σ. δηλαδή ο Λαγός) θα γνωρίζει περισσότερα πράγματα από εμένα!» Όταν ρωτήθηκε, «αν ο ίδιος **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ**

Οι φρέσκοι σύμμαχοι «καίνε» τον ανασφαλή φίρερ!

Στις 5 Σεπτεμβρίου του 2018, οι νεοναζιστές της ΧΑ οργάνωσαν φασιστική σύναξη στο Βοτανικό, στην οποία πήραν μέρος ο Κ. Πλεύρης και ο υπασπιστής του Συμιγδαλάς. Είναι φανερό ότι ο φίρερ αισθάνεται ανασφαλής. Εκτός των άλλων, φοβάται και κοινοβουλευτική καταβράθρωση και κάνει αυτό το άνοιγμα, γλείφοντας εκεί που έφτυνε. Το σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας των νεοναζιστών συνοδεύτηκε από μια φωτογραφία, με τον φίρερ να περιτοιχίζεται από τους Πλεύρη και Συμιγδαλάς

Ο Συμιγδαλάς, που έχει τις εκδόσεις «Ηλεκτρον» και το κανάλι «Επανελληνίσιας» στο youtube, ανέλαβε να αναλύσει τη μεγάλη αξία της προσέγγισης των Μιχαολιάκου-Πλεύρη, «αυτών των δύο μεγάλων ανδρών». Αυτά αφορούν τις λυκοσυμμαχίες μέσα στο φασιστικό χώρο, όμως εμείς κρατάμε την ταύτιση εθνικισμού και εθνικοσοσιαλισμού, που καθόλου δε θ' αρέσει στους νομικούς παραστάτες του φίρερ, οι οποίοι προσπαθούν να βγάλουν από τον πελάτη τους τη ρετσίνα του εθνικοσοσιαλιστή, εμφανίζοντάς τον ως εθνικιστή που καμιά σχέση δεν έχει με τον εθνικοσοσιαλισμό. Διαβάστε πόσο... απλά και καταντοτά τα είπε ο Συμιγδαλάς:

«Το ότι δεχθήκανε δύο μεγάλοι άνδρες του πολιτικού σκηνικού να συνομιλήσουν και πάνω από όλα δύο καθαρόαιμοι εθνικιστές, εθνικοκοινωνιστές, όπως θέλετε ονομάστε τους, δεν ενδιαφέρει. Και ο εθνικισμός και ο εθνικοσοσιαλισμός και ο εθνικοκοινωνισμός, έχουμε πει ότι ο εθνικοσοσιαλισμός ανήκει σε άλλα κράτη, αλλά **έχει περίπου τα ίδια χαρακτηριστικά που έχει και ο εθνικισμός...**»!

Απόφαση για την αναίρεση κατά Θεοφίλου Κόλαφος για την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και την Αντιτρομοκρατική

Κόλαφο για την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και την Αντιτρομοκρατική (ως εντολοδόχος της οποίας ενήργησε η Εισαγγελία) αποτελεί η **ομόφωνη** απόφαση του Αρείου Πάγου (Ε' Ποινικό Τμήμα), με την οποία απορρίφθηκε η εισαγγελική αναίρεση κατά της απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, που απάλλαξε τον **Τάσο Θεοφίλου** απ' όλες τις κατηγορίες που του «κόλλησε» η Αντιτρομοκρατική. Η απόφαση του Αρείου Πάγου (1333/2018) καθαρογράφηκε και όπως μπορεί να διαβάσει κανείς σ' αυτή, όλοι οι λόγοι αναίρεσης που επικαλέστηκε η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου απορρίφθηκαν ως **αβάσιμοι**.

Σχολιάζει ο **Κώστας Παπαδάκης** που μαζί με την **Αννυ Παπαρούσου** ήταν οι συνήγοροι υπεράσπισης του Θεοφίλου στην εκδίκασή της αναίρεσης:

«Από το περιεχόμενο της προκύπτει ότι η απόφαση είναι **ομόφωνη** και ότι η εκτίμησή της **ταυτίζεται πλήρως με όσα είχε υποστηρίξει η υπεράσπιση**, ότι δηλαδή η εισαγγελική αναίρεση δεν επισημαίνει νομικά σφάλματα στην απόφαση αλλά απλώς παραθέτει μία διαφορετική ουσιαστική αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων, αυτή που ήταν επιθυμητή για τον ανααιρεσίοντα Εισαγγελέα και την ΔΑΕΕΒ (σ.σ. Αντιτρομοκρατική).

Στις 90 σελίδες της η απόφαση του Αρείου Πάγου παραθέτει την αιτιολογία της αθωωτικής απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου, της οποίας την αιτιολογία χαρακτηρίζει ως ειδική και εμπειριστα-

μένη, αφού εκθέτει με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν και στα οποία στήριξε την κρίση περί της μη ενοχής του κατηγορουμένου.

Η απόφαση του Αρείου Πάγου καταρρίπτει ένα προς ένα τα επιχειρήματα της αναίρεσης, αφού κρίνει ότι η απαλλακτική απόφαση εκτίμησε όλα τα αποδεικτικά μέσα στο σύνολό τους και όχι αποσπασματικά, ότι εκθέτει με πληρότητα τα πραγματικά περιστατικά, ότι δεν παραλείπει να εκτιμήσει καμία μαρτυρική κατάσταση, κανένα έγγραφο.

Ειδικά για την αξιολόγηση των ευρημάτων και των αναλύσεων DNA, η απόφαση αναδεικνύει το σκεπτικό της αθωωτικής, σύμφωνα με την οποία η εξέταση του δείγματος σάρωσης από το πειστήριο δεν έγινε με τον ενδεικνυόμενο επιστημονικά τρόπο, ώστε να αποφευχθεί ο κίνδυνος επιμόλυνσης από το ληφθέν από τον κατηγορούμενο μετά τη σύλληψή του βιολογικό υλικό, ότι τα εργαστήρια DNA της ΔΕΕ (σ.σ. Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών της Ασφάλειας) εσπερόντο διαπιστεύσεων κατά τον χρόνο της επεξεργασίας, ενώ επισημαίνει και την παραδοχή ότι το πειστήριο καπέλο, αν και το σημαντικότερο από τα στοιχεία που βρέθηκαν στη ληστεία της Πάρου, ήταν το μόνο στο οποίο κατά τη μετάβασή της η βιολόγος της ΔΕΕ στην Πάρο δεν έλαβε δείγμα σάρωσης.

Η Αρειοπαγική απόφαση αναδεικνύει

αναλυτικά το γιατί από το αποτέλεσμα της ανάλυσης DNA δεν μπορεί το δικαστήριο να οδηγηθεί στην κρίση ότι ο κατηγορούμενος είναι ο δράστης της ληστείας που φορούσε το καουμπόικο καπέλο, μνημονεύοντας τις καταθέσεις των μαρτύρων ειδικών γνώσεων και την εργαστηριακή έκθεση ανάλυσης βιντεοληπτικού υλικού, που κατέθεσε η υπεράσπιση, από συντάκτη καθηγητή στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, και όλα τα έγγραφα και τις εκθέσεις.

Αναφέροντας συχνά το προφανές, ότι η Εισαγγελική αναίρεση δεν εντοπίζει νομικά σφάλματα, αλλά απλώς επιζητά διαφορετική ενοχοποιητική αξιολόγηση στα πραγματικά περιστατικά, το 5ο Ποινικό Τμήμα του Αρείου Πάγου τερματίζει οριστικά τη δικαστική περιπέτεια του Τάσου Θεοφίλου, δημιουργώντας την πρώτη αμετάκλητη αθωωτική απόφαση σε δικογραφία της ΔΑΕΕΒ. Στην πολιτική σημασία της αθωωτικής απόφασης και την καθοριστική συμβολή του κινήματος συμπαράστασης έχω άλλωστε επανειλημμένα αναφερθεί.

Και καθώς το επόμενο δικαστικό βήμα είναι η εκδίκαση της αίτησης αποζημίωσης του Θεοφίλου για την παράνομη και άδικη φυλάκισή του για πέντε χρόνια, το ερώτημα της αναζήτησης ευθυνών σε εκείνους οι οποίοι έστησαν αυτή τη δικογραφία παραμένει ανοιχτό».

ΥΓ. Οποιος ενδιαφέρεται μπορεί να διαβάσει ολόκληρη την απόφαση στην ιστοσελίδα μας.

Σιγά, μη στάξει η ουρά του γαϊδάρου

Ενα από τα παπαγαλάκια του ΣΥΡΙΖΑ στην ΕΡΤ παρομοίασε τον Μητσοτάκη με έναν από τους θεωρητικούς του φασισμού, η ΝΔ θύμωσε και αποφάσισε να κάνει εμπάργκο στην ΕΡΤ. Θύμωσε ο αγάς κι έκοψε τ' αχαμνά του; Μπορεί ναι, μπορεί όχι. Μπορεί να ήταν μια εν θερμώ απόφαση του Κούλη και των συνεργατών του (που γενικά δε διακρίνονται για την πολιτική τους οξυδέρκεια), μπορεί να ήταν και μια κίνηση «για να σφίξουν λίγο οι κώλοι». Θα δείξει...

«Η ΕΡΤ οφείλει να είναι ψύχραιμη, πολυφωνική και έγκυρη. Δυστυχώς δεν είναι τίποτα από τα τρία», έγραψε στο Twitter ο Μπάμπης Παπαπαναγιώτου. Ποιος; Ο Μπάμπης. Μιλάμε για το παπαγαλάκι, που προσπαθεί να πάρει μια θέση στο επιτελείο του Μητσοτάκη γιατί θεωρεί ότι αυτοί που διαχειρίζονται την προπαγάνδα είναι άχρηστοι.

Την ίδια αξία με το «τιτίβισμα» του Μπάμπη έχουν οι δηλώσεις όλων όσων ενεπλάκησαν στον καυγά που άρχισε, υποστηρίζοντας τη μια ή την άλλη θέση. Οι δημοσιογράφοι είναι ελεύθεροι να εκφράζουν τη γνώμη τους, λένε οι υπερασπιστές της κυβέρνησης. Τόσο ελεύθεροι που στην ΕΡΤ έχουν βάλει μόνο παπαγαλάκια του ΣΥΡΙΖΑ. Σαν τον Καψώχα, ας πούμε, που είχε έτοιμη αυτή την τοποθέτηση για τον Μητσοτάκη (αν δεν του την είχε ετοιμάσει ο μηχανισμός προπαγάνδας του Μαξίμου). Αν ο Μητσοτάκης σου θύμισε τον θεωρητικό του φασισμού Σέρτζιο Πανούτσιο, ο Τσίπρας θα έπρεπε να του θυμίζει τον ίδιο τον Μουσολίνι. Κι ο Γιάννος Παπαντωνίου, του οποίου ο Καψώχας υπήρξε επί σειρά ετών σύμβουλος προπαγάνδας (Γραφείο Τύπου όταν ο Γιάννος ήταν υπουργός Αμυνας του Σημίτη), ποιον του θυμίζει άραγε; Τον... Τραμόλα, με το μακρύ χέρι;

Ας σταματήσουν τα παραμυθάκια περί ανεξαρτησίας των δημοσιογράφων. Κάποιοι κρατούν στάση αξιοπρέπειας. Στις εφημερίδες κυρίως και όχι στο πολιτικό ρεπορτάζ. Στα κανάλια, αυτοί που «βγαίνουν στο γυαλί», όχι. Εμμισθοί προπαγανδιστές είναι. Σήμερα είναι ο Καψώχας (και όχι μόνο), χτες ήταν ο Παπαπαναγιώτου (και όχι μόνο).

Εξίσου υποκριτική είναι και η θέση της ΝΔ και των υποστηρικτών της: «Την ΕΡΤ την πληρώνει όλος ο ελληνικός λαός και πρέπει να είναι αντικειμενική». Σωπάτε τώρα, από τα μπατζάκια σας τρέχει η αντικειμενικότητα. Πιο ψύχραιμοι ήταν κάποιοι δεξιοί του ομίλου Αλαφούζου, που κατηγόρησαν τη ΝΔ για πολιτική συμπεριφορά γκρουπούσκουλου. Βλέπετε, αυτοί είχαν δεχτεί το εμπάργκο του ΣΥΡΙΖΑ πριν από το εμπάργκο της ΝΔ στην ΕΡΤ και έχουν κάθε λόγο να θέλουν να σταματήσει αυτή η ιστορία. Τα παπαγαλάκια να μπορούν να κάνουν ελεύθερα τη δουλειά τους (αυτή που τους αναθέτουν τ' αφεντικά τους) και τ' αστικά κόμματα να εκπαιδεύσουν τα στελέχη τους ώστε να μπορούν να κινούνται και σε εχθρικό περιβάλλον. Αν περάσει η άποψη να μπει φίμωτρο στους Καψώχες της ΕΡΤ, τότε θα ζητηθεί να μπει φίμωτρο και στους Πορδοσάλτε και σία του ΣΚΑΙ.

Μπούλμαν: Ρούμπος υπέρ Τσίπρα και κατά ΚΙΝΑΛ

Το ίδρυμα «Φρίντριχ Εμπερτ» είναι ένα εργαλείο με το οποίο η γερμανική σοσιαλδημοκρατία κάνει πολιτική σε διεθνές επίπεδο. Ο Ούντο Μπούλμαν είναι γερμανός ευρωβουλευτής, πρόεδρος της σοσιαλδημοκρατικής ομάδας στο Ευρωκοινοβούλιο. Επομένως, η επίσκεψη του Μπούλμαν στην Αθήνα, προκειμένου να μιλήσει σε εκδήλωση του ιδρύματος «Φρίντριχ Εμπερτ» ήταν μια καθαρά γερμανική υπόθεση. 'Η, για να το πούμε διαφορετικά, ήταν μια ιμπεριαλιστικού τύπου παρέμβαση της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας στις υποθέσεις της παρηκμασμένης ελληνικής σοσιαλδημοκρατίας. Γιατί ο Μπούλμαν δεν ήρθε στην Αθήνα για να μιλήσει γενικά και αόριστα «για το μέλλον της Ευρώπης». Ηρθε για να δώσει γραμμή στο ΚΙΝΑΛ να συνεργαστεί με τον ΣΥΡΙΖΑ!

Γι' αυτό οι κιναλιστές έκαναν σαν να τους έπιασαν τον ποπό. Η Φώφη δεν πήγε στην εκδήλωση. Πήγαν κάτι δευτεροκλασάτοι με αποστολή να κάνουν και κάποιο φιλοτζέρτζελο. Μπορείτε να αντιληφθείτε τα αποτελέσματα του τζέρτζελο, όμως, όταν από τη μια είναι ο... Κεγκέρογλου (με το γνωστό... νηφάλιο λόγο και το... ήρεμο ύφος) και από την άλλη ένας προβεβλημένος γερμανός σοσιαλδημοκράτης (που μάλλον αγνοεί και την ύπαρξη του Κεγκέρογλου).

Χρησιμοποιώντας το Γραφείο Τύπου της Κομισιόν, ο Μπούλμαν φρόντισε να στηρίξει την κυβερνητική γραμμή: «Δεν ερχόμαστε στην Αθήνα μόνο για να συχαρούμε τον ελληνικό λαό για την **έξοδο από το τρίτο μνημόνιο**, μετά από οκτώ δύσκολα χρόνια, αλλά ερχόμαστε επίσης για να αποδείξουμε ότι πρέπει να αλλάξουμε το οικονομικό και το κοινωνικό μοντέλο της Ευρώπης». Πώς θα γίνει αυτό; Το είπε όσο μπορούσε πιο κομπάζ: πρέπει να δημιουργήσουμε «έναν **όσο το δυνατό μεγαλύτερο και ευρύτερο συνασπισμό**». Πρέπει «να ξεπεράσουμε τις κοντόφθαλμες εθνικές πολιτικές και να απευθυνθούμε σε δυνάμεις που μοιράζονται τις ίδιες αξίες και θέλουν μια Ευρώπη που να λειτουργεί για τον καθένα μας».

Δεν ξέρουμε αν ο Τσίπρας (και ο Κόστα της Πορτογαλίας) είναι έτοιμος να μπει στον «μεγάλο συνασπισμό» της σοσιαλδημοκρατίας, όπως ζητά ο frontman Μπούλμαν, αν το αποφασίσει όμως, κανένας δε θα ρωτήσει τη Φώφη, τον Κεγκέρογλου και τον Σκανδαλίδη.

Πάει έφυγε το τρένο...

Το «Ασημένιο Βέλος», το τρένο στο οποίο με τόσο καμάρι ανέβηκαν μέλη της κυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων για να κάνουν το ταξίδι Θεσσαλονίκη-Κατερίνη, το τρένο που θεωρήθηκε τόσο σημαντικό ώστε ο ίδιος ο πρωθυπουργός να κάνει σχετική αναφορά στη «βαρυσήμαντη» ομιλία του στη ΔΕΘ, δεν είναι πλέον παρκαρισμένο στις σιδηροδρομικές εγκαταστάσεις της Θεσσαλονίκης. Οι Ιταλοί της Ferrovie dello Stato (στους οποίους έχει πωληθεί η ΤΡΑΙΝΟΣΕ, έναντι πινακίου φακής) πήραν το «Ασημένιο Βέλος» και το επέστρεψαν στο σιδηροδρομικό γκαράζ της Ρώμης. Βλέπετε, θα απαιτηθούν αρκετοί μήνες ακόμα μέχρι το τρένο να μπορέσει (αν μπορέσει) να τεθεί σε κυκλοφορία στο ελληνικό σιδηροδρομικό δίκτυο.

Τότε γιατί κουβάλησαν το τρένο στη Θεσσαλονίκη; Για το σόου, βέβαια. Για να κάνει τη σχετική αναφορά ο Τσίπρας και να επιβιβαστούν ο Μαυραγάνης, ο Μπόλαρης και ο Κόκκαλης να κάνουν προεκλογική περατζάδα. Για να μπει το τρένο στη γραμμή, θα πρέπει να ολοκληρωθεί η ηλεκτροκίνηση σε όλο το μήκος Αθήνα-Θεσσαλονίκη, να δοκιμαστούν τα συστήματα ασφάλειας της Siemens και να λύσουν οι Ιταλοί κάποια προβλήματα συμβατότητας. Γιατί δεν είναι σίγουρο ότι θα φέρουν τελικά το συγκεκριμένο τρένο και όχι κάποιο άλλο. Και για να μη μας παραμυθιάζουν οι Τσιπραίοι, το συγκεκριμένο τρένο δεν είναι και η τελευταία λέξη της σιδηροδρομικής τεχνολογίας. Πριν από είκοσι χρόνια το κατασκεύασε η FIAT! Μπορεί για την Ελλάδα τέτοιες ταχύτητες να είναι άγνωστες μέχρι τώρα, όμως για την Ευρώπη είναι ξεπερασμένες. Στην αποικία φέρνουν τα τρένα που έχουν παλιώσει για τα δίκτυα των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων. Κι ο κάθε Τσίπρας μοιράζει χάντρες και καθρεφτάκια στους ιθαγενείς.

Μαρσελίν Λοριντάν-Ιβενς

19.3.1928 - 18.9.2018

Την περασμένη Τρίτη πέθανε, σε ηλικία 90 ετών, η Μαρσελίν Λοριντάν-Ιβενς. Η ανακοίνωση του θανάτου της από τον Ζαν Βέιγ, βοήθησε στο να περάσει σε δεύτερη μοίρα το έργο της και να αναδειχτεί κυρίως η φιλική της σχέση με την Σιμόν Βέιγ, με την οποία υπήρξαν συγκρατούμενες σε ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Πράγματι, η Μαρσελίν Ρόζενμπεργκ, όπως ήταν το πατρικό της επώνυμο, συνελήφθη σε ηλικία 15 ετών από τη Γκεστάπο. Αιτία η αντιστασιακή δράση του πατέρα της, πολωνοεβραίου μετανάστη στη Γαλλία. Αουσβιτς-Μπρεκνέ-ου, Μπέργκεν-Μπέλσεν, Τερέζιεσταντ, ήταν η διαδρομή της στα στρατόπεδα του θανάτου. Όπως έλεγε η ίδια, στις 10 Μάη του 1945, την επαύριο της συνθηκολόγησης της Γερμανίας, είδε τον

πρώτο σοβιετικό στρατιώτη πάνω σε μια μοτοσικλέτα, με την κόκκινη σημαία, κι αυτή την εικόνα δεν την ξέχασε ποτέ.

Η φίλια της με τη συγκρατούμενή της Σιμόν Βέιγ δε συνοδεύτηκε από κοινές διαδρομές. Ούτε δικαστής έγινε η Λοριντάν-Ιβενς, ούτε υπουργός του δεξιού Σιράκ, ούτε πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου. Ακολούθησε τη δική της διαδρομή στην τέχνη και την πολιτική. Το 1956 αποχώρησε από το ΚΚ Γαλλίας, καταγγέλλοντας τη ρεβιζιονιστική πολιτική. Κι ακολούθησε τον σύντροφό της στη ζωή και την τέχνη, Γιόρις Ιβενς, συνυπογράφοντας μ' αυτόν μερικά από τα αριστουργήματα της έβδομης τέχνης. Αρκεί να μνημονεύσουμε μόνο το «Ο 17ος παράλληλος: Το Βιετνάμ στον πόλεμο», που την περασμένη σεζόν το είδαμε και στις βιντεοπροβολές της «Κ».

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Την προσεχή Πέμπτη είναι η παγκόσμια ημέρα τουρισμού και έχουμε μεγάλη περιέργεια να δούμε αν θα την τιμήσει -τι μιση!- η Ελενα (ΑΝΕΛ ε; ανάποδα) Κουν του Ρα. Και μεγάλη ανυπομονησία ανυπόμονη CIA να μάθουμε πώς πήγαν τα πράγματα φέτος, πόσα τεμάχια/κεφάλια ήρθαν, πόσα μπικικίνια άφησαν, τι έγινε γενικώς. Στατιστικές, στοιχεία, δείκτες, συγκρίσεις, αυτά που μας αρέσουν και εξυψώνουν και το εθνικό μας φρόνημα φρόνιμα. Οχι τίποτε άλλο, αλλά να απαλυνθεί λιγάκι το τσούξιμο από αυτά που μας έστειλε με e-mail (είμαι ill ή με ill) η λαϊκή μουσα:

Αχολογούν οι ρεματιές, αρχές του φθινοπώρου
αρχίζει η καταβολή δόσεων κάθε φόρου

κι οι ιμάντες της μεταφοράς του πλούτου στα γεράκια
μετράν', αποθηκεύουν και τριβούν τα χεράκια.

ΔΕΘέλουμε να γράψουμε για τη ΔΕΘ γιατί ΔΕΘα πούμε
κόσμια πράγματα... Ούτε για τον σεξουαλικότερο ούτε για τον
καταλληλότερο. Αλλωστε είμαστε συγκλονισμένοι και από την
απειλή του Κούλη, που είπε «σε δώδεκα μήνες θα έρθω πάλι
στη ΔΕΘ. Πιστεύω ότι με τη στήριξη των πολιτών, θα έρθω μια
εβδομάδα νωρίτερα για να την εγκαινιάσω».

Εσύ πουλάκι που πετάς πάνω απ' την Ευρωλάνδη
και βλέπεις τα μελλούμενα και λες για τη Μαρέβα
για κάνει μια γυροβολιά, δες ποια πετάει τούβλα
και άνθη στα κωλόμπαρα. Πες μας και για την Εύα.
Το ξέρουμε: το άθροισμα μυαλού και ομορφάδας
πάντοτε είναι σταθερό. Δεν περιμέναμε άλλο
από αυτό που γίνεται. Μα έχουμε φρικάρει
από τούτο το σούργελο που κρώζει, το μεγάλο.

«Την διαρπαγήν λοιπόν, τας βιαιοπραγίας και τας αιματη-
ράς συγκρούσεις φοβούνται και αποστρέφονται οι πολίται.
Αλλ' είναι δυνατόν να συμβώσι ταύτα εις την Ελλάδα, και εν
καιρώ αναρχίας, και αν επί ημέρας πολλές παραταθή αυτή;
Τούτο θέλωμεν εξετάσει εις το προσεχές φύλλον. Πρέπει να
το εξετάσωμεν διότι υπάρχουν επί του αντικειμένου τούτου
φόβοι πολλοί, φόβοι μάταιοι και παράλογοι, οι οποίοι πρέπει
να λείψουν, πρέπει να φυγαδευσθούν, εάν θέλωμεν διόρθωσιν
της παρούσης καταστάσεώς μας, την οποίαν όλοι συναισθα-
νόμεθα, όλοι ομολογούμεν ότι δεν είναι καλή, ούτε αξία λαού
ελευθέρου» (Δήμος Παπαθανασίου, εφημερίδα «Φως», 9 Σε-
πτεμβρίου 1861).

Ζητούσε ο καπιταλισμός ένα ζαβό να παίξει
και πριν σκεφτεί, πριν ψάξει καν, ποιον βρήκε; Τον Αλέξη!
Τέτοιο σφουγγοκαλώριο, τέτοιο προσκυνημένο
δεν θα 'βρισκε συντροφία μου ούτε με αγγελία.
Τώρα τρίβει τα χέρια του και κάνει τη δουλειά του
με μπάτλερ φουλ «αριστερό», με κάθε ευκολία.
Ετσι κάνουν τ' αφεντικά, στο ψάξιμο είν' όλο
ένα ζαβό γυρεύανε, βρήκαν θαλαμηπόλο.

Ο ιαμβικός δεκαπεντασύλλαβος, τον οποίο μετέρχεται πι-
στά η λαϊκή μουσα της στήλης, έχει περάσει ως συνέχεια της
παράδοσης και στα λαϊκά τραγούδια. Ας δούμε ένα, όχι όπως
το έγραψε ο Χαράλαμπος Βασιλειάδης και το τραγούδησε η
Πολυτίμη Κολιοπάνου (η Πόλυ Πάνου ντε), αλλά όπως διασκευ-
άστηκε από τη λαϊκή μουσα:

Φέρτε μια κούπα με κρασί και κάν'τε μου παρέα
ετούτη η «αριστερά» ας είναι η τελευταία.
Βρε Θεανώ τι λάδια στάζεις, σε βαρέθηκα
και τα γεμιστά που τάξεις είναι ψεύτικα.

Πέστε τραγούδια «αριστερά» στου ξεπεσμού τα βάθη
αυτή η συγκυβέρνηση νέα τοπία πλάθει.
Βρε Αλέξη γλίτσα στάζεις, σε βαρέθηκα
κι όσα εκπροσωπείς ή είσαι, είναι ψεύτικα.

Κι αν δείτε φίλοι κάποτε εκείνον τον κα(η)μένο
δείξτε του δίχως συστολή πού τον έχω γραμμένο.

Θιάσε ξευτιλισμένε, σε βαρέθηκα
φταίω κι εγώ, όλοι μας φταίμε, παραδέχτηκα...
Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Καλύτερα να μασάς παρά να μιλάς...

Η άποψη της στήλης για τον
πρόεδρο της Ελληνικής
Ομοσπονδίας Καλαθοσφαί-
ρισης (ΕΟΚ), Γιώργο Βασιλα-
κόπουλο, είναι γνωστή. Είμα-
στε από τους ελάχιστους που
ασκούσαν κριτική στον τρόπο
που καθόριζε τις εξελίξεις στο
μπάσκετ την εποχή της παντο-
δυναμίας του. Ομως, δεν μπο-
ρούμε παρά να του αναγνωρί-
σουμε ότι απέχει παρασάγγας
από τους υπόλοιπους παράγο-
ντες και μπορεί να «χτυπάει»
την κατάλληλη στιγμή για να
πετυχαίνει το αποτέλεσμα
που θέλει.

Στην υπόθεση για τη συμμε-
τοχή του Γιάννη Αντετοκούν-
μπο στην τελική φάση του Πα-
γκόσμιου Κυπέλλου στην Κίνα,
ο Βασιλακόπουλος επέλεξε
την επαύριο της πρόκρισης της
εθνικής ομάδας να «την πέσει»
στους μάντζερ του παίκτη
και να τους κατηγορήσει ότι
παίζουν παιχνίδια σε βάρος
της εθνικής και του παίκτη. Σε
ερώτηση δημοσιογράφου για
το αν θέλει η Ομοσπονδία τον
Αντετοκούνμπο στην ομάδα
που θα πάει στην Κίνα, απάντη-
σε: «Γιατί να μην τον θέλουμε;
Δεν κατάλαβα καλά. Γιατί δεν
ρωτάτε τον κύριο μάντζερ,
γιατί δεν ήρθε να παίξει στα
«παράθυρα» αυτά, που ήταν
και δύσκολοι αγώνες; Γιατί δεν
ήρθε να παίξει;». Με τον τρόπο
αυτό ήθελε να περάσει το μή-
νυμα ότι η ΕΟΚ θα κάνει ό,τι
είναι δυνατό για να εξασφαλί-
σει τη συμμετοχή του παίκτη
και αν αυτό δεν επιτευχθεί, την
ευθύνη θα την έχει ο μάντζερ
του και όσοι παρασιτούν στο
άθλημα.

Ο Βασιλακόπουλος είχε
δεχτεί σφοδρή κριτική για την
επιλογή του Θανάση Σκουρτό-
πουλου στον πάγκο της εθνι-
κής ομάδας, δικαιοώθηκε εκ
του αποτελέσματος και εκμε-
ταλλεύτηκε την ευνοϊκή γι' αυ-
τόν συγκυρία για να φορτώσει
μια μελλοντική αποτυχία στην
πλευρά των αντιπάλων του.
Προκάλεσε τους αντιπάλους
του, σίγουρος ότι θα απαντού-
σαν στην πρόκλησή του. Τους
ανάγκασε να συζητήσουν το
θέμα σε μια χρονική περίοδο
που ο ίδιος ήταν καβάλα στ'
άλογο και η επιδιώξη του ήταν
να δεσμευτεί τώρα η πλευρά
Αντετοκούνμπο ότι θα πάει ο
παίκτης στην Κίνα, οπότε αν
στην συνέχεια αλλάξουν τα δε-
δομένα, άπαντες θα θεωρούν
υπεύθυνους τους μάντζερ και
την ομάδα του παίκτη.

Στην παγίδα του Βασιλα-
κόπουλου έπεσε ο μάντζερ
Γιώργος Πάνου, ο οποίος, αντί
να διαφορήσει και να μη δώ-
σει συνέχεια στις δηλώσεις
του προέδρου της ΕΟΚ, προ-

κειμένου να αποδείξει ότι δεν
είναι αυτός που καθορίζει τις
κινήσεις του Αντετοκούνμπο,
επί της ουσίας επιβεβαίωσε
αυτά για τα οποία τον κατη-
γόρησε ο Βασιλακόπουλος. Ο
Πάνου θυμήθηκε μια ιστορία,
που κατά τα λεγόμενά του δι-
αδραματίστηκε πριν από δυο
χρόνια στα γραφεία της ΕΟΚ,
και προσπάθησε να εκθέσει
τον Βασιλακόπουλο, λέγοντας
ότι σε εκείνη τη συνάντηση ο
πρόεδρος της ΕΟΚ είχε απο-
καλέσει τον Γιάννη και τον
Θανάση «αρκούδες με χαλκά
και χαλινάρι», εννοώντας ότι
δεν έχουν δική τους βούληση.
Δικαιολόγησε το ότι δε δημο-
σιοποίησαν όσα ειπώθηκαν
στα γραφεία της ΕΟΚ, με τον
ισχυρισμό ότι «ο Γιάννης απο-
φάσισε να σιωπήσει, σεβόμε-
νος την ηλικία και τη θέση του
προέδρου».

Δεν ξέρουμε αν είναι καλός
μάντζερ ο Πάνου και αν δια-
σφαλίζει τον πελάτη του στις
συμφωνίες με την ομάδα του
και τις εταιρίες με τις οποίες
συνεργάζεται, όμως στο επι-
κοινωνιακό επίπεδο παίρνει
πολύ κάτω από τη βάση. Κα-
ταρχάς, δημοσιοποιεί μια ιστο-
ρία για την οποία -όπως ο ίδιος
λέει- ο πελάτης του είχε απο-
φασίσει να σιωπήσει. Αρα, είτε
τον «αδειάζει» είτε αποφασίζει
για λογαριασμό του, επιβεβαι-
ώνοντας -όποια εκδοχή και αν
διαλέξει κάποιος- όσα είπε ο
Βασιλακόπουλος, ότι τις απο-

φάσεις του Αντετοκούνμπο τις
καθορίζουν οι μάντζερ. Ενα
δεύτερο σημείο των δηλώσεών
του, που δικαιώνει την προσπά-
θεια του προέδρου της ΕΟΚ,
είναι η δέσμευσή του ότι ο πε-
λάτης του θα είναι παρών στην
Κίνα, παρά τις πικρίες που έχει
για την ομοσπονδία και τον
πρόεδρό της. Προσπαθώντας
να εκθέσει τον Βασιλακόπουλο
για τις υποτιθέμενες απαράδε-
κτες δηλώσεις του, κατάφερε
να δεσμεύσει τον παίκτη ότι
θα πάει στην Κίνα. Οπως λέει
και ο λαός: καλύτερα να μασάς
παρά να μιλάς.

Όσον αφορά την προσπά-
θεια του Πάνου και ορισμένων
εκ των αντιπάλων του Βασιλα-
κόπουλου να τον αποδομή-
σουν, εκμεταλλευόμενοι την
απαράδεκτη φράση του (το
προφίλ του συνηγορεί υπέρ
της άποψης ότι η φράση έχει
ειπωθεί), θα έπρεπε να λάβουν
υπόψη τους δυο παράγοντες.
Ο πρώτος έχει να κάνει με
το κοινό που απευθύνονται.
Μπορεί στη συντριπτική πλει-
οψηφία όσων δεν ασχολούνται
με τα αθλητικά δρώμενα να
προκαλεί αγανάκτηση και ορ-
γή, όμως στα καφενεία και στα
αθλητικά στέκια τέτοιου εί-
δους φράσεις δε δημιουργούν
εντύπωση και έχουν δευτερεύ-
ουσα σημασία. Ο βίος και η
πολιτεία του Βασιλακόπουλου
είναι γνωστά και η διαγωγή του
εδώ και πολλά χρόνια έχει πά-
ψει να είναι κοσμιοτάτη. Όσοι

ασχολούνται με το μπάσκετ
δε θα ασχοληθούν με το ύφος
και το ήθος του, ενώ αυτοί που
δεν ασχολούνται με το άθλημα
και θα ενοχληθούν δεν ενδια-
φέρουν τον πρόεδρο.

Ο δεύτερος είναι ότι στον
επαγγελματικό αθλητισμό τα
πάντα κρίνονται εκ του απο-
τελέσματος και το αποτέλε-
σμα δικαιώνει απόλυτα τον
πρόεδρο της ΕΟΚ, που αυτή
τη στιγμή θεωρείται μάγκας
ακόμα και από αυτούς που θε-
ωρούν απαράδεκτη και ρατσι-
στική τη φράση του. Η Εθνική
προκρίθηκε στην τελική φάση
του Παγκοσμίου Κυπέλλου χω-
ρίς να είναι παρών στο παρκέ ο
Γιάννης Αντετοκούνμπο και αν
ισχύσει η δέσμευσή του μάντ-
τζερ του, θα προσπαθήσει να
πρωταγωνιστήσει στην Κίνα,
έχοντας για πρώτο βιολί τον
συγκεκριμένο παίκτη. Πρέπει
να τονιστεί ότι η δέσμευση από
την πλευρά του παίκτη έγινε
χωρίς να εξασφαλιστεί κανένα
οικονομικό αντάλλαγμα. Είναι
συνηθισμένο οι πρωτοκλασά-
τοι παίκτες από το NBA, αφού
εξασφαλίσουν την άδεια από
την ομάδα τους, στη συνέχεια
να παζαρεύουν με την ομο-
σπονδία της χώρας τους και
να παίρνουν πάνω ή κάτω από
το τραπέζι κάποια «δωράκια»
προκειμένου να παίξουν στην
εθνική ομάδα. Είναι πολύ πιθα-
νό να έγινε η προσέλευση από
την πλευρά του Αντετοκούν-
μπο και γι' αυτό να αποφάσισε
ο Βασιλακόπουλος να κάνει το
παζάρι με τον τρόπο που αυ-
τός ξέρεi, πετυχαίνοντας και
το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Σε κάποιους ίσως να φαντά-
ζει κυνικός ο πρόεδρος και να
μην συμφωνούν με τον τρόπο
που αντιμετωπίζει τον παίκτη.
Ομως, αν ξεπεραστεί ο συναι-
σθηματισμός που προκαλείται
από την ιστορία και τον τρόπο
που το φτωχό μεταναστούπο-
λο έφτασε στην κορυφή του
NBA, θα δούμε ότι η υπόθεση
είναι ουσιαστικά ένα παζάρι,
στο οποίο ο έμπειρος Βασιλα-
κόπουλος έχασε τις εντυπώ-
σεις αλλά κέρδισε την ουσία.
Θα κάνουμε μια πρόβλεψη.
Ο Αντετοκούνμπο θα πάει
τελικά στην Κίνα, με τις ευ-
χές των Μιλγουόκι Μπακς (η
ομάδα του στο NBA) και των
πολυεθνικών που συνεργάζο-
νται μαζί του. Ο παίκτης είναι
αυτή τη στιγμή από τους πιο
αναγνωρίσιμους στο NBA και
η παρουσία του στην Κίνα θα
δώσει την ευκαιρία στην ομά-
δα του και τους χορηγούς του,
να κερδίσουν πόντους στην
αχανή αγορά της Ασίας.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Είτε στο Κέμνιτς είτε στη Βρέμη - Ούτε μέτρο στους φασίστες

Οι οπαδοί της Βέρντερ Βρέμης μετέτρεψαν τις εξέδρες του
γηπέδου της ομάδας τους σε αντιφασιστική διαδήλωση. Στον
αγώνα κόντρα στη Νυρεμβέργη, οι οργανωμένοι οπαδοί της Βέρ-
ντερ ανταποκρίθηκαν μαζικά στο κάλεσμα της ομάδας οπαδών
«Caillera» και στο πλαίσιο της μέρας δράσης κατά του φασισμού,
γέμισαν τις εξέδρες με αντιφασιστικά πανό με συνθήματα όπως:
«Ανοίξτε το στόμα, ενεργοποιηθείτε, αντιμετωπίστε τη δεξιά μετα-
τόπιση!», «Το μίσος ασχμαίνει, ο ρατσισμός σκοτώνει», «Refugees
welcome», «Μπάτσκι και φασίστες κάτω από την ίδια στέγη; Για
πόσο μπορεί να πάει καλά αυτό;», «Οι οπαδοί επιτηρούνται και
στους ακροδεξιούς κλείνουν το μάτι!», «Ο φασισμός δεν είναι γνώ-
μη, είναι έγκλημα!», «Τιμήστε τις αρχές [του συλλόγου] - Fuck
AfD!». Η δράση των οπαδών της Βέρντερ πραγματοποιήθηκε λίγες
μέρες μετά τις μαζικές συγκεντρώσεις της Ακροδεξιάς και των
νεοναζί και αυτό αποτελεί ένα ελπιδόφορο γεγονός. Αυτό που
πρέπει να τονιστεί είναι ότι ο αγώνας ενάντια στο φασισμό και τους
νεοναζί είναι πρώτα απ' όλα αγώνας ενάντια στον καπιταλισμό. Η
επισημάνση είναι αναγκαία γιατί στο κάλεσμα της «Caillera» δεν
ήταν ξεκάθαρος αυτός ο στόχος.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Σ.Σ.Ε.: Συνέχιση Σκλαβιάς Εργασίας

An arbetarklass med arbetarklass

Συλλογικές Συμβάσεις Εξαθλίωσης

Παλούκι και καρφί στη Χ.Α.

Πείνα: αναγραμματισμός (και απότοκο) της πενίας

Με χημικά τίμησε τον Π. Φύσσα η συγκυβέρνηση

► Ακόμα να ανακαλύψει ο Περισσός την όη Πράξη Υ.Σ. του 2012, που απαγορεύει τις αυξήσεις μισθών μέσω συλλογικών συμβάσεων εργασίας; Ισχύει το ότι δεν ασχολούνται;

► Η μικρή (ή μεγάλη) προεκλογική περίοδος με Σκουρλέτη: «Με αυτοδιοικητικά κριτήρια οι συνεργασίες στους ΟΤΑ» - για να ξεχάσουμε τη συγκυβέρνηση Συριζανέλ...

► Οι γειτονιές του Killah P. είναι οι γειτονιές όπου θερίζει η φτώχεια και η ανεργία, την οποία (φτώχεια) η κυβέρνησή σας έχει αναγάγει σε ύψιστο καθήκον της. Κρείττον σιγάν.

► «ΣΥΡΙΖΑ: Γελίοι και επικίνδυνο να μας κατηγορεί η ΝΔ για συνεργασία με τη Χρυσή Αυγή» - τη χαϊδεύετε ή όχι, ωρέ λεβέντες; Για να «κόψει» κουκιά από τον Κούλη; Εδώ ξυλοκόπησαν μέλος της οργάνωσης (:) της νεολαίας σας και δεν έσταξε ούτε η ουρά του γαϊδάρου...

► Αντάρτη ονομάζει τον Πατουλοδήμαρχο η ΑΥΓΗ. Λίγο ακόμα και θα εμφανιστεί με φυσεκλίκια, μαύρο σκούφο και γενειάδα ο F-λόρος.

► Και πώς θα αυξηθούν οι αποδοχές (σε όποιο αριθμό) ξενοδοχοϋπαλλήλων (που υπέγραψε η υπουργός Εφ), αφού η όη ΠΥΣ του 2012 είναι σε ισχύ; Κοροϊδία συνεχιζόμενη.

► Η «καλή και η κακή» Χρυσή Αυγή: «μεσαία και κατώτερα στελέχη που μπορεί να θεωρούν ότι η ηγεσία δεν είναι πολύ ριζοσπαστική ή ότι η κοινοβουλευτική δράση δεν πετυχαίνει τίποτα... και θα καταφύγουν σε τέτοιες ενέργειες, οι οποίες μπορεί να έχουν και νεκρούς» - Σ. Κούλογλου. Το ότι το ΣΥΜΠΑΓΕΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΜΟΡΦΩΜΑ έχει ΗΔΗ προβεί σε δολοφονίες δεν προβληματίζει τον «ευαίσθητο» Κούλογλου.

► Η υπουργός Γεμιστών μίλησε κι αυτή (πρόνοια=ανάπτυξη). Κι έκλαψε -πικρά- και το παρδαλό κατσίκι.

► Περιχαρής για την συμφωνία (στις πλάτες των Παλατινών) του Οσλο στην ανγι. gr, 16/9/2018, ο Σ. Αγγελής. Το ωραίο είναι ότι στο υστερόγραφο του κάνει μνεία του Ε.

Σαϊντ, ο οποίος είχε χαρακτηρισίσει την πενταετή μεταβατική συμφωνία του Οσλο «εργαλείο για την παράδοση των Παλατινών».

► Συριζαϊσμός, το ανώτατο στάδιο του Φαρισαϊσμού: «Να διαλυθούν οι φασιστικές συμμορίες» - ΑΥΓΗ, πρωτοσέλιδο, 18/9/2018.

► 1000 μπάτσοι σε Κερατσίνι - Πειραιά την 18η Σεπτεμβρίου 2018...

► Αυτό το «οικειοθελείς αποχωρήσεις» της ΕΡΓΑΝΗΣ λέμε, μπας και περιλαμβάνει και ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ - μιας και οι καπιταλιστές έχουν λυτά τα χέρια τους;

► Πόση, ω πόση, αγάπη του 902.gr για την Ρωσία: 18/9/2018 - «Το ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών κάλεσε τον Ισραηλινό πρεσβευτή». Και, βέβαια, έχουμε και «Ριζοσπάστη» (18/9/2018) - «Ρωσία, περιφερειακές εκλογές» με τον τίτλο «Καταγγελίες για νοθεία» (από τον υποψήφιο του ΚΚΡΟ Α. Ταρασένκο) και συνέχεια του τίτλου, «αλλά και συνεργασία ΚΚΡΟ-κυβέρνησης». Η εφημερίδα επίσης σημειώνει: «Πρέπει να σημειώσουμε ότι η συγκεκριμένη περιοχή της Απω Ανατολής (σ.σ. Πριμόρσκ) και το λιμάνι του Βλαδιβοστόκ έχουν αναδειχθεί σε βασικούς

μοχλούς για τους σχεδιασμούς της ρωσικής αστικής τάξης, όπως ανέδειξε και το πρόσφατο Ανατολικό Οικονομικό Φόρουμ, όπου συμμετείχαν οι ηγέτες της Κίνας, της Ιαπωνίας και της Ν. Κορέας. Τους στόχους αυτούς πάντως συμμερίζεται και η ηγεσία του ΚΚΡΟ». Ανατρέχοντας στον «Ριζοσπάστη» της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 διαβάζουμε: «Έπρεπε να πάμε τόσο μακριά στο συμβιβασμό μαζί της, γνωρίζοντας τα στρατηγικά σχέδια που έχουν στον Καύκασο, μαζί με τον Σαακασβίλι και τους Αμερικανούς;» αναρωτήθηκε ο Γκ. Ζιουγκάνοφ, που εξέφρασε τη λύπη του γι' αυτήν την εξέλιξη, υποστηρίζοντας πως η Μόσχα μόλις και «έφτασε στα μισά του δρόμου» στο ζήτημα του πληθυσμού της Ν. Οσετίας...». Κριτική, μεταξύ φίλων...

► Αντε πάλι «εμπάργκο» της ΝΔ στην ΕΡΤ. Για πόσο, άραγε...

► «Η φτώχεια θέλει καλοπέραση» - ο Μαδούρο (να μην ξεχνάμε, «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα», μήσωχε) κράτησε την καλοπέραση (την τίλωσε σε πανάκριβο ρεστωράν της Ιστιάμπουλ με την συμβία του) και ο λαός της Βενεζουέλας κράτησε τη φτώχεια (το γνωστό «και συ φάε σκατά, λαέ»). Και η EL PAIS σαρκάζει (σε βίντεο):

Κ Δεν είναι και τόσο συνηθισμένο ένας πρώην πρόεδρος μιας χώρας να παρεμβαίνει στην εκλογική διαδικασία μιας άλλης χώρας, καλώντας τους να ψηφίσουν σε μια ορισμένη κατεύθυνση. Στη σύγχρονη ιμπεριαλιστική αποικιοκρατία, όμως, αυτά είναι ψιλά γράμματα, αχρείαστες γραφειοκρατικοδιπλωματικές λεπτομέρειες. Ετσι, και ο Τζορτζ Μπους ο νεότερος απευθύνθηκε δι' επιστολής του στους Σλαβομακεδόνες καλώντας τους να πάρουν μέρος στο δημοψήφισμα της 30ής του Σεπτεμβρίου και να ψηφίσουν «ναι». Για να δώσει, μάλιστα, μεγαλύτερο κύρος στην έκκλησή του, τους θυμίζει ότι «στάθηκε στο πλευρό του προέδρου Τραϊκόφσκι το 2001» (φωτογραφία) και ότι «ένιωσε περήφανος όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες αναγνώρισαν τη Δημοκρατία της Μακεδονίας με το συνταγματικό της όνομα το 2004».

«Το φαγοπότι του Μαδούρο».

► Είδαμε πόσα παντελονιάζει η Εύα (χωρίς τα διαλυτικά πάνω από το υ) και τσαντιστήκαμε (ψάχνοντας και στις δικές μας τσέπες).

► Ο Έλληνας Γερμανός τα πάει καλά (βλ. Media Markt).

► Γιατί και η Ελλάδα θέλει τον Γερμανό της.

► Μα και την φίλτατη Ανγκ. Μέρκελ.

► Οι λαλίστατοι για την ενέργεια στην πρεσβεία του Ιράν κατάπιαν τη γλώσσα τους όσον αφορά την «ολιγωρία» των μπάτσων πριν τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

► Ενα Κατσίκη μίλησε.

► Είδες η «θετική αύρα» της Λυδίας; Απ' το ΥΠΠΟ (υπουργός) στο ΔΣ (πρόεδρος) του ΚΠΣ Νιάρχος. Δεν παίζει με φραγκοδίφραγκα η μανδάμ...

► Επειδή πληροφορηθήκαμε την κάθειρξη 42 ετών σε βιαστή: κείνος ο «συνθέτης» (του «είσαι το πουτανάκι μου») καταδικάστηκε ποτέ...

► ΚΑΙ με τα στοιχεία της ΕΡΓΑΝΗΣ η μερική και εκ περιτροπής απασχόληση κατέχει ποσοστό 52.09%... Η Εφη χαίρεται.

► Η σβάστικα υπάρχει στην προεδρική σημαία της Φινλανδίας και υπήρχε στα αεροπλάνα της φινλανδικής αεροπορίας μέχρι το 1945 αλλά και το 1958. Φυσικά, οι καθησυχαστικές δηλώσεις ποτέ δεν έπαψαν...

► Καλά τα πάει ο βρετανικός καπιταλισμός: 14.2 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε συνθήκες φτώχειας. Ο αριθμός των παιδιών που ζουν μέσα στη φτώχεια είναι 4.5 εκατομμύρια. Α, ρε Φρίντριχ, Α, ρε Κάρολε, Α, ρε Ντίκενς...

► Ballymurphy: Νόελ Φίλιπς, Τζόουν Κόνολι, Τζόουζεφ Κορ, Πατ Μακκάρθι, Τζον ΜακΚερ, Τζόουζεφ Λάβερτυ, Ντάνιελ Τάγκαρτ, Εντι Ντόχερτυ, Φρανκ Κούνι, Χίου Μάλαν. Δολοφονημένοι από βρετανούς στρατιώτες (αρχής γενομένης την 9η Αυγούστου 1971 και στις επόμενες 36 ώρες). Η «μυστική σφαγή».

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Θέλω να είμαι μέσα στην ΕΕ», «Παραμονή στην ΕΕ - Περισσότερο τυρί, όχι Φάρατζ» (λογοπαίγνιο με τη γαλλική λέξη fromage, που σημαίνει τυρί, και το όνομα του Nigel Farage, του πολιτικού που πρωτοστάτησε στην καμπάνια υπέρ του Brexit). Η βρετανική νεολαία -γράφουν τα έντυπα της ηπειρωτικής Ευρώπης- κάνει την επανάστασή της! Επανάσταση με πολύχρωμα πλακάτ, με κρύα λογοπαίγνια, με ροζ καρδούλες και με σημαιούλες της Αγγλίας και της ΕΕ! Χάνουν και οι λέξεις το νόημά τους. Είναι λυπηρό να βλέπεις ένα λαό και μια νεολαία διχασμένους γύρω από ένα δίπολο (έξοδος ή παραμονή στην ΕΕ), του οποίου κανένας πόλος δεν είναι υπέρ των ταξικών τους συμφερόντων. Διότι το μέσα ή έξω από την ΕΕ δεν αφορά την εργατική τάξη και τη νεολαία της Βρετανίας, αφορά μόνο μερίδες της βρετανικής κεφαλαιοκρατίας. Για την εργατική τάξη και τη νεολαία, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο και στη μια και στην άλλη περίπτωση. Το φαινόμενο δεν είναι, βέβαια, ειδικά βρετανικό. Σε όλο σχεδόν τον καπιταλιστικό κόσμο, οι εργαζόμενες τάξεις κινούνται (όταν κινούνται) κάτω από ξένες σημαίες. Απόδειξη και το κύμα της ξενοφοβίας και του ρατσισμού, που με εργατικά καύσιμα τροφοδοτεί την ατμομηχανή του φασισμού, δηλαδή του χειρότερου εχθρού της εργατικής τάξης.

◆ Απαιχτος ο καρπουζάς. Μπορεί να είναι αναλφάβητος, μπορεί να είναι και λίγο βαρήκοος (εξ ου και το Βιάγκρα το άκουσε Διάγκρα), είναι όμως πρωτοπόρος στη διαφήμιση. Αντί να επαναλάβει το στερεότυπο όλων των καρπουζάδων («είναι ζάχαρη, είναι μέλι, τα καρπούζια του Βαγγέλη»), επινόησε το δικό του σύνθημα, προς δόξαν του «εμπορικού δαιμονίου της φυλής». Γιατί να μην τον εντάξουν κι αυτόν στους... startupper;

◆ Τεμπελιάδα - Λευτεριά-Λευτεριά σε όσους είναι στη δουλειά - Η τεμπελιά απελευθερώνει - Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Ανω Κάτω Πατησίων

Το «ιβέντ» έγινε τον Ιούλη, αλλά εμείς προχθές είδαμε την αφίσα κάπου κοντά στην «Κόντρα». Αρχικά νομίσσαμε ότι πρόκειται για κρύο χιούμορ. Μετά καταλάβαμε ότι πρόκειται για... σοβαρή εκδήλωση ενός πολιτικού φτωχοπροδρομισμού, που δεν ξέρει την τύφλα του από στοιχειώδεις αρχές πολιτικής οικονομίας. Το μόνο βέβαιο είναι ότι οι εμπνευστές του «ιβέντ» δεν έχουν διαβάσει παρά μόνο τον τίτλο από το γνωστό βιβλίο του μαρξιστή θεωρητικού Πολ Λαφάργκ, «Το δικαίωμα στην τεμπελιά». Για την έννοια της μισθωτής εργασίας και της εργασίας (χωρίς καπιταλιστικά δεσμά), δεν το συζητάμε...

Με τυπικές ανακοινώσεις ολοκληρώθηκε η πρώτη μετα-μνημονιακή επίσκεψη της τρόικας στην Αθήνα. Η δήλωση των τροϊκανών ήταν επίσημη, ενώ ο Τσακαλώτος εξέδωσε -καταπώς το συνηθίζει- non paper (για να μην έχει καμιά δέσμευση σε ό,τι γράφει).

Ο Τσακαλώτος έγραψε το non paper με ένα ύφος... συ-

τρίτου Μνημόνιου. Ο αντιπολιτευόμενος Τύπος (από κοντά και η ΝΔ με το ΠΑΣΟΚ) προέβλεπε ναυαγίο και αποτυχία, στο τέλος οι συριζαίοι έκλειναν την αξιολόγηση και έβγαιναν από πάνω. Ετσι, η όλη συζήτηση περιοριζόταν στο αν θα κλείσει ή δε θα κλείσει η αξιολόγηση και όχι στο περιεχόμενο του κλεισίματος, που περιλάμβανε πάντοτε νέα

Η δημαγωγία για τις συντάξεις φερετζές του μετα-Μνημόνιου

γκρατημένης αισιοδοξίας. Ανέφερε ότι «το οικονομικό επιτελείο έθεσε στους συνομιλητές του το ζήτημα της ακύρωσης της περικοπής των συντάξεων, παρουσιάζοντας στοιχεία» σύμφωνα με τα οποία «η περικοπή των συντάξεων δεν αποτελεί δι-αρθρωτικό μέτρο, αλλά δημοσιονομικό», ότι «υπάρχει ο δημοσιονομικός χώρος να μην εφαρμοστεί η περικοπή των συντάξεων και παράλληλα να υλοποιηθεί ένα μεγάλο κομμάτι των αντιμέτρων» και ότι «η μη περικοπή δεν επηρεάζει την βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος για τις επόμενες δεκαετίες».

Δεν έγραψε, όμως, πώς υποδέχτηκαν οι τροϊκανοί το κυβερνητικό αίτημα. Οι οποίοι τροϊκανοί, στη δική τους ανακοίνωση, δεν ανέφεραν λέξη για το συγκεκριμένο κυβερνητικό αίτημα, αλλά κινήθηκαν στη γραμμή «pacta sunt servanda» (τα συμφωνηθέντα πρέπει να τηρούνται). Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της τρόικας, «η αποστολή διεξήγαγε συζητήσεις σχετικά με την κατάσταση και τις κυριότερες προκλήσεις τις οποίες αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία κατά την μετά το πρόγραμμα περίοδο, καθώς και σχετικά με την πορεία των εργασιών και **τα επόμενα βήματα για την υλοποίηση της δέσμευσης της Ελλάδας να συνεχίσει και να ολοκληρώσει τις βασικές μεταρρυθμίσεις που δρομολογήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος**» (μία απ' αυτές τις μεταρρυθμίσεις είναι, ως γνωστόν, και η προ-νομοθετημένη νέα περικοπή των συντάξεων από 1.1.2019).

Φυσικά, στα μικρόφωνα των καναλιών και των ραδιοφώνων οι υπουργοί συνέχισαν τη γνωστή παρέλαση, εκφράζοντας αυτή τη φορά και «αισιοδοξία» (ένα βήμα πριν από τη βεβαιό-

τητα) ότι το ζήτημα βρίσκεται πολύ κοντά στη λύση του. Με την απαραίτητη συμπλήρωση ότι ο Μητσοτάκης δε θέλει να αναιρεθεί το μέτρο της περικοπής των συντάξεων. Δημιουργούν ένα προεκλογικό μείγμα, όπως θα έλεγαν οι «πολιτικοί παρατηρητές».

Το επόμενο επεισόδιο του σίριαλ παίχτηκε στο Βερολίνο. Ο Τσακαλώτος πήγε για να συμμετάσχει στη συνάντηση του δικτύου υπουργών Οικονομικών της ΕΕ του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος (PES Ecofin Ministerial Network) και στο περιθώριο της συνάντησης συναντήθηκε με τον υπουργό Οικονομικών της Γερμανίας Ολαφ Σολτς και τον Επίτροπο Οικονομικών της ΕΕ Πιέρ Μοσκοβισί. Αντιγράψουμε από το επίσημο Δελτίο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών: «Κατά την διάρκεια της συνάντησης [ο Τσακαλώτος] εξέθεσε την άποψη της ελληνικής κυβέρνησης ότι με βάση τα τελευταία στοιχεία, υπάρχει δημοσιονομικός χώρος πέραν του στόχου 3,5% και για το έτος 2019 και για τα επόμενα χρόνια, το ακριβές μέγεθος του οποίου συζητείται και θα συνεχίσει να συζητείται με τους Θεσμούς. Εξέφρασε, επίσης, την άποψη ότι **θα είναι θετικό να ξεκινήσει συζήτηση για το πώς θα αξιοποιηθεί με τον καλύτερο τρόπο ο χώρος αυτός, όχι μόνο για το 2019 αλλά και για τα επόμενα χρόνια έως το 2022**».

Η πολύ προσεκτική διατύπωση (όχι αίτημα για ακύρωση του πετσοκόμματος των συντάξεων, αλλά άνοιγμα συζήτησης για τον «επιπλέον δημοσιονομικό χώρο»), αλλά και η ρητή αναφορά σε «συζήτηση με τους Θεσμούς» (με την τρόικα, δηλαδή), δείχνει ότι το ζήτημα παραμένει ανοιχτό και θα χρειαστεί πολύ παζάρι ακόμα για να φτάσουν σε μια «συμβιβαστική λύση». Γιατί το ζήτημα δεν είναι μόνο να μην πετσοκοπούν οι συντάξεις,

αλλά πόσα από τα περιβόητα «αντίμετρα» θα χρειαστεί να πετσοκοπούν και σε τι ποσοστό, ώστε να αντισταθμιστεί η απώλεια εσόδων από τη μη περικοπή των συντάξεων (είναι πάνω από 2 δισ. σε ετήσια βάση). Μ' άλλα λόγια, οι άλλοι υπουργοί κάνουν την προπαγάνδα τους από τα ραδιοκάνала, θεωρώντας ότι το ζήτημα «ετελειώσε», ενώ ο Τσακαλώτος με τον Χουλιαράκη και τους συνεργάτες τους «παλεύουν με τους αριθμούς», καθώς -όπως όλα δείχνουν- τίποτα δε συμφωνήθηκε κατά την πρώτη επίσκεψη της τρόικας στο πλαίσιο του μετα-Μνημόνιου. Είναι χαρακτηριστικό το ότι στο non paper του Τσακαλώτου, μετά την επίσκεψη της τρόικας, αναφέρεται ότι «**επιβεβαιώθηκε σύγκλιση -με ελάχιστες αποκλίσεις- ως προς το δημοσιονομικό κόστος των μέτρων τα οποία εξήγγειλε ο πρωθυπουργός στην ΔΕΘ**» (η τρόικα δεν αναφέρει τίποτα στη δική της ανακοίνωση), όμως για το φλέγον ζήτημα ο Τσακαλώτος αναφέρει μόνο ότι «**συμφωνήθηκε η διαδικασία μέσω της οποίας θα επιτευχθεί σύγκλιση ως προς το δημοσιονομικό χώρο του 2019**». Συμφώνησαν στη διαδικασία του παζαριού, δεν κατέληξαν πουθενά. Γι' αυτό και η τρόικα περιορίστηκε στην ψυχρή διατύπωση ότι «ο εκ του σύνεγγυς διάλογος για τις προκλήσεις και τις προτεραιότητες της οικονομικής πολιτικής θα συνεχιστεί και στο μέλλον».

Είναι αυτή η έλλειψη συμφωνίας με την τρόικα που τροφοδοτεί τα «πολεμικά» δημοσιεύματα του αντιπολιτευόμενου Τύπου, που επικαλείται τότε πηγές από το ΔΝΤ και τότε πηγές από την Κομισιόν, που ανακαλύπτει «σκληρούς» και «ήπιους» και γενικά προσπαθεί να υπονομεύσει την κυβερνητική προπαγάνδα. Το έχουμε ξαναζήσει το έργο με τις διάφορες αξιολογήσεις του

πακέτα αντεργατικών μέτρων.

Τώρα, βέβαια, ζούμε το -φαινομενικά- αντίθετο. Η κυβέρνηση υποτίθεται ότι διαπραγματεύεται την κατάργηση ενός από τα μέτρα που περιλάμβαναν προηγούμενα μνημονιακά πακέτα, ενώ η αντιπολίτευση προβλέπει (χωρίς να το λέει ανοιχτά, κρατώντας «πισινή»), ότι αυτό δε θα γίνει, γιατί αντιδρά το ΔΝΤ και «δε βγαίνουν τα νούμερα». Αυτή η διελκυστίνδα, όμως, βολεύει τον ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί αν πετύχει έστω και την αναστολή του μέτρου για ένα διάστημα (που είναι πάρα πολύ πιθανό), θα τρίβει την «επιτυχία» της στη μούρη του Μητσοτάκη και των φυλλάδων που τον στηρίζουν. Κι αν δει ότι δεν το πετυχαίνει, μην αποκλείετε να πάει σε εκλογές πριν από τα τέλη του χρόνου.

Αυτή τη στιγμή, όμως, όλα δείχνουν ότι θα υπάρξει κάποια συμφωνία, δεδομένου ότι ο Τσίπρας έχει αναλάβει υποχρεώσεις έναντι των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, με κορυφαία σ' αυτή τη φάση την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών από την παρούσα Βουλή. Δε θα είναι, όμως, μια συμφωνία του τύπου «πάρε ένα προεκλογικό δωράκι. Αλέξη καλό παιδάκι». Θα είναι μια συμφωνία **αυστηρά στο πλαίσιο του μετα-Μνημόνιου**. Δηλαδή, ούτε μεγάλο μπαλαμούτι στους υπολογισμούς του «δημοσιονομικού χώρου» του 2019 θα υπάρξει, ούτε κατάργηση του μέτρου, αλλά αναστολή της εφαρμογής του. Το ότι με την τρόικα κατέληξαν μόνο σε συμφωνία επί της διαδικασίας, δείχνει ότι απέχουν πολύ ακόμα από τον υπολογισμό του «δημοσιονομικού χώρου» του 2019 (ίσως και του 2018). Θα υπάρξει λοιπόν ένας ανασχεδιασμός της δημοσιονομικής πολιτικής, ώστε να μην τεθεί σε κίνδυνο ο στόχος για «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5%.

βαθύ κόκκινο

Αισχρότητες

Ενα εμετικό προπαγανδιστικό βίντεο αναρτήθηκε στις 14 Σεπτέμβρη στον ιστότοπο του περιοδικού «L'Obs». Το αποκλειστικό βίντεο από την επίσκεψη του Εμανουέλ Μακρόν στο σπίτι της 87χρονης Ζοζέτ Οντέν, προκειμένου να ζητήσει συγγνώμη εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας για τη δολοφονία του συζύγου της το 1957 στην Αλγερία. Τα υπόλοιπα γαλλικά Μέσα είχαν εικόνες μόνο από την άφιξη και την αναχώρηση του Μακρόν, τις οποίες μετέδωσαν σε απευθείας συνδέσεις, ενώ στα στούντιο ιστορικοί και δημοσιογράφοι μιλούσαν για την «ιστορικότητα» της στιγμής.

Ο Μορίς Οντέν, στα 25 του χρόνια θεωρούνταν ήδη λαμπρός μαθηματικός. Βοηθός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Αλγερίου, ετοίμαζε το διδακτορικό του στη Σορβόνη. Ήταν όμως κομμουνιστής, μέλος του ΚΚ Αλγερίας από τα 18 του, και υπέρμαχος της ανεξαρτησίας. Το κόμμα είχε κηρυχτεί παράνομο, αυτός όμως δεν είχε περάσει στην παρανομία. Δεν έχει σημασία πόσο ήταν προσωπικά «μπλεγμένος» σε αντιστασιακές πράξεις. Τέτοια πράγματα ήταν λεπτομέρειες για το γαλλικό «κράτος δικαίου» εκείνη την περίοδο. Επρεπε να κόψουν τα κεφάλια όσων ήταν υπέρ της ανεξαρτησίας και λόγω της κοινωνικής τους θέσης μπορούσαν να ασκήσουν ευρύτερη επιρροή.

Στις 11 Ιούνη του 1957, ο στρατός εισέβαλε στο σπίτι του και τον συνέλαβε. «Φρόντισε τα παιδιά» ήταν οι τελευταίες λέξεις που πρόλαβε να πει στη Ζοζέτ. Είχαν παντρευτεί νέοι και είχαν ήδη τρία παιδιά, τριών ετών, 18 μηνών και ενός μήνα. Εκτοτε δεν τον ξαναείδε. Όταν κατάφερε να βγει από το πολιορκημένο από ασφαλίτες σπίτι της κι άρχισε να ψάχνει τον Μορίς, της είπαν ότι είχε καταφέρει να δραπετεύσει κατά τη μεταφορά του με τζιπ από μια φυλακή σε άλλη! Δεν τους πίστεψε, φυσικά. Υπέβαλε μήνυση κατ' αγνώστων για ανθρωποκτονία από πρόθεση. Φυσικά, η καταγγελία της δεν είχε καμιά τύχη. Ο Μορίς Οντέν είχε δολοφονηθεί με βασανιστήρια και είχε ταφεί σε άγνωστο μέρος.

Η δολοφονία του Μορίς Οντέν έγινε σύμβολο στον αγώνα όσων κατήγγειλαν τη θηριωδία του γαλλικού ιμπεριαλισμού στην Αλγερία. Ήδη από το 1958, ο ιστορικός Πιερ Βιντάλ-Νακέ, με το συγκλονιστικό βιβλίο του «Υπόθεση Οντέν», δεν άφησε καμιά αμφιβολία για τη δολοφονία του Οντέν, αλλά και γενικότερα για τα βασανιστήρια και τις δολοφονίες, για το βρόμικο πόλεμο του γαλλικού κράτους ενάντια στο εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα της Αλγερίας.

Το γαλλικό κράτος αρνούνταν πεισματικά να αναγνωρίσει τα εγκλήματά του. Κάποια στιγμή έκρινε ότι δε θα διακυβεύονταν τίποτα, αν έκανε μερικές επιλεγμένες... ιστορικές επανορθώσεις. «Ο κύριος Οντέν δεν απέδρασε. Πέθανε στη διάρκεια της κράτησής του», δήλωσε επίσημα ο Φρανσουά Ολάντ, στις 18 Ιούνη του 2014. Τέσσερα χρόνια αργότερα, ο Μακρόν, στριμωγμένος εσωτερικά εξαιτίας της νεοφιλελεύθερης, αντεργατικής πολιτικής που εφαρμόζει, αποφάσισε να οργανώσει σόου επισκεπτόμενος την Ζοζέτ Οντέν για να της ζητήσει συγγνώμη. Τέτοια γαϊδουριά!

Δεν ξέρουμε για ποιο λόγο η Ζοζέτ Οντέν και τα τρία παιδιά της δέχτηκαν να συμμετάσχουν στο σόου Μακρόν. Καμιά φορά, ο πόθος μιας ολόκληρης ζωής θλώνει την κρίση και δε σ' αφήνει να καταλάβεις ότι άλλο η δική σου επιδίωξη (να αναγνωριστεί η δολοφονία του ανθρώπου σου) και άλλο οι επιδιώξεις εκείνων που διευθύνουν το ίδιο κράτος με το κράτος των δολοφόνων.

Υπάρχει και το αντίθετο παράδειγμα. Το 2016, ο νέος (γεννημένος το 1984) γάλλος συγγραφέας Ζοζέφ Αντράς δημοσίευσε το πρώτο του βιβλίο: «Για τα πληγωμένα μας αδέρφια» (κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις «Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου»). Ενα συγκλονιστικό βιβλίο, που αναφέρεται στο βρόμικο πόλεμο της Αλγερίας, εστιασμένο στην εκτέλεση του Φερνάν Ιβτόν, ενός 30χρονου κομμουνιστή εργάτη που συμμετείχε στον αντιποικιακό αγώνα. Αν και δεν ήταν στην αρχική λίστα των υποψηφίων, του έδωσαν το βραβείο Γκονκούρ πρώτου μυθιστορήματος». Αρνήθηκε να το παραλάβει! Εξέφρασε «τη βαθιά του επιθυμία να μείνει στο κείμενο, στις λέξεις, στα ιδεώδη. Στην καταπιγμένη φωνή ενός εργάτη και αγωνιστή της κοινωνικής και πολιτικής ισότητας».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση